

Nr 279.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till kungörelse om ändring i vissa delar av civila avlöningsreglementet den 4 januari 1939 (nr 8) m. m.; given Stockholms slott den 21 april 1939.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att

1. godkänna härvid fogade förslag
dels till kungörelse om ändring i vissa delar av civila avlöningsreglementet den 4 januari 1939 (nr 8),
dels ock angående ändrad lydelse av nuvarande 59 § nämnda avlöningsreglemente;
2. bifalla det förslag i övrigt, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Ernst Wigfors.

F ö r s l a g

till

kungörelse om ändring i vissa delar av civila avlöningsreglementet
den 4 januari 1939 (nr 8).

Häri genom förordnas, dels att i 2 avd. 8 kap. civila avlöningsreglementet den 4 januari 1939 skall införas en ny paragraf, betecknad 50 a, av nedan angivna innehåll, dels ock att 1, 4, 7, 8, 12, 13, 15, 21, 40, 43, 49, 51, 54, 55 och 57 §§ samma reglemente skola i nedan intagna delar erhålla ändrad lydelse, på sätt i det följande angives.

1 §.

4 mom. Befattning, som i detta reglemente avses, kan innehavas endast av den, som uppnått 21 års ålder.

4 §.

1 mom. Med tjänst, som avses i detta reglemente, må förenas ordinarie statlig befattning, vilken tillsättes genom förordnande tills vidare och med vilken pensionsrätt icke är förenad, ävensom extra ordinarie statlig befattning inom högre lönegrad, dock under förutsättning att tjänstemannen frånträder utövandet av förstnämnda tjänst.

I övrigt må tjänst, som avses i reglementet, icke förenas med ordinarie eller extra ordinarie befattning i statens tjänst, ej heller med jämförlik kommunal befattning, så framt ej Kungl. Maj:t och riksdagen för visst fall anorlunda beslutit.

7 §.

3 mom. Uppflyttning till — — — tilländagått.

I övrigt gäller såsom villkor för tjänstemans uppflyttning till högre löneklass:

a) att tjänstemannen under minst fyra femtedelar av den tid, som erfordras för vinnande av uppflyttning, bestritt sin egen eller på grund av förordnande annan statens tjänst, dock att härvid såsom tjänstetid skall räknas jämväl semester, ferier under vilka tjänstemannen uppburit oavkortad lön ävensom tjänstledighet, som avses i 13 § 1—3 mom. eller i 14 §;

b) att uppskov — — — helhet; samt

c) att tjänstemannen — — — pensionsåldern.

Beslut om — — — därmed.

8 §.

1 mom. Ordinarie tjänsteman — — — hänföres.

Vad i första stycket sägs skall äga motsvarande tillämpning i fråga om den, vilken vinner befordran till ordinarie tjänst från extra ordinarie eller

extra befattning med avlöning enligt av Kungl. Maj:t fastställd löneplan, så ock i fråga om den, vilken vinner befordran från förordnande med vikariatslön, varom förmåles i 21 § 3 mom. Tjänsteman, som från extra ordinarie befattning eller förordnande med vikariatslön befordras till ordinarie tjänst inom samma lönegrad som den, vilken han i den extra ordinarie befattningen eller under förordnandet tillhört, må dock icke placeras i högre löneklass än som skulle hava tillkommit honom, om han erhållit den ordinarie tjänsten vid tidpunkten för tillträdet av den extra ordinarie befattningen eller förordnandet.

3 mom. Om och — — — hänföres:

- a) där tjänstemannen — — — kontrakt;
 - b) där tjänstemannen omedelbart före tillträdet innehade antingen extra ordinarie eller extra befattning med avlöning enligt av Kungl. Maj:t fastställd löneplan eller ock förordnande med vikariatslön och därvid tillhörde högre lönegrad än den, till vilken den ordinarie tjänsten är hänförd;
 - c) där tjänstemannen — — — sägs.
- Föreligga eljest — — — Kungl. Maj:t.

12 §.

För tid, under vilken tjänsteman åtnjuter *tjänstledighet* från sin befattning, skall med hans avlöning förhållas på sätt i 13—17 §§ stadgas, så framt icke Kungl. Maj:t finner skäl att för visst fall annorlunda bestämma. Vid tjänstledighet förekommande avdrag å lönen, *tjänstledighetsavdrag*, äro av tre slag, A-, B- och C-avdrag.

A- och B-avdragen utgöra för dag räknat de belopp, som finnas angivna i följande tabeller:

C-avdraget utgöres av hela lönen ävensom, i förekommande fall, övriga på tjänstledighetstiden belöpande kontanta avlöningsförmåner. I vad mån tjänsteman, som har att vidkännas C-avdrag, skall avstå jämväl andra med tjänsten förenade avlöningsförmåner, beror på prövning i den ordning Kungl. Maj:t bestämmer.

13 §.

2 mom. Under tjänstledighet för *militär tjänstgöring* skall tjänsteman

a) vidkännas B-avdrag för tid, under vilken han fullgör honom såsom beställningshavare i reserven, å reservstat eller å övergångsstat eller såsom officer i väg- och vattenbyggnadskåren åliggande tjänstgöring eller under vilken han genomgår utbildningskurs för äldre reservofficerare eller under vilken han är inkallad till värnpliktstjänstgöring;

b) likaledes vidkännas B-avdrag för tid, under vilken han genomgår för konstituerad landstormsofficer föreskriven befälskurs, landstormsbefälsövning eller kompletteringskurs eller med kompletteringskurs jämställd annan kurs eller övning, dock högst 12 dagar av ett och samma kalenderår.

15 §.

1 mom. Vid tjänstledighet — — — därutöver.

Oavkortad lön under tjänstledighet för sjukdom må dock ej tillkomma tjänsteman, som, enligt vad i detta reglemente eller eljest är stadgat, i stället för semester äger åtnjuta ferier under mer än 45 dagar årligen.

I nästföregående stycke avsedd tjänsteman må ej heller under ferietid komma i åtnjutande av oavkortad lön, därest han vid ferietidens början sedan minst ett år icke bestritt sin egen eller annan statens tjänst eller fullgjort uppdrag för statens räkning, utan skall han i dylika fall vidkännas A-avdrag.

Vad i — — — läkarundersökning.

21 §.

5 mom. Tjänsteman, som förordnas att såsom vikarie bestrida extra ordinarie befattning inom högre lönegrad, äger uppbära den vikariatsersättning, som enligt 1 mom. skulle tillkomma honom, därest jämväl den extra ordinarie befattningen vore ordinarie, och skall i övriga hänseenden ej lida inskränkning i de förmåner, som tillkomma honom i hans ordinarie tjänst.

40 §.

3 mom. Avlider tjänsteman under tjänstgöring å annan ort än stationeringsorten, må utöver begravningshjälp, varom i 1 mom. förmäles, efter vederbörande myndighets bestämmande i förekommande fall av statsmedel bestridas kostnaderna för transport av den avlidne till stationeringsorten eller till annan ort, i sistnämnda fall dock högst med belopp motsvarande kostnaderna för transport till stationeringsorten.

43 §.

2 mom. Innehavare av tjänstebostad eller, om han avlidit, hans dödsbo skall i den omfattning, som kan finnas lämplig, mot skälig gottgörelse upplåta utrymme i bostaden för tjänstemannens vikarie eller efterträdare.

49 §.

Andra huvudtiteln.

1 mom. Nedre justitierevisionen.

Semester. För revisionssekreterare äger nedre justitierevisionen utsträcka semestertiden utöver den i 11 § 1 mom. stadgade, dock att den sammanlagda semester-tiden icke må överstiga 45 dagar.

2 mom. Rikets hovrätter.

Semester. För hovrättsråd äger hovrätten utsträcka semestertiden utöver den i 11 § 1 mom. stadgade, dock att den sammanlagda semestertiden icke må överstiga 45 dagar.

3 mom. Vattendomstolarna.

För-
flyttnings-
skyldighet.

1. För vattenrättsingenjör skola i fråga om förflyttningskyldighet gälla de i 3 § 3 mom. första stycket meddelade bestämmelserna.

2. Vattenrättsdomare äger — — — tjänstledighetsavdrag.

4 mom. Fångvårdsstaten.

Mottager tjänsteman kost in natura eller verkställes vid vederbörande anstalt tvätt för tjänstemannens enskilda räkning, har han att härför erlagga ersättning genom avdrag å avlöningen i enlighet med bestämmelser, som meddelas av fångvårdsstyrelsen.

Vissa naturaförmåner.

50 a §.

Fjärde huvudtiteln.**1 mom. Försvarsdepartementets kommandoexpeditioner.**

Cheferna för lantförsvarets och sjöförsvarets kommandoexpeditioner äga uppbära årligt *ekiperingsbidrag* enligt de bestämmelser, som meddelas i militära avlöningsreglementet. Föreskrifterna i militära avlöningsreglementet angående rätt för beställningshavare att mot ersättning från kronans förråd utbekomma uniformspersedlar eller därför erforderliga materialier ävensom vid kronans verkstäder låta tillverka dylika persedlar skola jämväl äga tillämpning å nämnda tjänstemän.

Ekiperingsbidrag m. m.

2 mom. Sjökarteverket.

Angående särskilda förmåner till tjänsteman vid sjökarteverket, vilken deltagar i sjömättningsarbete, gäller vad Kungl. Maj:t därom förordnar.

Särskilda förmåner vid sjömättningsarbete.

51 §.

Femte huvudtiteln.**4 mom. Statens skyddshem.**

1. Chef, tillika läkare, vid statens anstalt för själsligt abnorma manliga skyddshemselever är skyldig att utan särskild ersättning tillika vara psykiatrisk rådgivare åt skyddshemsinspektören. Han är ock pliktig att mot ersättning, som av socialstyrelsen godkännes, stå till förfogande såsom läkare vid Stockholms stadsmissions skyddshem för själsligt abnorma flickor.

Viss tjänstgöringsskyldighet för chef, tillika läkare.

2. Vid bestämmande av vikariatsersättning och vikariatslön enligt de i 21 § angivna grunderna skall befattning såsom chef, tillika läkare, anses tillhöra lönegraden A 29.

Vikariatsersättning och vikariatslön i visst fall.

3. I 1 punkten omförmäld chef äger utan hinder av föreskrifterna i 42 och 44 §§ åtnjuta fri tjänstebostad med bränsle ävensom elektrisk belysning, där sådan anordnats, dock med skyldighet för tjänstemannen att själv bekosta armatur och lampor. Jämte de närmare föreskrifter, som äro eller varda meddelade rörande tjänstebostads begagnande, skola dock även beträffande tjänsteman, varom här är fråga, gälla de i 43 § meddelade bestämmelserna angående avträdande av tjänstebostad samt upplåtande av utrymme i bostaden för vikarie eller efterträdare.

Tjänstebostad.

Därest tjänsteman, som i föregående stycke avses, på grund av sjukdom av sådan art, att han finnes för framtiden till tjänstgöring oförmögen, åtnjuter tjänstledighet under längre tid än ett år i följd, skall han vara skyldig att, efter socialstyrelsens beprövande, avstå från den honom tillkommande bostaden och övriga här ifrågavarande naturaförmåner mot kontant ersättning till det belopp, som Kungl. Maj:t finner skäligt.

Vissa natura-
förmåner.

4. Mottager tjänsteman kost in natura eller verkställes vid vederbörande anstalt eller skyddshem tvätt för tjänstemans enskilda räkning, har han att härför erlægga ersättning genom avdrag å avlöningen i enlighet med bestämmelser, som meddelas av socialstyrelsen.

5 mom. Medicinalstyrelsen.

6 mom. Förste provinsläkare.

7 mom. Statens sinnessjukhus.

8 mom. Statens uppfostringsanstalt för sinnesslöa gossar.

Vissa natura-
förmåner.

Mottager tjänsteman kost in natura eller verkställes vid anstalten tvätt för tjänstemans enskilda räkning, har han att härför erlægga ersättning genom avdrag å avlöningen i enlighet med bestämmelser, som meddelas av skolöverstyrelsen.

9 mom. Statens uppfostringsanstalt för sinnesslöa flickor.

Vissa natura-
förmåner.

Mottager tjänsteman kost in natura eller verkställes vid anstalten tvätt för tjänstemans enskilda räkning, har han att härför erlægga ersättning genom avdrag å avlöningen i enlighet med bestämmelser, som meddelas av skolöverstyrelsen.

10 mom. Statens anstalt för fallandesjuka.

Vikariats-
ersättning och
vikariatslön
i visst fall.

1. Vid bestämmande av vikariatsersättning och vikariatslön enligt de i 21 § angivna grunderna skall överläkarbefattning anses tillhöra lönegraden A 29.

Tjänstebostad
u. m.

2. Överläkare äger utan hinder av föreskrifterna i 42 och 44 §§ åtnjuta fri tjänstebostad med bränsle, om sådan finnes anordnad, ävensom fri elektrisk belysning, där tillgång härtill finnes, dock med skyldighet för överläkaren att själv bekosta armatur och lampor. Jämte de närmare föreskrifter, som äro eller varda meddelade rörande tjänstebostads begagnande, skola dock även beträffande överläkare gälla de i 43 § meddelade bestämmelserna angående avträdande av tjänstebostad samt upplåtande av utrymme i bostaden för vikarie eller efterträdare. Därest överläkare på grund av sjukdom av sådan art, att han finnes för framtiden till tjänstgöring oförmögen, åtnjutit tjänstledighet under längre tid än ett år i följd, skall han vara skyldig att, efter medicinalstyrelsens beprövande, avstå från den honom tillkommande bostaden och övriga här ifrågavarande naturaförmåner mot kontant ersättning till det belopp, som Kungl. Maj:t finner skäligt.

Kan bostad in natura icke beredas överläkare, äger han uppbära kontant *hyresersättning* med belopp, som fastställas av Kungl. Maj:t.

Vissa natura-
förmåner.

3. Mottager tjänsteman kost in natura eller verkställes vid anstalten tvätt för tjänstemans enskilda räkning, har han att härför erlægga ersättning genom avdrag å avlöningen i enlighet med bestämmelser, som meddelas av medicinalstyrelsen.

11 mom. Barnmorskeläroanstalterna.**12 mom. Länsstyrelserna.****13 mom. Statens polisskola.**

Rektor äger uppbära *avlöningsförstärkning* med 1,000 kronor för år. Avlöningsförstärkning.
Kungl. Maj:t äger bestämma, huru med avlöningsförstärkningen skall förfaras, då rektor åtnjuter tjänstledighet, under vilken han är skyldig vidkännas tjänstledighetsavdrag.

54 §.

Åttonde huvudtiteln.**2 mom. Musikaliska akademien med musikkonservatoriet.**

1. Med befattning såsom lärare vid musikkonservatoriet må kunna för- Förening av tjänster.
enas annan ordinarie eller extra ordinarie befattning i statens tjänst eller
därmed jämförlig kommunal befattning.

2. Den, som — — — befattningar.

3. Lärare vid — — — påfordras.

4 mom. Karolinska sjukhuset.

1. Semestertidens längd utgör årligen

a) för överläkare — — — dagar,

b) för tjänsteman — — — dagar,

c) för tjänsteman — — — dagar,

d) för annan sjuksköterska än som avses under b) eller c) ävensom för andra föreståndarinna och barnmorska 25 dagar intill det år, under vilket de fylla 40 år, samt därefter 35 dagar.

2. Mottager tjänsteman — — — meddela.

5 mom. Serafimerlasarettet.

1. Semestertidens längd — — — dagar.

2. Mottager tjänsteman kost in natura eller verkställes genom lasarettets Vissa naturaförmåner.
försorg tvätt för tjänstemans enskilda räkning, har han att härför erlagga
ersättning genom avdrag å avlöningen eller på annat sätt i enlighet med bestämmelser, som sjukhusdirektionen äger meddela.

55 §.

Nionde huvudtiteln.**7 mom. Länsveterinärer.**

1. Med länsveterinärtjänst — — — 4 § 1 mom.

2. Länsveterinär, som omedelbart före tillträdet till befattningen inne- Löneklass-
placering
i vissa fall.
haft distriktsveterinärtjänst och i denna tjänst åtnjuter lön enligt högsta
löneklassen, skall vid tillträdet av länsveterinärbefattningen omedelbart placeras i 23 löneklassen.

3. Länsveterinär är, om han därtill förordnas, pliktig att under sammanlagt högst tre månader av ett och samma kalenderår såsom vikarie bestrida sådan medicinalrådsbefattning i medicinalstyrelsen, vars innehavare skall Skyldighet
att bestrida
medicinal-
rådsbefattning m. m.

vara legitimerad veterinär. Under dylikt förordnande äger länsveterinär uppbära särskild ersättning med 6 kronor för dag.

Skyldighet
att till
vikarie avstå
arvode
m. m.

4. Länsveterinär, som åtnjuter semester eller tjänstledighet, skall till vikarien avstå det arvode enligt veterinärtaxa, vilket belöper å de av denne verkställda tjänstegöromålen. Han är ock skyldig att, där så påkallas och omständigheterna sådant medgiva, mot skälig ersättning tillhandahålla vikarien nödig expeditionslokal.

Utbildnings-
kurser.

5. Med de i 13 § 3 mom. omförmälda kurserna likställas för länsveterinärer avsedda utbildnings- och repetitionskurser.

Tjänstledig-
het till följd
av i tjänsten
ådragen smitt-
sam sjukdom.

6. Med svårare smittsam sjukdom, som i 14 § 2 mom. avses, jämställes sådan sjukdom, som enligt gällande epizootilag skall föranleda anmälan till vederbörande myndighet.

8 mom. Skogshögskolan.

9 mom. Lantmäterikontoren i länen.

10 mom. Rikets allmänna kartverk.

Särskilda ar-
voden m. m.

I fråga om särskilda arvoden för vissa tjänstupdrag samt särskild ersättning under tjänstgöring vid kartverkets flygfotografering gäller vad Kungl. Maj:t därom förordnar.

57 §.

Affärsdrivande verk.

4 mom. Statens vattenfallsverk.

1. Rätt till — — — avlöningen.

2. Befordras tjänsteman — — — tillämpas.

Vissa tjänste-
mäns återgång
till tidigare
innehavd
befattning.

3. På därom gjord ansökning äger Kungl. Maj:t medgiva, att tjänsteman, vilken förordnats såsom kraftverksdirektör, överingenjör, driftdirektör, förrådsdirektör eller kanaldirektör men vilkens förordnande upphört utan att efterföljas av förnyat förordnande, må återgå till ordinarie befattning inom den lönegrad han före förordnandet tillhörde. Har sådant medgivande lämnats, skall för bestämmande av tjänstemannens placering i löneklass så anses, som om han även under den tid förordnandet varat innehaft ordinarie befattning inom nämnda lönegrad.

Därest så — — — tjänster.

4. I Porjus — — — tjänstledighetsavdrag.

5. Tjänsteman, som — — — tjänstgöringsdag.

6. Tjänsteman, vilken — — — Kungl. Maj:t.

7. Vad i — — — bostadslägenhet.

Denna kungörelse träder i kraft den 1 juli 1939.

F ö r s l a g

angående

ändrad lydelse av nuvarande 59 § civila avlöningsreglementet den 4 januari 1939 (nr 8), att lända till efterrättelse från och med den 1 juli 1939.

(66 §.)

1 mom. Beträffande tjänsteman, vilken vid detta reglementes ikraftträdande innehar befattning, som i reglementet avses, skall såsom förutsättning för reglementets tillämpning gälla,

a) att, så vitt angår annan tjänsteman än landshövding, omedelbart före ikraftträdandet något av följande avlöningsreglementen varit å tjänstemannen tillämpligt, nämligen reglementena den 19 juni 1919 (nr 343) för tjänstemän vid postverket, telegrafverket, statens järnvägar och statens vattenfallsverk, den 22 juni 1921 (nr 451) för befattningshavare vid statsdepartement och vissa andra verk, tillhörande den civila statsförvaltningen, den 9 juni 1922 (nr 379) för befattningshavare vid lots- och fyrstaten, den 21 maj 1926 (nr 177) för förste provinsialläkare och provinsialläkare, den 20 maj 1927 (nr 170) för officerare och underofficerare samt civilmilitära beställningshavare på aktiv stat m. fl. vid försvarsväsendet, den 15 juni 1934 (nr 303) för tjänstemän vid domänverket ävensom den 30 september 1937 (nr 873) för ordinarie lärare vid statens undervisningsväsende eller att, så vitt angår landshövding, omedelbart före ikraftträdandet avlöningsförmånerna utgått i enlighet med föreskrifterna i Kungl. Maj:ts brev den 26 juni 1925 angående fastställande av ny stat för landshövdingarna m. m.;

b) att tjänstemannen ej är uppförd å indragnings- eller övergångsstat utan tjänstgöringsskyldighet; samt

c) att tjänstemannen ej före viss av Kungl. Maj:t fastställd tidpunkt gjort anmälan, att han icke vill underkasta sig reglementets villkor och bestämmelser.

2 mom. Tjänsteman, å vilken reglementet erhåller tillämpning, skall vara pliktig att underkasta sig minskning i, upphörande av eller eljest ändrade bestämmelser rörande de förmåner eller ersättningar m. m., om vilka förmåles i nedan angivna delar av reglementet, nämligen:

under 2 *avd.*: 3 kap. 22—27 §§, 5 kap. 32—39 §§, 6 och 7 kap., 8 kap. 50 § 5—7, 9 och 11 punkterna, 51 § 1 och 2 mom., 52 § 1—3 mom., 4 mom. 3 punkten, 5 mom., 6 mom. 6 punkten, 7 mom. 4, 5 och 7 punkterna samt 10 mom. 2 punkten, 53 §, 54 § 2 mom. 2—4 punkterna, 55 § 9 mom. 2 och 16 punkterna, 56 § 1 och 2 mom., 7 mom. 4 punkten samt

10 mom., 57 § 1 mom., 2 mom. 6, 9 och 10 punkterna samt 3 mom. 12 punkten ävensom 58 § 1 mom. 5 och 6 punkterna, 2 mom. 1, 4 och 5 punkterna, 3 mom. 1 och 5—8 punkterna, 4 mom. 1 och 4—6 punkterna samt 5 mom. 2 punkten; samt

under 3 *avd.*: 59 § 5 mom., 60 § 4 och 5 mom., 62 § 2 mom. 2 punkten, 63 § 7 och 8 mom. ävensom 64 § 4 mom. 6 punkten.

3 *mom.* Tjänsteman, å vilken reglementet erhåller tillämpning, är jämväl pliktig att, därest de allmänna levnadskostnaderna nedgå med tio procent eller mera i förhållande till 1935 års genomsnittliga levnadskostnader, efter prövning av Kungl. Maj:t och riksdagen underkasta sig minskning av lönen med högst fem procent av de i vederbörande löneplaner eller eljest i reglementet upptagna årslönebeloppen.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 21 april 1939.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena SANDLER, statsråden PEHRSSON-BRAMSTORP, WESTMAN, WIGFORSS, MÖLLER, ENGBERG, SKÖLD, QUENSEL, FORSLUND, ERIKSSON, STRINDLUND.

Efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter anför chefen för finansdepartementet, statsrådet Wigforss:

Sedan 1936 års lönekommitté till Kungl. Maj:t avgivit dels den 17 november 1938 utlåtande med förslag till avlöningsbestämmelser för provinsialläkare och distriktsveterinärer, dels den 21 december 1938 betänkande med förslag till civilt icke-ordinariereglemente, dels ock den 23 december 1938 betänkande med förslag till militärt avlöningsreglemente, har lönekommittén med skrivelse till Kungl. Maj:t den 27 januari 1939 framlagt förslag till vissa ändringar och kompletteringar av civila avlöningsreglementet, vilka skulle erfordras, därest de sålunda under år 1938 avgivna förslagen i huvudsak vunne godkännande. De föreslagna ändringarna och tilläggen hava sammanfattats i en vid skrivelsen fogad bilaga.

Under erinran om att Kungl. Maj:t numera i huvudsaklig överensstämmelse med lönekommitténs förslag avlåtitt dels den 10 mars 1939 proposition angående lönereglering för provinsialläkare och distriktsveterinärer (nr 200), dels den 10 mars 1939 proposition med förslag till löneplaner för extra ordinarie tjänstemän m. fl. icke-ordinarie befattningshavare vid den civila statsförvaltningen m. m. (nr 218), dels ock den 24 mars 1939 proposition med förslag till militärt avlöningsreglemente m. m. (nr 245) anhåller jag nu att få anmäla lönekommitténs nyssnämnda skrivelse angående vissa ändringar i civila avlöningsreglementet. Därvid torde jag jämväl få till behandling upptaga frågan om vissa andra ändringar i sagda reglemente, vilka antingen påyrkats under remissbehandlingen av kommitténs förslag eller eljest ansetts påkallade.

1. Av 1936 års lönekommitté föreslagna ändringar i civila avlöningsreglementet.

4, 8 och 54 §§.

I betänkandet med förslag till civilt icke-ordinariereglemente har 1936 års lönekommitté på anförda skäl föreslagit (sid. 12 o. f.), att kategorien »tjänstemän å extra stat» skall utgå ur avlöningsbestämmelserna och att såsom följd härav de nuvarande befattningarna å extra stat skola samtidigt med icke-ordinariereglementets ikraftträdande ombildas till extra ordinarie tjänster. I nämnda reglementsförslag hava följaktligen icke upptagits några bestämmelser rörande tjänstemän å extra stat. Såsom konsekvens härav föreslår lönekommittén i förutnämnda skrivelse, att jämväl de bestämmelser i civila avlöningsreglementet, som beröra befattningar å extra stat, ändras genom att ifrågavarande befattningar få utgå ur författningstexten. De författningsrum, om vilka här är fråga, äro 4 § 1 mom., 8 § 1 mom. andra stycket och 3 mom. b) samt 54 § 1 mom. 1 punkten och 2 mom. 1 punkten.

Departementschefen.

Såsom ock framhållits i förenämnda proposition nr 218, har Kungl. Maj:t redan i årets statsverksproposition utgått från att extrastatstjänsterna skola slopas. I enlighet härmed får jag nu förorda, att i författningstexten under 4 § 1 mom., 8 § 1 mom. andra stycket och 3 mom. b) samt 54 § 2 mom. 1 punkten civila avlöningsreglementet hänvisning till befattning å extra stat får utgå. Vad angår motsvarande ändring av 54 § 1 mom. 1 punkten vill jag erinra, att jag tidigare i dag vid anmälan av förslag till riksdagen angående lönereglering för vissa professorer vid konsthögskolan och vissa tjänstemän vid konjunkturinstitutet förordat, att det nuvarande stadgandet under denna punkt skall helt upphävas. Beträffande 4 § 1 mom. föreslår jag i det följande vissa ytterligare ändringar.

7 §.

I betänkandet angående civilt icke-ordinariereglemente har lönekommittén framhållit lämpligheten av viss komplettering av stadgandet i 7 § 3 mom. a) civila avlöningsreglementet, i vad detsamma avser rätt för tjänsteman att för löneklassuppflyttning räkna åtnjutna ferier. I anledning av ett påpekande av statskontoret i ett till kommittén den 20 oktober 1938 avgivet yttrande har kommittén härutinnan anfört följande (sid. 33—34):

Enligt 11 § 4 mom. civila avlöningsreglementet må ordinarie tjänsteman, som vid löpande kalenderårs ingång sedan mer än 6 månader åtnjuter tjänstledighet för sjukdom eller enskild angelägenhet, där ej vederbörande myndighet finner skäl annat medgiva, icke komma i åtnjutande av semester för det året, förrän han under sammanlagt minst 90 dagar bestritt sin egen eller annan statens tjänst eller fullgjort uppdrag för statens räkning. Denna föreskrift har tillkommit i syfte att förhindra, att en tjänsteman som åtnjuter tjänstledighet sedan längre tid tillbaka, skulle kunna formellt inträda i tjänst allenast för att komma i åtnjutande av semester med därav följande avdragsfri lön, något som icke kan anses förenligt med semesterns syfte att bereda rekreation efter fullgjort arbete. Av nämnda föreskrift

följer sålunda, att semester, såsom beroende av vederbörande myndighets beslut i varje särskilt fall, efter civila avlöningsreglementets ikraftträdande icke skall kunna beviljas en tjänsteman, som — exempelvis på grund av sjukdom — sedan längre tid åtnjutit och alltjämt åtnjuter tjänstledighet. På grund av stadgandet i 7 § 3 mom. av samma reglemente kan följaktligen ej heller något tillgodoräknande för löneklassuppflyttning av sådan tjänstledighetstid komma ifråga. Ferier däremot förutsätta icke något myndighetens särskilda beslut utan tillgodonjutas av vederbörande tjänsteman, även om tjänstemannen under den övriga delen av året åtnjutit tjänstledighet. Då ferietid enligt ordalydelsen i 7 § 3 mom. må tillgodoräknas för löneklassuppflyttning, skulle en lärare, som måhända ett flertal läsår åtnjutit fortlöpande ledighet på grund av sjukdom, kunna göra anspråk på att för löneklassuppflyttning få tillgodoräkna sig de mellan läsåren infallande ferierna. Enligt vad lönekommittén erfarit, har frågan om tolkningen av motsvarande stadgande i avlöningsreglementet för undervisningsväsendets befattningshavare på förekommen anledning varit föremål för skolöverstyrelsens prövning.

En dylik konsekvens av bestämmelserna om löneklassuppflyttning kan emellertid enligt kommitténs mening icke vara sakligt motiverad, vadan ett förtydligande av författningstexten på denna punkt måste anses påkallat. I betraktande av att i 15 § 1 mom. civila avlöningsreglementet meddelats en särskild föreskrift om inskränkning i rätten att under ferietid åtnjuta oavkortad lön för det fall, att tjänstemannen vid ferietidens början sedan minst ett år icke tjänstgjort, synes 7 § 3 mom. a) böra så ändras, att ferier må tillgodoräknas för löneklassuppflyttning allenast i den mån tjänstemannen därunder åtnjutit oavkortad lön. Kommittén har för avsikt att i särskild ordning framlägga förslag till komplettering av nyssnämnda författningsrum.

På grund av vad sålunda anförts föreslår kommittén en motsvarande komplettering av 7 § 3 mom. a) i förslaget till icke-ordinariereglemente.

I anslutning till sitt sålunda gjorda uttalande föreslår kommittén, att 7 § 3 mom. a) civila avlöningsreglementet erhåller ändrad lydelse i enlighet med vad nu sagts.

Mot kommitténs förslag till ändring av 7 § 3 mom. a) civila avlöningsreglementet synes mig intet vara att erinra.

Departement-
schefen.

21 §.

Enligt lönekommitténs förslag till civilt icke-ordinariereglemente skulle vikariatsersättning utgå till extra ordinarie eller extra tjänsteman eller — efter vederbörande myndighets bestämmande — aspirant, vilken förordnats att såsom vikarie uppehålla högre ordinarie eller extra ordinarie befattning. Däremot har dylik ersättning av kommittén icke avsetts skola utgå vid vikariat å högre extra befattning. Kommittén framhåller nu, att vikariatsersättning självfallet ej heller bör ifrågakomma till ordinarie tjänsteman för det fall, att sådan tjänsteman förordnas att bestrida vikariat å högre extra befattning. I anledning härav och då kategorien befattningar å extra stat enligt kommitténs mening bör utgå ur avlöningsbestämmelserna, förordar kommittén sådan jämkning av stadgandet i 21 § 5 mom. civila avlöningsreg-

lementet, att detsamma allenast kommer att avse vikariat å högre *extra ordinarie* befattning i stället för högre *icke-ordinarie* befattning enligt nuvarande lydelse.

Departement-
schefen.

Jag ansluter mig till kommitténs uttalade mening, att vikariatsersättning icke bör utgå i det fall att ordinarie, extra ordinarie eller extra tjänsteman förordnas att uppehålla extra befattning inom högre lönegrad. Då därjämte kategorien tjänstemän å extra stat nu förutsatts skola avföras ur avlöningsbestämmelserna, förordar jag, att 21 § 5 mom. ändras på sätt kommittén föreslagit.

I detta sammanhang torde jag få anmäla, att allmänna civilförvaltningens lönenämnd i yttrande den 2 februari 1939 över 1936 års lönekommittés betänkande med förslag till civilt icke-ordinariereglemente fört på tal frågan om vikariatslörens konstruktion och därvid påpekat, hurusom de i 21 § 3 mom. civila avlöningsreglementet meddelade bestämmelserna om vikariatslön erhållit sin utformning på grundval av de s. k. extrastatsreglerna. I följd härav skulle en vikarie komma i en förmånligare ställning i lönehänseende än den, som innehade en extra ordinarie befattning i samma lönegrad som vikariatsförordnandet avsåge. En dylik anordning vore enligt nämndens mening icke lämplig, om extrastatstjänsterna slopades. Lönenämnden har förordat, att de i civila avlöningsreglementet intagna bestämmelserna om vikariatslön måtte ändras därhän, att vikarien blir likställd med extra ordinarie tjänsteman i den lönegrad förordnandet avser; dock förutsätter nämnden, att vikarie icke skall lida inskränkning i de förmåner, som tillkomma honom i hans ordinarie tjänst.

Jag vill ingalunda förneka, att vid ett slopande av extrastatstjänsterna vissa skäl kunna tala för en förändring av reglerna för vikariatslörens bestämmande i den riktning lönenämnden angivit. Emellertid får jag framhålla, att förändringen dock icke skulle beröra vikariatslörens belopp, enär vid ett godkännande av det i propositionen nr 218 framlagda förslaget till löneplan för extra ordinarie tjänstemän sistnämnda befattningshavare skulle i avseende å lön bliva likställda med nuvarande tjänstemän å extra stat. Förändringen skulle beröra de med vikariatslönen förenade övriga förmåner, såsom exempelvis lön vid sjukledighet och vid ledighet för enskilda angelägenheter. Såvitt angår vikarier med vikariatslön, vilka själva innehava ordinarie tjänst, skulle den förordade omläggningen i många fall icke få någon betydelse, alldenstund även enligt nämndens förslag tjänstemannen icke skulle behöva lida inskränkning i de förmåner, som tillkomma honom i hans egenskap av ordinarie tjänsteman. I fråga om ett flertal förmåner, såsom ersättning vid resa för förrättning i statens ärenden, sjukvård, begravningshjälp m. fl., skulle enligt den utformning av avlöningsbestämmelserna för extra ordinarie tjänstemän, som skett i bilagan till propositionen nr 218, någon skillnad mellan ordinarie och extra ordinarie tjänstemän icke komma att föreligga. Beträffande en ur tjänstemännens synpunkt särskilt beaktansvärd avlöningsförmån, nämligen semesterförmånen, vill jag erinra, att

genom det förslag till semesterbestämmelser, som upptagits i sagda proposition, ett ytterligare steg tagits till en utjämning mellan den ordinarie och den extra ordinarie personalen. Med hänsyn härtill synas mig tillräckliga skäl icke föreligga att vidtaga ändring på ifrågavarande punkt i det av statsmakterna efter förhandlingar med personalen nyligen antagna civila avlöningsreglementet.

40 §.

I det av lönekommittén i förutnämnda betänkande framlagda förslaget till militärt avlöningsreglemente har under 45 § (begravningshjälp m. m.) intagits en föreskrift rörande statens gäldande av kostnader för hemtransport av beställningshavare, som avlidit under tjänstgöring å främmande ort.

Såsom motivering för denna föreskrift har kommittén anfört följande (sid. 220):

I skrivelse den 21 maj 1937, nr 299, anhöll riksdagen i anledning av väckt motion om statens gäldande av kostnaderna för hemtransport av officer och underofficer med vederlike, som i fredstid avlidit under tjänstgöring å främmande ort, att de föreskrifter, som i Kungl. Maj:ts brev den 28 april 1922 angående bestämmelser rörande vissa begravningskostnader innefattades om bestridande av kostnaderna för transport till hemorten av avliden, tillhörande manskapet, även måtte komma att omfatta officer och underofficer med vederlike, som i fredstid avlidit under tjänstgöring. Sedan i anledning härav Kungl. Maj:t uppdragit åt arméförvaltningens civila departement att, med beaktande av vad i riksdagens förenämnda skrivelse anförts, efter samråd med marinförvaltningen och flygförvaltningen uppgöra och till Kungl. Maj:t inkomma med förslag till utvidgning av gällande bestämmelser rörande gäldande av vissa begravningskostnader för personal vid försvarsväsendet, som avlidit under militärtjänstgöring, avgav arméförvaltningens civila departement, efter inhämtande av marinförvaltningens och flygförvaltningens yttrande, den 9 oktober 1937 förslag i ämnet till Kungl. Maj:t. Över förslaget har utlåtande avgivits av försvarsväsendets lönenämnd.

Genom beslut den 12 mars 1938 har Kungl. Maj:t förordnat, att ifrågavarande ärende skulle överlämnas till 1936 års lönekommitté för att vara för kommittén tillgängligt vid fullgörande av dess uppdrag.

I huvudsaklig överensstämmelse med vad lönenämnden i ämnet föreslagit har kommittén i 45 § 2 mom. av det föreliggande reglementsförslaget intagit en bestämmelse därom, att därest beställningshavare avlider under tjänstgöring å annan ort än förläggningssorten, efter vederbörande centrala förvaltningsmyndighets bestämmande i förekommande fall må kunna — utöver författningsenlig begravningshjälp — av statsmedel bestridas kostnaderna för transport av den avlidne till förläggningssorten eller till annan ort, i sistnämnda fall dock högst med belopp motsvarande kostnaderna för transport till förläggningssorten.

I skrivelsen den 27 januari 1939 yttrar nu lönekommittén att, därest det sålunda framlagda förslaget vunne bifall, det syntes följdriktigt, att ett motsvarande stadgande infördes såsom ett nytt moment, 3 mom., i 40 § civila avlöningsreglementet. Enligt vad kommittén hade sig bekant, hade Kungl. Maj:t i några fall medgivit, att av statsmedel finge bestridas kostnaderna för transport av civil befattningshavare, som avlidit under tjänstgöring utom stationeringssorten. Prövning av uppkommen fråga om transportkostnadens be-

stridande av statsmedel syntes kommittén, då fråga vore om avliden civil tjänsteman, böra få ankomma på vederbörande verksmyndighet.

Departementschefen.

I överensstämmelse med vad lönekommittén förordat har i 45 § 2 mom. av det förslag till militärt avlöningsreglemente, som framlagts i förutnämnda proposition nr 245, upptagits ett stadgande, enligt vilket vederbörande centrala förvaltningsmyndighet skulle äga att, där beställningshavare avlider under tjänstgöring å annan ort än förläggningssorten, av statsmedel utbetala ersättning för uppkomna kostnader för den avlidnes transport hem till förläggningssorten eller till annan ort, i sistnämnda fall dock högst med belopp motsvarande kostnaden för transporten till förläggningssorten. Jag delar kommitténs uppfattning, att ett motsvarande stadgande bör införas i civila avlöningsreglementet, vadan jag får förorda kommitténs förslag, att en föreskrift härom meddelas i ett nytt moment under reglementets 40 §.

50 a §.

Under 51 § av förslaget till militärt avlöningsreglemente har lönekommittén vidare föreslagit, att beställningshavare, som är pliktig att under tjänstgöring vara iförd uniform, skall äga att för underhåll eller förnyelse av uniformspersedlar uppbära årligt ekiperingsbidrag med 180 kronor. I sin motivering för införande vid försvarsväsendet av denna nya avlöningsförmån har kommittén uttalat sig för att jämväl cheferna för lantförsvarets, sjöförsvarets och flygvapnets kommandoexpeditioner, av vilka de två förstnämnda såsom förordnandetjänstemän redan för närvarande lyda under avlöningsbestämmelserna för allmänna civilförvaltningen och den sistnämnde enligt kommitténs förslag hädanefter skulle tillsättas på enahanda sätt, måtte berättigas uppbära ekiperingsbidrag enligt de i förslaget till militärt avlöningsreglemente intagna grunderna. Under erinran härom föreslår nu lönekommittén, att i civila avlöningsreglementet intages en föreskrift angående ekiperingsbidrag till ifrågavarande chefer. Tillika förordar kommittén, att dessa tjänstemän genom en hänvisning i civila avlöningsreglementet till 52 § militära avlöningsreglementet göras delaktiga av den i sistnämnda författningsrum stadgade rätten för beställningshavare att från kronans förråd utbekomma uniformspersedlar och materialier m. m. ävensom att chefen för flygvapnets kommandoexpedition genom ett särskilt stadgande berättigas uppbära flygtillägg enligt bestämmelsen i 27 § 1 mom. militära avlöningsreglementet.

Jämlikt föreskrifter i ett kungl. brev den 27 maj 1927 utgå till civila ordinarie och icke-ordinarie befattningshavare vid sjökarteverket, vilka deltaga i sjömättningsarbeten, vissa särskilda ersättningar, såsom sjömätartillägg, ledarersättning m. m. Under erinran härom och om vad kommittén i ämnet anfört i betänkandet med förslag till civilt icke-ordinariereglemente (sid. 54) föreslår kommittén, att i civila avlöningsreglementet göres en hänvisning till vad sålunda i sagda hänseende är särskilt stadgat.

De specialföreskrifter, som sålunda föreslås för försvarsdepartementets kommandoexpeditioner och för sjökarteverket, skulle enligt kommitténs för-

slag införas i 2 avd. 8 kap. civila avlöningsreglementet under en ny paragraf, 50 a §, med rubrik »Fjärde huvudtiteln».

Jag anser mig böra i huvudsak biträda vad kommittén sålunda föreslagit. Emellertid torde jag få erinra om att lönekommitténs förslag om överförande av befattningen såsom chef för flygvapnets kommandoexpedition till förordnandetjänst med lön enligt civila avlöningsreglementet i propositionen till årets riksdag angående militärt avlöningsreglemente förutsatts icke böra nu genomföras, utan skulle enligt propositionen för ifrågavarande chef den nuvarande anordningen med särskilt arvode utöver den i vederbörande militära beställning utgående lönen bibehållas i avvaktan på närmare utredning. Vid sådant förhållande torde i 1 mom. av den av lönekommittén föreslagna nya paragrafen, 50 a §, nu böra upptagas bestämmelser om ekiperingsbidrag m. m. allenast till cheferna för lantförsvarets och sjöförsvarets kommandoexpeditioner. Departementschefen.

55 §.

Under erinran om den i 51 § 5 mom. 2 punkten av 1936 års lönekommittés förslag till civilt avlöningsreglemente intagna bestämmelsen angående rätt för förste provinsialläkare, som omedelbart före tillträdet av sin befattning innehåft provinsialläkartjänst och i denna tjänst åtnjutit lön enligt högsta löneklassen, att vid tillträdet av förste provinsialläkartjänsten omedelbart bliva placerad i 31 löneklassen hemställde svenska distriktsveterinärföreningen i en till Kungl. Maj:t den 20 mars 1938 ingiven skrivelse, att liknande bestämmelser måtte meddelas beträffande länsveterinär. Sedan föreningen i en till chefen för finansdepartementet den 27 juli 1938 ställd förnyad framställning åberopat och vidhållit sitt tidigare gjorda yrkande, överlämnades sistnämnda framställning till 1936 års lönekommitté för att tagas i övervägande vid kommittéuppdragets fullgörande.

I anledning härav erinrar nu kommittén i sin skrivelse den 27 januari 1939 till en början, att frågan om löneklassplacering i vissa fall för distriktsveterinär, som befordras till länsveterinär, var föremål för 1938 års riksdags prövning i samband med behandlingen av propositionen nr 263 med förslag till civilt avlöningsreglemente. I två inom riksdagen väckta motioner (I: 315 och II: 446) hade nämligen hemställts, att riksdagen måtte besluta, att länsveterinär, som omedelbart före tillträdet till sin befattning innehåft distriktsveterinärtjänst och i denna tjänst åtnjutit lön enligt högsta löneklassen, skulle vid tillträdet av länsveterinärbefattningen omedelbart placeras i 23 löneklassen. Vid anmälan i skrivelse nr 388 av sitt beslut i anledning av propositionen anförde riksdagen, att riksdagen icke ville förneka, att en särbestämmelse i enlighet med i motionerna upptaget förslag hade visst fog för sig. Då emellertid frågan om nya avlöningsbestämmelser för distriktsveterinärer vore under utredning inom 1936 års lönekommitté, förutsatte riksdagen, att kommittén vid fullgörandet av sitt uppdrag jämväl ägnade nu ifrågavarande spörsmål tillbörlig

uppmärksamhet. Riksdagen ansåge därför någon särskild åtgärd i ämnet från riksdagens sida icke för det dåvarande vara påkallad.

Lönekommittén förklarar sig på grund av vad sålunda förekommit icke böra motsätta sig meddelande av en bestämmelse i enlighet med det i motionerna gjorda yrkandet. Kommittén föreslår, att sagda bestämmelse införas i 55 § 7 mom.

I sitt utlåtande den 17 november 1938 med avlöningsbestämmelser för provinsialläkare och distriktsveterinärer har lönekommittén, i anledning av ett i distriktsveterinärföreningens nyssnämnda skrivelse den 27 juli 1938 gjort yrkande, för distriktsveterinärernas vidkommande föreslagit ett stadgande av innehåll, att med svårare smittsam sjukdom, som i 14 § 2 mom. civila avlöningsreglementet avses, skall jämföras sådan sjukdom, som enligt gällande epizootilag skall föranleda anmälan till vederbörande myndighet, varvid kommittén tillika förutsatt, att ett motsvarande stadgande skulle beträffande länsveterinärer införas i civila avlöningsreglementet.

Under återopande härav uttalar sig kommittén för att 55 § 7 mom. civila avlöningsreglementet kompletteras jämväl i nu angivna hänseende.

Enligt föreskrift i kungörelsen den 18 juni 1926 (nr 267) angående utsträckt tillämpning av allmänna civilförvaltningens avlöningsreglemente åligger det länsveterinär, som åtnjuter semester eller annan tjänstledighet, att, där ej för särskilt fall annorlunda bestämmes, utan ersättning tillhandahålla vikarie nödig expeditionslokal med sovplats. Enahanda skyldighet åligger distriktsveterinär enligt bestämmelse i kungörelsen den 10 november 1933 (nr 606) angående tillämpningen å distriktsveterinärer av allmänna civilförvaltningens avlöningsreglemente.

I fråga om länsveterinär föreslog lönekommittén i betänkandet med förslag till civilt avlöningsreglemente, att hittillsvarande skyldighet för sådan tjänsteman att tillhandahålla vikarie nödig sovplats skulle upphävas. Kommittén höll nämligen före, att å orter, där länsveterinärer äro stationerade, någon svårighet icke borde föreligga för en vikarie att anskaffa bostad utan anlåtande av bostadsutrymme hos den ordinarie befattningshavaren. Där- emot bibehölls i förslaget skyldigheten för länsveterinär att under semester och tjänstledighet utan ersättning tillhandahålla vikarien nödig expeditionslokal (55 § 7 mom. 3 punkten av reglementsförslaget). Härutinnan gjordes ingen ändring vid avlåtandet till 1938 års riksdag av propositionen nr 263 med förslag till civilt avlöningsreglemente.

I två inom riksdagen väckta likalydande motioner (I: 314 och II: 447) yrkades emellertid sådan ändring av reglementsförslaget i denna del, att — därest föreskrift meddelades om skyldighet för länsveterinär att under semester eller annan ledighet tillhandahålla vikarien nödig expeditionslokal — vikarien skulle åläggas skyldighet att härför lämna skälig ersättning. Alternativt hemställdes att, för den händelse riksdagen icke för det dåvarande ville företaga sådan ändring, riksdagen måtte uttala, att frågan härom borde upptagas till omprövning i samband med spörsmålet om särskilda bestämmelser för distriktsveterinärer. I anledning härav anförde riksdagen

i förenämnda skrivelse nr 388, att ifrågavarande spørsmål syntes äga sådant samband med den inom 1936 års lönekommitté pågående utredningen angående revision av lönebestämmelserna för distriktsveterinärer, att det samma borde övervägas i nämnda sammanhang. Riksdagen förutsatte ock, att lönekommittén under utredningens gång toge berörda fråga under omprövning.

I sitt utlåtande den 17 november 1938 har lönekommittén — med omnämmande av de yrkanden om motsvarande befrielse för distriktsveterinärerna från skyldigheten att kostnadsfritt tillhandahålla vikarie expeditionslokal med sovplats, som av distriktsveterinärföreningen framförts till chefen för finansdepartementet dels i skrivelse den 19 maj 1937, dels ock i förutnämnda skrivelse den 27 juli 1938 — anfört följande:

Önskemålet om en ändring av bestämmelserna i förevarande del har vid kommitténs överläggningar med föreningens representant understrukits av denne, som därvid framhållit, att förenämnda åliggande av befattningshavarna allmänt betraktades som ett besvärande intrång i deras privata levnadsförhållanden. Med hänsyn till de skäl, som sålunda anförts, har kommittén, i enlighet med den ståndpunkt kommittén såsom nyss nämnts intagit i fråga om länsveterinärernas motsvarande skyldighet, ansett sig böra förorda, att distriktsveterinärerna vid semester eller tjänstledighet icke längre skola vara förpliktade att tillhandahålla vikarien sovplats. Distriktsveterinärerna hava merendels sin stationeringsort i större samhällen, och det torde därför ej heller för deras vikarier i allmänhet möta någon svårighet att erhålla bostad på platsen under vikariatet. Däremot bör distriktsveterinär av praktiska skäl även framgent vara skyldig att tillhandahålla vikarien nödig expeditionslokal, dock under förutsättning att så påkallas och omständigheterna det medgiva. Samtidigt vill kommittén förorda sådan jämkning i nuvarande bestämmelser, att vikarien blir skyldig att erlagga skälig gottgörelse för upplåten expeditionslokal.

Under erinran om vad sålunda förekommit föreslår lönekommittén i nu föreliggande skrivelse, att de i 55 § 7 mom. meddelade särbestämmelserna för länsveterinärer jämkas på motsvarande sätt.

Vad först angår frågan om rätt för till länsveterinär befordrad distriktsveterinär, vilken före sin befordran åtnjutit lön enligt den för distriktsveterinär gällande högsta löneklassen, att i länsveterinärbefattningen omedelbart bliva placerad i 23 löneklassen var, såsom lönekommittén framhållit, detta spørsmål föremål för 1938 års riksdags prövning i samband med behandlingen av Kungl. Maj:ts förslag till civilt avlöningsreglemente, därvid riksdagen uttalade, att en särbestämmelse härutinnan onekligen hade visst fog för sig. Riksdagen torde härvid hava haft sådana befordringsfall i tanke, då en distriktsveterinär med placering i slutlöneklassen och tillhörande någon av de högre lönegrupperna i löneplanen för distriktsveterinärer övergår till länsveterinärtjänst och därvid på grund av sin nya stationeringsort kommer att uppbära lön inom någon av de billigare dyrortsgrupperna i den allmänna löneplanen. I dylika fall kan det nämligen redan för närvarande till följd av distriktsveterinärlöneplanens från den allmänna löneplanen av-

Departementschefen.

vikande konstruktion inträffa, att den befordrade icke erhåller någon löneförhöjning och till och med måste vidkännas löneminskning. Ett godkännande av den i propositionen nr 200 framlagda nya löneplanen för distriktsveterinärer skulle icke föranleda någon ändring i detta förhållande. Även om i praktiken här avsedda fall av löneminskning vid befordran bliva mera sällsynta, synes det dock ur rekryteringssynpunkt vara önskvärt, att ojämnheter i löneförhållandena av här ifrågakommande art i möjligaste mån undanröjas. Då detta önskemål synes i allt väsentligt kunna vinnas genom att i 55 § 7 mom. civila avlöningsreglementet införes en bestämmelse med förut angivna innehåll, anser jag mig icke böra ställa mig avvisande till en sådan åtgärd.

Vad i övrigt föreslagits rörande ändring i och tillägg till 55 § 7 mom. utgör en direkt konsekvens av de i propositionen nr 200 föreslagna avlöningsbestämmelserna för distriktsveterinärer och föranleder ingen erinran från min sida.

2. Vissa andra ändringar i civila avlöningsreglementet.

1 §.

I utlåtande den 2 februari 1939 över 1936 års lönekommittés betänkande med förslag till civilt icke-ordinariereglemente har allmänna civilförvaltningens lönenämnd påpekat, att då enligt lönekommitténs förslag till icke-ordinariereglemente extra ordinarie anställning skulle kunna vinnas allenast av den, som uppnått 20 års ålder, följdriktigheten syntes kräva, att även viss lägsta åldersgräns fastställdes för befordran till ordinarie tjänsteman. Härvid syntes närmast böra ifrågakomma den normala myndighetsåldern eller 21 år. Lönenämnden ansåge sig böra framhålla, att nu berörda spörsmål ägde icke allenast teoretiskt intresse, enär det enligt vad lönenämnden hade sig bekant särskilt vid mindre verk förekommit, att ordinarie anställning erhållits redan vid 19 års ålder. Lönenämnden ville för sin del ifrågasätta, huruvida icke i samband med andra förestående ändringar i civila avlöningsreglementet i reglementet jämväl borde införas en bestämmelse av innehåll, att ordinarie anställning kan vinnas endast av den, som uppnått 21 års ålder.

Departement-
schefen.

Redan för närvarande förefinnes den olikheten i anställningsvillkoren för ordinarie tjänstemän, å ena, och extra ordinarie tjänstemän å andra sidan, att medan i gällande kungörelser med avlöningsbestämmelser för icke-ordinarie befattningshavare finnes stipulerad en viss minimiålder, 20 år, såsom villkor för vinnande av extra ordinarie anställning, någon motsvarande eller liknande föreskrift icke är meddelad i gällande avlöningsreglementen för ordinarie tjänstemän. Då det icke torde böra ifrågakomma att i ett blivande icke-ordinariereglemente utelämna stadgandet om viss minimiålder för erhållande av extra ordinarie tjänst, skulle vid det förhållandet, att det nya civila avlöningsreglementet icke innehåller något dylikt stadgande,

den nämnda olikheten komma att bestå. I den mån befordran till ordinarie tjänst sker från extra ordinarie anställning saknar visserligen denna ojämnhet i bestämmelserna egentlig praktisk betydelse. Befordras emellertid en befattningshavare till ordinarie tjänst från annan icke-ordinarie anställning än extra ordinarie, synes det rimligen icke böra få förekomma, att sådan befordran sker vid tidigare levnadsålder än som skulle hava blivit följden, om vederbörande före befordringen passerat extra ordinariestadiet.

Konsekvensen synes mig därför fordra, att såsom lönenämnden ifrågasatt en föreskrift om viss minimiålder för erhållande av ordinarie befattning införes i civila avlöningsreglementet, förslagsvis såsom ett nytt moment, 4 mom., under 1 §. Denna minimiålder synes mig lämpligen kunna i enlighet med lönenämndens förslag fastställas till 21 år.

4 §.

I 3 § 1 mom. i nu gällande avlöningsreglemente för allmänna civilförvaltningen stadgas, att med ordinarie befattning icke må förenas annan tjänst å rikets eller riksdagens stat, ej heller, utan att sådant medgivits genom beslut av Kungl. Maj:t och riksdagen, å kommuns stat. Liknande stadganden förekomma även i övriga nu gällande avlöningsreglementen inom den nyreglerade statsförvaltningen.

Enligt vad som framgår av förarbetena till ifrågavarande, från äldre avlöningsförfattningar hämtade stadgande, har syftet med detsamma varit att förhindra en ordinarie tjänsteman från att samtidigt *innehava* och *utöva* annan tjänst å rikets, riksdagens eller kommuns stat.

I sitt betänkande med förslag till civilt avlöningsreglemente framhöll 1936 års lönekommitté att ordinarie tjänst å rikets stat samt ordinarie tjänst å riksdagens stat — med vilket sistnämnda begrepp torde hava avsetts ordinarie befattning vid riksdagens verk — lämpligen syntes kunna sammanföras under den gemensamma beteckningen ordinarie befattning i statens tjänst. Vidare borde enligt kommitténs mening förbudet mot förening av befattning, å vilken det nya avlöningsreglementet vore avsett att gälla, med andra statliga tjänster utsträckas till att även omfatta extra ordinarie befattningar i statens tjänst. Med extra ordinarie befattning borde härvid uteslutande förstås extra ordinarie tjänst, som vore underkastad av Kungl. Maj:t utfärdade avlöningsbestämmelser för icke-ordinarie personal vid nyreglerade verk. Beträffande begreppet tjänst å kommuns stat hade kommittén trots sig vinna en klarare utformning av stadgandet genom att de kommunala tjänster, varom fråga vore, i författningstexten ställdes i direkt jämförelse med ordinarie och extra ordinarie befattningar i statens tjänst.

I enlighet härmed föreslog kommittén under 4 § 1 mom. av reglementsförslaget följande föreskrift: Med tjänst, som avses i detta reglemente, må icke förenas annan ordinarie eller extra ordinarie befattning i statens tjänst eller därmed jämförlig kommunal befattning, så framt icke Kungl. Maj:t och riksdagen beträffande viss tjänst annorlunda beslutat.

I det i lönerogleringspropositionen till 1938 års riksdag framlagda regle-

mentsförslaget (4 § 1 mom.) upptogs ifrågavarande stadgande utan annan ändring än att bland tjänster, med vilka förening icke finge ske, infördes befattning å extra stat. Beträffande stadgandets innebörd anförde jag i propositionen på förekommen anledning, att med förening av tjänster, om vilka i momentet vore fråga, borde förstås utövande samtidigt av olika tjänster. Hinder borde sålunda icke förefinnas för en ordinarie tjänsteman att samtidigt innehava en extra ordinarie befattning, blott han frånträdde utövningen av den ordinarie tjänsten. Ej heller föreläge hinder för innehavare av en ordinarie tjänst att med frånträdande av utövningen av denna befattning innehava annan, genom förordnande tillsatt ordinarie befattning, för så vitt med befattningen icke vore förenad pensionsrätt, exempelvis statssekreterarer eller expediteschefsbefattning i departement. Däremot hade tjänsteman enligt tillämpad rättspraxis icke ansetts kunna samtidigt innehava två med pensionsrätt förenade ordinarie tjänster, exempelvis två fullmaktstjänster, även om han utövade allenast den ena, utan utfärdandet av utnämningshandling å en dylik tjänst hade ansetts automatiskt medföra, att en äldre utnämningshandling å annan sådan tjänst upphörde att gälla. Innehavet av två med pensionsrätt förenade ordinarie tjänster kunde sålunda icke förekomma annat än under förutsättning av Kungl. Maj:ts och riksdagens medgivande.

Det synes mig lämpligt, att den sålunda angivna innebörden av stadgandet angående förbud mot förening av tjänster kommer till direkt uttryck i författningstexten. Jag har därför låtit verkställa en omarbetning av föreskriften under 4 § 1 mom. Enligt den nya ordalydelsen skulle tjänsteman med sin tjänst få förena medelst förordnande tillsvidare tillsatt ordinarie befattning, med vilken icke är förenad pensionsrätt, liksom ock extra ordinarie befattning inom högre lönegrad, än den hans ordinarie tjänst tillhör, dock under förutsättning att tjänstemannen frånträder utövningen av först avsedda tjänst. I övrigt skulle tjänsteman icke få, vid sidan av sin ordinarie tjänst, mottaga och innehava ordinarie eller extra ordinarie befattning i statens tjänst eller därmed jämförlig kommunal befattning, icke ens om han frånträder utövningen av endera befattningen. För förening i nu angivet fall skulle erfordras Kungl. Maj:ts och riksdagens medgivande.

12 §.

I förutnämnda skrivelse den 27 januari 1939 har 1936 års lönekommitté på förekommen anledning berört frågan om tolkningen av 12 § första stycket civila avlöningsreglementet. Kommittén yttrar:

I 12 § första stycket civila avlöningsreglementet stadgas, att för tid, under vilken tjänsteman åtnjuter tjänstledighet från sin befattning, med hans avlöning skall förhållas på sätt i 13—17 §§ stadgas, så framt icke Kungl. Maj:t finner skäl att för visst fall annorlunda bestämma. Vidare anges i samma stycke, att vid tjänstledighet förekommande avdrag å avlöningen, tjänstledighetsavdrag, äro av tre slag, A-, B- och C-avdrag.

Uttrycket »avlöning», med vilket uttryck enligt stadgandet i 2 § 1 mom. andra stycket förstås såväl lön, fasta lönetillägg och särskilda ersättningar

som ock rörligt tillägg, har i 12 § upptagits såsom kollektivbegrepp för samtliga de kontanta avlöningsförmåner, vilka enligt avlöningsreglementet kunna tillkomma en tjänsteman. Påpekas må, att enligt 12 § tredje stycket tjänsteman, som har att vid tjänstledighet vidkännas C-avdrag, skall avstå samtliga på tjänstledighetstiden belöpande kontanta avlöningsförmåner. Att döma av förfrågningar, som gjorts hos kommitténs sekretariat, synes emellertid på vissa håll råda tvekan, huru bestämmelserna i 12 § rätteligen skola tolkas för det fall, att tjänsteman under tjänstledighet har att vidkännas A- eller B-avdrag. Det har satts i fråga, huruvida icke på grund av ordalydelsen i paragrafens första stycke A- eller B-avdrag i förekommande fall skulle göras å de sammanlagda kontanta avlöningsförmånerna, d. v. s. efter det att rörligt tillägg, beräknat å den oavkortade lönen, inräknats i löneförmånerna. Kommittén har emellertid vid upprättandet av det författningsförslag, som legat till grund för civila avlöningsreglementet, icke åsyftat en sådan tillämpning av bestämmelserna, vilken i praktiken skulle innebära, att rörligt tillägg utginge även å de avdragsbelopp, som tjänstemannen reglements-enligt skall avstå under ledighet. Enligt nu gällande bestämmelser verkställles förekommande löneavdrag å den i löneplanen fastställda lönen, var-efter dyrtidstillägg beräknas å det återstående beloppet. Någon anledning att frångå detta förfarings sätt föreligger enligt kommitténs mening icke, och kommittén har ej heller i den motivering, som lämnats till bestämmelserna i civila avlöningsreglementet, ifrågasatt någon omläggning av detta sätt för löneavdragens verkställande.

Kommittén har sålunda vid utarbetandet av reglements-förslaget förut-satt, att förekommande A- och B-avdrag skola liksom hittills ske å själva lönen före beräkning av eventuellt utgående rörligt tillägg, och ansett sig icke behöva tynga reglementet med detaljbestämmelser härutinnan. Skulle det oaktat förtydligande föreskrifter på förevarande punkt anses er-forderliga, torde sådana lämpligen kunna meddelas i samband med de till-läggsbestämmelser, som Kungl. Maj:t jämlikt stadganden i reglementet äger utfärda.

Jag ansluter mig till den av lönekommittén uttalade meningen, att de i 12 § stadgade avdragen å avlöningen — A- och B-avdrag — böra i före-^{Departement-}kommande fall verkställas å själva lönen före beräkning av rörligt till-lägg. Någon anledning läser icke förefinnas att i detta hänseende frångå den praxis, som hittills följts under det nuvarande dyrtidstilläggs-systemets tillämpning. Emellertid synes det mig önskvärt att, då nu i allt fall åtskilliga ändringar måste företagas i reglementet, ett förtydligande av be-stämmelserna i nämnda paragraf kommer till stånd. Ett sådant förtydligan-de synes mig kunna ske på det sätt, att i andra meningen av första stycket uttrycket »avlöningen» utbytes mot »lönen» samt att sista stycket så om-formuleras, att C-avdraget kommer att utgöras av hela lönen ävensom, i förekommande fall, övriga på tjänstledighetstiden belöpande kontanta av-löningsförmåner. Jag får alltså tillstyrka en ändring av 12 § i enlighet med vad jag nu anfört.

13 §.

I anledning av Kungl. Maj:ts proposition till 1938 års riksdag (nr 263) med förslag till civilt avlöningsreglemente hemställdes i två inom riksdagen väckta motioner (I: 316 och II: 444), att riksdagen måtte för sin del be-

sluta sådan ändring av 13 § 2 mom. i reglementsförslaget, att tjänstledighet, som för högst tolv dagar årligen beviljades tjänsteman för deltagande i övningar och utbildning såsom landstormsofficer, skulle hänföras till avdragsgruppen B.

I sin skrivelse till Kungl. Maj:t (nr 388) i anledning av propositionen anförde riksdagen i denna fråga, att riksdagen med hänsyn till den ökade betydelse för riksförsvaret, som numera tillkomme den frivilliga landstormen, ävensom till önskvärdheten ur denna synpunkt att rekryteringen av landstormsbefäl underlättades, funne det i motionerna gjorda yrkandet vara förtjänt av beaktande. Riksdagen hade emellertid ansett sig icke kunna utan ytterligare utredning i ämnet tillstyrka bifall till motionerna. Riksdagen förutsatte emellertid, att Kungl. Maj:t komme att ägna frågan fortsatt uppmärksamhet och därest förhållandena skulle därtill föranleda, för riksdagen framlägga förslag till komplettering av avlöningsreglementets bestämmelser på denna punkt.

I en inom finansdepartementet utarbetad, den 1 mars 1939 dagtecknad promemoria har sedermera spörsmålet om löneförmåner under här ifrågasvarande ledigheter gjorts till föremål för närmare undersökning. Efter en redogörelse för frågans tidigare behandling anföres i promemorian i huvudsak följande:

På grund av den betydelse, landstormsutbildningen äger för att tillförsäkra försvarsväsendet ett erforderligt antal för befälsbefattning vid landstormen kvalificerad personal, lära skäl få anses föreligga för att sådan i statens tjänst anställd person, vilken deltagar i landstormsbefälsutbildningen, i likhet med exempelvis reservofficer får bibehålla någon del av sin lön i det fall, att han för den militära utbildningen nödgas begära tjänstledighet från sin befattning. Åtminstone synes det skäligt och rimligt, att så får ske, där tjänstledigheten måste utsträckas över ett antal dagar i följd.

Ett rationellt ordnande av tjänstemännens avlöningsförhållanden under ledigheter för här ifrågasvarande ändamål torde lämpligen kunna, såsom förut från olika håll ifrågasatts, ske genom en komplettering av 13 § 2 mom. civila avlöningsreglementet. Fråga uppstår då, hur långt man bör tillmötesgå de gjorda kraven på lön under ledighet för utbildning m. m. till landstormsofficer. I betraktande av att i 13 § 2 mom. civila avlöningsreglementet B-avdrag är föreskrivet vid tjänstemans ledighet för fullgörande av vissa andra med landstormsutbildningen besläktade slag av militär tjänstgöring, torde samma avdrag böra tillämpas även vid tjänstledighet, som beviljas tjänsteman för fullgörande av kurser och övningar, som ingå i landstormsbefälsutbildningen.

Tjänstledighet mot B-avdrag å lön synes kunna i första hand ifrågakomma vid deltagande i de kurser och övningar, som obligatoriskt skola genomgå för vinnande av befördran till landstormsofficer i innehavd grad, d. v. s. landstormsofficerskurser, 2:a och 3:e omgången, landstormsbefälsövningar för landstormslöjtnant och landstormskapten ävensom för landstormslöjtnant och landstormskapten anordnade kompletteringskurser. Med kompletteringskurser synes emellertid i förevarande hänseende böra jämföras andra kurser för landstormsbefäl, som äro likvärdiga med kompletteringskurserna och därför enligt vederbörande militära myndighets förklaring kunna ersätta kompletteringskurserna.

Den tid, under vilken lön med B-avdrag må åtnjutas under tjänstledighet för här ifrågavarande ändamål, synes böra begränsas till ett visst högsta antal dagar under ett och samma kalenderår. Därest detta antal bestämdes till 14 dagar, skulle vederbörande tjänsteman få uppbära löneförmåner från vederbörande verk exempelvis under den tid en landstormsbefälsövning varar (12 dagar) ävensom under därtill anslutna in- och uttryckningsdagar. I varje fall synes det skäligt, att ifrågavarande antal dagar för år icke sättes lägre än till 12.

Det förutsättes tillsviare, att lön med B-avdrag får uppbäras endast vid tjänstledighet, som för genomgående av förutnämnda kurser eller övningar nödvändigtvis erfordras under ett antal dagar i följd. Tjänstledighet med B-avdrag torde sålunda av vederbörande myndighet icke böra beviljas för deltagande i kurs eller övning, som pågår allenast under enstaka dagar — exempelvis under lördag i samband med påföljande söndagsövning — och som sålunda i huvudsak är förlagd till fritid. Under dylika kortvariga ledigheter torde tjänstemannen böra avstå hela lönen, där han icke föredrager att utnyttja honom reglementsenligt tillkommande semesterdagar.

Därest alltså en komplettering av civila avlöningsreglementet i det hänseende, varom i denna promemoria är fråga, anses böra komma till stånd, torde densamma lämpligen kunna ske genom ändring av 13 § 2 mom. på följande sätt:

2 mom. Under tjänstledighet för *militär tjänstgöring* skall tjänsteman

a) vidkännas B-avdrag för tid, under vilken han fullgör honom såsom beställningshavare i reserven, å reservstat eller å övergångsstat eller såsom officer i väg- och vattenbyggnadskåren åliggande tjänstgöring eller under vilken han genomgår utbildningskurs för äldre reservofficerare eller under vilken han är inkallad till värnpliktstjänstgöring;

b) likaledes vidkännas B-avdrag för tid, under vilken han genomgår för konstituerad landstormsofficer föreskriven befälskurs, befälsövning eller kompletteringskurs eller med kompletteringskurs jämställd annan kurs eller övning, dock högst 14 (12) dagar av ett och samma kalenderår.

Avgivna yttranden. I anledning av remiss hava utlåtanden över ifrågavarande promemoria avgivits av *chefen för armén* den 18 mars 1939 samt av *arméförvaltningen* och av *allmänna civilförvaltningens lönenämnd* den 14 mars 1939.

Chefen för armén framhåller, att han i huvudsak intet har att erinra mot det i promemorian framlagda förslaget till komplettering av 13 § 2 mom. civila avlöningsreglementet eller mot den däri anförda motiveringen men påpekar samtidigt, att ändringsförslagets formulering icke gäve full klarhet, huruvida B-avdrag avsåges jämväl för tid, under vilken tjänstemannen genomginge utbildning *till* landstormsofficer. Ur principiell synpunkt syntes visserligen den del av utbildningstiden, som infölle före konstituering till landstormsofficer, icke behöva innefattas i den tid, för vilken ekonomiska lättnader medgäves. Likhhet med övriga i ifrågavarande moment berörda personalgrupper skulle därigenom erhållas. Med hänsyn till den betydelse, som de ifrågasatta förmånerna sannolikt skulle få för landstormsofficersrekryterings underlättande, vore dock intet att erinra mot den vidare tolkning, som motiveringen till ändringsförslaget syntes medgiva. I förslaget borde befälsövning ändras till landstormsbefälsövning.

Arméförvaltningen erinrar inledningsvis, att det i departementspromemorian framlagda förslaget i stort sett överensstämmer med vad *arméförvaltningen* förordade i utlåtande den 19 februari 1938 över 1936 års

lönekommittés betänkande med förslag till civilt avlöningsreglemente. Ämbetsverket, som beträffande den föreslagna författningstexten förordar, att ordet befälsövning utbytes mot landstormsbefälsövning, yttrar vidare, att i motiveringen förutsättes, att tjänstledighet mot B-avdrag bör beviljas endast vid tjänstledighet, som för genomgående av förutnämnda kurser eller övningar nödvändigtvis erfordras under ett antal dagar i följd. Denna förutsättning för författningsrummets tillämplighet hade icke kommit till uttryck i förslaget. Därest det skulle anses lämpligt att uppställa ett dylikt villkor, borde det för undvikande av osäkerhet i tillämpningen uttryckligen angivas, att tjänstledighet, varom här vore fråga, skall omfatta exempelvis minst två dagar i följd.

Med hänsyn till värnpliktslagens bestämmelser angående tiden för landstormsövning hade arméförvaltningen i sitt åberopade utlåtande den 19 februari 1938 ifrågasatt, att tjänstledighet med B-avdrag för här ifrågavarande ändamål borde medgivas för högst 12 dagar årligen. Då till nyssnämnda dagantal borde läggas in- och utryckningsdagar, förordar nu arméförvaltningen, att det högsta antal dagar, för vilket tjänstledighet för ifrågavarande ändamål må beviljas mot B-avdrag, bestämmes till 14 dagar per kalenderår.

Arméförvaltningen förutsätter, att förmånen av ledighet mot B-avdrag må för tiden den 1 juli—31 december 1939 kunna medgivas tjänstemännen under det angivna högsta antalet dagar, oberoende av att avlöningsreglementet träder i kraft först den 1 juli 1939.

Allmänna civilförvaltningens lönenämnd tillstyrker det i promemorian framförda förslaget, att i civila avlöningsreglementet införes generella bestämmelser om rätt för tjänsteman till lön med B-avdrag under tjänstledighet för deltagande i frivillig landstormsbefälsutbildning. Lönenämnden förutsätter härvid, att ifrågavarande förmån allenast skall tillkomma befattningshavare, som erhållit konstitutorial såsom landstormsofficer, samt att förmånen i princip endast skall avse för sådan officer föreskrivna övningar och kurser. Med föreskrivna kompletteringskurser borde jämföras andra kurser, som vore likvärdiga med kompletteringskurserna och därför enligt vederbörande militära myndighets förklaring kunde ersätta dessa.

Lönenämnden förklarar sig närmast vara av den uppfattningen, att tiden för åtnjutande av lön med B-avdrag bör begränsas till 12 dagar. Därest det ansåges lämpligt, att ledigheten borde kunna avse längre tid, ville nämnden med hänsyn till de i 16 § c) och d) angivna tidsperioderna förorda, att tjänstledigheten angäves till högst 15 i stället för till högst 14 dagar.

I detta sammanhang torde jag få anmäla, att landstormsofficerssällskapens i Sverige riksförbund i en till Kungl. Maj:t den 8 mars 1939 ingiven skrivelse på närmare anförda skäl hemställt, dels att det i civila avlöningsreglementet införes bestämmelse därom, att tjänstledighet, som för högst 14 dagar årligen beviljas tjänsteman för deltagande i övningar och annan utbildning såsom landstormsofficer, skall hänföras till avdragsgruppen B, dels ock att bestämmelse av motsvarande innehåll införes i det civila icke-ordinarie reglementet.

Departementschefen.

Frågan om löneförmåner under tjänstledighet för genomgående av landstormsbefälsutbildning berördes av mig vid anmälan den 18 mars 1938 av förslag till riksdagen angående civilt avlöningsreglemente i anledning av då

föreliggande yrkanden från arméförvaltningen och vattenfallsstyrelsen om införande i reglementsförslaget av ett generellt stadgande angående B-avdrag under tjänstledighet för här ifrågakarande ändamål. Jag förklarade mig då icke kunna biträda dessa yrkanden men framhöll tillika, att därest tjänsteman ansåges under sådan ledighet böra bibehållas vid viss del av avlöningen, framställning härom torde på sätt 1936 års lönekommitté anfört få göras hos Kungl. Maj:t, som med stöd av 12 § i reglementsförslaget skulle äga befogenhet att därom besluta.

Med hänsyn emellertid till vad 1938 års riksdag anfört i ämnet och då det självfallet är av värde icke minst ur löneteknisk synpunkt, att tjänstemännens avlöningsförhållanden under här avsedda ledigheter bliva enhetligt reglerade, vill jag nu icke ställa mig avvisande till att förslag förelägges riksdagen om upptagande i civila avlöningsreglementet av ett särskilt stadgande i ämnet. Ett dylikt stadgande torde lämpligen böra införas i 13 § 2 mom. Det förslag till ändrad lydelse av sagda mom., som framlagts i departementspromemorian, synes mig ock, med den av chefen för armén och arméförvaltningen förordade jämkningen, kunna godtagas. Innebörden av den av mig sålunda tillstyrkta nya föreskriften är, att tjänstledighet med åtnjutande av lön med B-avdrag skall kunna beviljas tjänsteman för genomgående av sådana kurser eller övningar, som tjänstemannen efter erhållet konstitutorial såsom landstormsofficer obligatoriskt har att genomgå för vinnande av vidare befordran såsom landstormsofficer eller för bibehållande av anställning såsom sådan. Härvid böra i utbildningen ingående kompletteringskurser få utbytas mot andra kurser eller övningar, som ur utbildningssynpunkt äro likvärdiga med kompletteringskurserna och fördenskull enligt vederbörande militära myndighets förklaring kunna ersätta dessa. Tiden för åtnjutande av lön med B-avdrag under tjänstledighet för här avsedda ändamål synes mig lämpligen kunna begränsas till 12 dagar av ett och samma kalenderår. Även om jag härvid förutsätter, att dylika tjänstledighetsdagar i första hand användas för genomgående av sådana kurser eller övningar, som kräva ledighet från tjänsten under ett antal dagar i följd, synes det mig dock icke lämpligt att i författningstexten införa något särskilt villkor i detta hänseende. Det torde böra få ankomma på vederbörande myndighet att besluta efter omständigheterna i varje särskilt fall.

Mot arméförvaltningens uttalande, att tjänstledighet för här ifrågakarande ändamål bör få beviljas intill 12 dagar redan under år 1939, synes intet vara att erinra. Någon speciell föreskrift härom synes mig knappast erforderlig.

Därest här förordade förslag till komplettering av 13 § 2 mom. civila avlöningsreglementet vinner godkännande, synas motsvarande bestämmelser böra införas i blivande avlöningsreglementen för icke-ordinarie personal.

15 §.

Under hänvisning till mitt ställningstagande i propositionen nr 217 till årets riksdag i fråga om tillämpligheten av bestämmelsen i 15 § 1 mom. and-

ra stycket civila avlöningsreglementet jämväl å andra fall än då tjänstledigheten föranletts av sjukdom, finner jag mig böra förordna, att det nuvarande andra stycket uppdelas på två, i samband varmed viss redaktionell omformulering bör äga rum.

43 §.

I stadgandet i 43 § 2 mom. angående upplåtande av bostadsutrymme för tjänstemans vikarie eller efterträdare torde böra vidtagas en mindre, huvudsakligen formell jämkning av ordalydelsen i syfte att bringa detsamma i överensstämmelse med motsvarande stadgande i 48 § 2 mom. av det förslag till militärt avlöningsreglemente, som framlagts i propositionen nr 245 till årets riksdag.

49 §.

I utlåtande den 30 januari 1939 över 1936 års lönekommittés betänkande med förslag till civilt icke-ordinariereglemente har nedre justitierevisionen erinrat om den i 49 § 1 mom. civila avlöningsreglementet meddelade bestämmelsen, enligt vilken åt hovrätterna medgivits rätt att för hovrättsråd och fiskal utsträcka den årliga semestertiden utöver den i 11 § 1 mom. stadgade, dock högst till 45 dagar, och därvid anmärkt, att beträffande revisionssekreterare någon föreskrift om enahanda rätt för nedre justitierevisionen icke upptagits i reglementet. Med framhållande av att i fråga om arbets sättet inom nedre justitierevisionen enahanda förhållanden förelåge som de, vilka rörande hovrätterna nödvändiggjort omförmälda särbestämmelse rörande utsträckning av semestertiden, har ämbetsverket uttalat sig för att en motsvarande föreskrift måtte meddelas för ämbetsverkets vidkommande.

Jag har intet att erinra mot att även nedre justitierevisionen genom en sär-föreskrift i 49 § civila avlöningsreglementet erhåller rätt att förlänga semestertiden till 45 dagar för revisionssekreterare, som på grund av reglementets bestämmelser skulle erhålla kortare semester än nyssnämnda antal dagar.

I detta sammanhang torde jag även få anmäla vissa andra ändringar i nämnda paragraf.

I proposition nr 227 till årets riksdag angående anslag till högsta domstolen m. m. har Kungl. Maj:t föreslagit, att de numera vakanta ordinarie fiskalsbefattningarna vid hovrätterna skola indragas. Vid bifall härtill bör ordet »fiskal» utgå ur bestämmelsen i 49 § 1 mom. angående rätt för hovrätt att i vissa fall utsträcka semestertiden utöver den i reglementet stadgade.

Vidare bör den i paragrafens 2 mom. 1 punkten gjorda hänvisningen till 3 § 3 mom. kompletteras till att avse 3 § 3 mom. första stycket.

I Kungl. Maj:ts brev den 17 juni 1938 har stadgats, att befattningshavare vid fångvårdens ungdomsanstalt å Skenäs må tillsvidare mot viss gottgörelse erhålla kost vid anstalten enligt den för eleverna vid anstalten tillämpade utspisningen. Med hänsyn härtill och då det icke är uteslutet, att kost m. m. framdeles kan komma att mot ersättning beredas även befattningshavare vid andra fångvårdsinrättningar, synes det lämpligt, att i analogi med vad

som skett beträffande sinnessjukhusens befattningshavare under ett särskilt moment i 49 § intages ett generellt stadgande om skyldighet för tjänsteman vid fångvårdsstaten att för mottagna naturaförmåner erlägga ersättning genom avdrag å avlöningen.

De av mig sålunda förordade ändringarna och kompletteringarna av 49 § föranleda en omnumrering av de nuvarande i paragrafen ingående momenten.

51 §.

I kungörelsen den 17 juni 1938 (nr 425) angående utsträckt tillämpning av allmänna civilförvaltningens avlöningsreglemente har Kungl. Maj:t föreskrivit, att tjänsteman vid statens skyddshem skall för kost och tvätt erlägga ersättning genom avdrag å avlöningen enligt de bestämmelser, som meddelas av socialstyrelsen. En motsvarande bestämmelse torde nu för statens skyddshems vidkommande böra införas under ett särskilt moment i 51 § civila avlöningsreglementet, varvid viss jämkning i formuleringen bör vidtagas för att vinna närmare anslutning till vad som i reglementet i motsvarande hänseende föreskrives exempelvis beträffande sinnessjukhusens tjänstemän.

I betänkande och förslag rörande vården av själsligt abnorma manliga skyddshemselever samt av vanartade sinnesslöa gossar m. m. föreslog 1936 års Hallutredning, att en ny anstalt skulle för ändamålet uppföras och förläggas till kronoegendomen Lövsta nr 1 i Trosa-Vagnhärads socken. Anstalten borde ställas under ledning av psykiatriskt särskilt skolad läkare. Vidare framhöllo de sakkunniga, att egendomen Lövsta vore belägen allenast 5 kilometer från det Stockholms stadsmission tillhöriga skyddshemmet för själsligt abnorma flickor Skarvik-Tallåsen. Härigenom skulle enligt de sakkunniga möjliggöras, att den å Lövstaanstalten placerade läkaren kunde handhava läkarvården även för Skarvik-Tallåsens i psykiskt avseende likartade klientel.

I proposition den 3 mars 1938 (nr 198) angående inrättande av en statens anstalt för själsligt abnorma skyddshemselever uttalade dåvarande chefen för socialdepartementet, att chefen för Lövstaanstalten lämpligen borde hava till åliggande att jämväl vara psykiatrisk rådgivare åt skyddshemsinspektören samt att särskild gottgörelse ej borde utgå till läkaren i sistnämnda egenkap. Däremot borde skäligt arvode tillförsäkras läkaren för meddelad sjukvård vid skyddshemmet Skarvik-Tallåsen.

Riksdagen framhöll i sin skrivelse i ärendet den 17 maj 1938 (nr 265), varigenom medel för byggnadsarbetenas påbörjande anvisades, att den av de sakkunniga förordade personalorganisationen i detta sammanhang icke föranledde något uttalande från riksdagens sida. Riksdagen utginge därvid från att de vid remissbehandlingen framkomna erinringarna vederbörligen beaktades i samband med den definitiva prövning av personalförhållandena, som avsetts senare skola komma till stånd.

I 1939 års statsverksproposition (V. H. t., punkt 79: Statens skyddshem) har på chefens för socialdepartementet föredragning förslag framlagts rörande

de personalbeståndet vid Lövstaanstalten och personalens löneförmåner. Härav framgår, att vid chefens för anstalten placering i lönegrad (A 28) hänsyn bl. a. tagits till att han icke blott skall vara anstaltens läkare utan även utan särskild ersättning vara psykiatrisk rådgivare åt skyddshemsinspektören. Enligt förslaget skall han äga åtnjuta hyresfri bostad.

Vid bifall till vad sålunda föreslagits torde för statens skyddshem vissa nya bestämmelser bliva erforderliga i civila avlöningsreglementet. Efter samråd med chefen för socialdepartementet får jag förorda, att i 51 § upptagas föreskrifter, dels att chef, tillika läkare, vid här ifrågavarande anstalt skall vara skyldig att utan särskild ersättning vara psykiatrisk rådgivare åt skyddshemsinspektören, dels att bemälda chef skall vara pliktig att mot ersättning, som av socialstyrelsen godkännes, stå till förfogande såsom läkare vid Stockholms stadsmissions skyddshem för själsligt abnorma flickor, dels ock att han utan hinder av bestämmelserna i 42 och 44 §§ skall äga åtnjuta fri tjänstebostad m. m., i sammanhang varmed bör meddelas föreskrift, att vid bestämmande av vikariatsersättning och vikariatslön befattningen skall anses tillhöra lönegraden A 29. Bestämmelserna om fri tjänstebostad samt vikariatsersättning m. m. torde böra formuleras i nära anslutning till vad som gäller för överläkare vid statens sinnessjukhus.

I årets statsverksproposition (V. H. t., punkterna 108 och 110) har Kungl. Maj:t vidare framlagt förslag om lönerreglering enligt civila avlöningsreglementet för den vid statens uppfostringsanstalter för sinnesslöa gossar och flickor å Salbohed, respektive i Vänersborg anställda personalen. Därjämte har Kungl. Maj:t, sedan 1938 års riksdag fattat beslut angående statens övertagande av Vilhelmsro anstalt för fallandesjuka, likaledes i årets statsverksproposition (V. H. t., punkt 114) framlagt förslag angående personalorganisation för denna anstalt, därvid avsetts, att den ordinarie anstaltspersonalen skall inordnas under civila avlöningsreglementet.

Enär en del befattningshavare vid dessa anstalter lära komma att även i fortsättningen erhålla kost m. m. från vederbörande anstalt, torde i 51 § för en var av dessa anstalter böra intagas en bestämmelse om skyldighet för tjänsteman att för mottagen kost m. m. erlægga ersättning genom avdrag å avlöningen.

Enligt förslaget till personaluppsättning vid Vilhelmsroanstalten skall vid anstalten finnas bl. a. anställd en överläkare. Överläkaren föreslås skola åtnjuta hyresfri bostad eller, om bostad in natura ej kan beredas honom, hyresersättning. Jämväl härutinnan torde särbestämmelser böra upptagas i förevarande paragraf, varvid till mönster synas böra tjäna de för överläkare vid statens sinnessjukhus i motsvarande hänseende samt i fråga om bestämmande av vikariatsersättning och vikariatslön i reglementet meddelade föreskrifterna.

I förenämnda kungörelse den 17 juni 1938 (nr 425) har Kungl. Maj:t med stöd av riksdagens beslut föreskrivit, att rektor vid statens polisskola skall utöver honom enligt avlöningsreglementet tillkommande avlöning uppbära avlöningsförstärkning med 1,000 kronor för år. Denna bestämmelse torde

nu böra överflyttas till civila avlöningsreglementet och lämpligen intagas under ett särskilt moment i 51 §, varvid densamma bör i avseende å formuleringen närmare anslutas till vad som i reglementet redan föreskrivits i fråga om avlöningsförstärkning till vattenrättsdomare m. fl.

De av mig nu förordade kompletteringarna av författningstexten under 51 § nödvändiggöra en omnumrering av vissa av paragrafens nuvarande moment.

54 §.

I proposition till innevarande års riksdag (nr 206) angående anslag till karolinska sjukhuset och serafimerlasarettet m. m. har Kungl. Maj:t föreslagit upptagande i personalförteckningen för karolinska sjukhuset av två nya ordinarie befattningar bland sjukvårdspersonalen, nämligen befattningarna såsom andra föreståndarinna och barnmorska. De blivande innehavarna av ifrågavarande befattningar synas böra berättigas att åtnjuta semester till samma antal dagar, som enligt 54 § 4 mom. 1 punkten d) är medgiven för ordinarie sjuksköterska vid sjukhuset. Jag får därför föreslå, att jämväl andra föreståndarinna och barnmorska upptagas i nämnda författningsrum.

Med hänsyn till att, såsom i förenämnda proposition angives (sid. 75), avsikten är, att karolinska sjukhusets tvättinrättning skall ombesörja tvätt jämväl för serafimerlasarettet, synes en mindre jämkning av ordalydelsen böra vidtagas i 5 mom. 2 punkten av förevarande paragraf.

I detta sammanhang torde jag få anmäla, att direktionen för karolinska sjukhuset och serafimerlasarettet i en till Kungl. Maj:t den 14 februari 1939 ingiven skrivelse bl. a. hemställt, att sjuksköterskorna vid karolinska sjukhuset och serafimerlasarettet, såväl ordinarie som icke-ordinarie, måtte icke blott övergångsvis utan även generellt berättigas åtnjuta 30 dagars semester intill det år, under vilket vederbörande fyller 40 år. Enligt bestämmelse under 4 mom. 1 punkten d) respektive 5 mom. 1 punkten b) av 54 § civila avlöningsreglementet äger annan ordinarie sjuksköterska vid nämnda sjukhus än sådan tjänstgörande vid radiumhemmet eller å röntgenavdelning åtnjuta semester under 25 dagar intill det år, under vilket hon fyller 40 år, samt 35 dagar för tiden därefter.

I utlåtande den 20 februari 1939 över nämnda framställning har medicinalstyrelsen tillstyrkt meddelande av övergångsbestämmelser om bibehållen rätt för nu anställda sjuksköterskor vid den längre semester, de för närvarande äga åtnjuta. Däremot har styrelsen förklarat sig icke kunna förorda en förlängd semesterrätt även för de sjuksköterskor i olika befattningar, som nyantagas. Ett ställningstagande redan nu i avseende å semesterrätten för dessa sjuksköterskor skulle enligt styrelsens mening nödvändiggöra, att frågan om semestertidens längd upptoges även för samtliga övriga statsanställda sjuksköterskor och då framför allt för den stora gruppen, som är anställd vid statens sinnessjukhus. En sådan utredning kunde ej av styrelsen nu förebringas.

Enahanda ståndpunkt har intagits av allmänna civilförvaltningens lönenämnd i utlåtande den 4 mars 1939 över direktionens framställning.

För egen del får jag anföra, att jag i likhet med de hörda myndigheterna finner frågan om en generell förlängning av semestertiden för statens sjuksköterskepersonal med hänsyn till denna frågas vittutseende betydelse icke kunna upptagas i förevarande sammanhang. Vad angår frågan, huruvida den nuvarande sjuksköterskepersonalen vid karolinska sjukhuset och serafimerlasarettet må berättigas övergångsvis efter den 1 juli 1939 bibehålla dem nu tillkommande större förmån i semesterhänseende än den, som följer av semesterbestämmelserna i civila avlöningsreglementet, lär Kungl. Maj:t äga befogenhet härutinnan besluta med stöd av 1938 års riksdags i skrivelse nr 388 lämnade bemyndigande.

55 §.

I utlåtande den 9 februari 1939 över 1936 års lönekommittés förslag till civilt icke-ordinariereglemente har rikets allmänna kartverk erinrat, att enligt bestämmelser, som meddelas i de varje år av Kungl. Maj:t utfärdade breven angående de av riksdagen beslutade anslagen till kartverket — senast enligt brev den 22 april 1938 — särskilda arvoden utgå dels till förmän vid de topografiska och geodetiska fältarbetena, dels ock till ordinarie gravör, vilken förordnas att biträda vid gravyrarbetenas tillsyn och ledning eller som förordnas att jämte sitt ordinarie arbete under den för dylika tjänstemän fastställda dagliga tjänstgöringstiden biträda vid tillsyn och vård av det topografiska kartarkivet m. m. Vidare har ämbetsverket erinrat, att enligt föreskrifter i ett Kungl. Maj:ts brev den 29 juli 1938 särskild ersättning utgår till viss personal vid rikets allmänna kartverk under flygfotografering. I anslutning därtill har kartverket uttalat sig för att såväl i civila avlöningsreglementet som i det blivande icke-ordinariereglementet måtte för kartverkets del intagas en särbestämmelse av innehåll, att i fråga om särskilda arvoden för vissa tjänstupdrag samt särskild ersättning under tjänstgöring vid kartverkets flygfotograferingar gäller vad därom är särskilt stadgat.

Då de arvoden och ersättningar, varom här är fråga, äro att betrakta såsom mera permanent utgående, har jag intet att erinra mot att en föreskrift med det av ämbetsverket angivna innehållet införes i civila avlöningsreglementet, lämpligen i ett särskilt moment under 55 §.

57 §.

I propositionen 1939:240 har Kungl. Maj:t framlagt förslag angående omorganisation av vattenfallsstyrelsen från och med den 1 juli 1939. Förslaget innebär bl. a., att befattningarna såsom överdirektör och kraftverksdirektör, vilka befattningar i propositionen nr 263 till 1938 års riksdag tillsvidare undantogs från civila avlöningsreglementets tillämpning, skola från och

med nyssnämnda dag såsom förordnandetjänster inordnas under nämnda avlöningsreglemente och att därvid överdirektörstjänsten skall ombildas till en befattning såsom överdirektör och souschef. Vidare skall enligt sagda förslag befattningen såsom kanaldirektör ombildas till förordnandetjänst, en förordnandetjänst såsom förrådsdirektör nyinrättas samt antalet av genom förordnande tillsatta överingenjörstjänster ökas till två. Innehavarna av ifrågavarande förordnandetjänster skola åtnjuta lön enligt lönegrad i löneplanen C i civila avlöningsreglementet.

Med hänsyn härtill får jag föreslå, att stadgandet i 57 § 4 mom. 3 punkten angående driftdirektörs återgång till tidigare innehavd befattning kompletteras att avse jämväl kraftverksdirektör, överingenjör, förrådsdirektör och kanaldirektör. Däremot torde överdirektör och souschef vid statens vattenfallsverk icke böra — lika litet som motsvarande tjänstemän vid statens järnvägar och domänverket — innefattas i nu ifrågavarande föreskrift.

3. Tillämpningen av viss föreskrift i civila avlöningsreglementet. Preskription av löneanspråk.

I förutnämnda skrivelse den 27 januari 1939 har 1936 års lönekommitté behandlat en fråga, som har avseende å tillämpningen eller tolkningen av 8 § 1 mom. civila avlöningsreglementet. Härom anför kommittén följande:

I yttrande till lönekommittén den 20 oktober 1938 över ett inom kommitténs kansli upprättat utkast till icke-ordinariereglemente har vattenfallsstyrelsen påpekat, att den inskränkning i fråga om placering i löneklass, som föreskrives i sista meningen av 8 § 1 mom. andra stycket civila avlöningsreglementet, kunde medföra försämring i löneklassplaceringen för ordinarie tjänsteman, vilken tidigare såsom extra ordinarie placerats i löneklass jämlikt 11 § 2 mom. i författningsutkastet (motsvarande 8 § 2 mom. av lönekommitténs i betänkande den 21 december 1938 framlagda förslag till icke-ordinariereglemente) eller fått sin löneklassplacering fastställd av Kungl. Maj:t. Ifrågavarande bestämmelse i civila avlöningsreglementet borde därför kompletteras så, att inskränkningen i fråga ej komme att gälla de fall, där vederbörande tjänsteman såsom extra ordinarie placerats i löneklass enligt beslut av Kungl. Maj:t eller med tillämpning av 11 § 2 mom. (8 § 2 mom.) i civila icke-ordinariereglementet.

Styrelsens ifrågavarande påpekande lärer icke kunna fränkännas sakligt berättigande. Såsom framgår av vad kommittén anför i betänkandet angående civilt avlöningsreglemente (sid. 129), har den oförmälda inskränkningen i lönetursrätten tillkommit i syfte att förebygga, att en tjänsteman, som vunnit befordran till extra ordinarie befattning eller tilldelats vikariat med vikariatslön och därvid fått sneddningsregeln på sig tillämpad, vid sedermera inträffande befordran till ordinarie tjänst genom tillämpning ånyo av sneddningsregeln erhåller gynnsammare löneklassplacering än om han direkt befordrats till den ordinarie befattningen. Inskränkningen är däremot givetvis icke motiverad i det fall, att tjänstemannens löneklassplacering i

den extra ordinarie anställningen eller under förordnandet erhållits utan att sneddningsregeln därvid kommit i tillämpning.

Ett tillrättaläggande av lönetursbestämmelserna för sistnämnda fall kan ske på olika sätt. Måhända skulle det ligga närmast till hands att om-arbeta 8 § 1 mom. andra stycket i den av vattenfallsstyrelsen angivna riktningen. En dylik omarbetning kan emellertid förutses leda till tämligen invecklade föreskrifter, och kommittén anser sig för närvarande icke böra förorda en dylik utväg. Då sannolikheten talar för att de fall, i vilka en tillämpning av stadgandena i sista meningen av momentets andra stycke skulle oförmånligt inverka på vederbörande tjänstemans lönetur, bliva tämligen sparsamt förekommande, finner kommittén det lämpligare, att dylika lönetursärenden tills vidare underställas prövning av Kungl. Maj:t, som genom bestämmelserna i 8 § 3 mom. sista stycket tillerkänts befogenhet att i vissa fall besluta om förmånligare löneklassplacering än som följer av de i reglementet meddelade allmänna lönetursbestämmelserna. Skulle erfarenheten framdeles giva vid handen, att ärenden av här ifrågavarande art bliva så talrika, att en prövning av Kungl. Maj:t leder till besvärande omgång, torde senare böra tagas i övervägande frågan om den ändring av 8 § 1 mom., som i anledning härav kan finnas erforderlig och lämplig.

I detta sammanhang torde jag även få beröra en av allmänna civilförvaltningens lönenämnd väckt fråga angående preskription av sådana på nu gällande avlöningsbestämmelser grundade löneanspråk från tjänstemän, vilka eventuellt kunna komma att framställas efter tjänstemännens övergång den 1 juli 1939 till de nya avlöningsbestämmelserna. I utlåtande den 2 februari 1939 över 1936 års lönekommittés betänkande med förslag till civilt icke-ordinariereglemente yttrar lönenämnden härom följande:

I detta sammanhang anser sig lönenämnden böra något beröra frågan, huruvida en befattningshavare vid övergång till de nya avlöningsbestämmelserna skall äga rätt att under obegränsad tid framåt få sin lönetursrätt prövad enligt nuvarande bestämmelser för att därigenom erhålla ett förmånligare utgångsläge vid inplaceringen under de nya bestämmelserna. Lönenämnden vill framhålla, att berörda spörsmål äger sin betydelse såväl i fråga om ordinarie som icke-ordinarie tjänstemän. Enligt lönenämndens mening skulle det uppenbarligen vara förenat med betydande olägenhet, om dylika omräkningar av löneturen skulle utan annan begränsning än som följer av allmänna preskriptionsbestämmelser kunna påkallas av tjänstemän, som övergått till de nya avlöningsreglementena. Lönenämnden anser sig fördenskull böra förorda, att restriktiva bestämmelser i angivna hänseenden måtte utfärdas för både ordinarie och icke-ordinarie tjänstemän. Detta synes lönenämnden lämpligen kunna ske genom fastställande av en viss tidpunkt, före vilken framställning angående omräkning av löneturen måste hava inkommit till vederbörande myndighet för att kunna bliva föremål för prövning.

Departementschefen.

Den av lönekommittén berörda frågan angående tillämpningen av bestämmelserna i 8 § 1 mom. andra stycket civila avlöningsreglementet synes mig icke nu behöva föranleda, att bestämmelserna i nämnda författningssammanhang underkastas omarbetning. Såsom lönekommittén framhållit torde lönetursärenden berörande sådana fall, där en tillämpning av föreskriften i sista meningen av momentets andra stycke skulle komma att ogynnsamt inverka

på vederbörande tjänstemans löneförhållanden, kunna förutses icke bliva flera än att de utan olägenhet kunna underställas Kungl. Maj:ts prövning.

Såsom framhållits i 1938 års proposition angående civilt avlöningsreglemente skulle reglementet vid dess ikraftträdande den 1 juli 1939 icke givas retroaktiv giltighet. Tjänstemännens övergång till reglementet skulle så ordnas, att envar, som efter övergången kvarstår i samma befattning eller innehar tjänst inom samma lönegrad, skulle bibehållas vid den löneklassplacering och den rätt till uppflyttning i högre löneklass, han omedelbart dessförinnan innehade.

Vidtages, sedan det nya avlöningsreglementet vunnit tillämpning å en tjänsteman, omreglering av hans löneställning före övergången, kommer alltså detta att påverka jämväl hans löneställning efter övergången på de nya avlöningsbestämmelserna. Det synes ur praktiska synpunkter vara lämpligt att en viss begränsning i denna återverkan stadgas. Jag förordar därför, att sådan omreglering, som nyss angivits, får öva inflytande på löneställningen efter övergången allenast om krav på omregleringen framställts hos vederbörande myndighet inom 2 år efter övergången till civila avlöningsreglementet. Därest riksdagen ej framställer någon erinran häremot, har jag för avsikt att i samband med anmälan inför Kungl. Maj:t av förslag till övergångsbestämmelser till civila avlöningsreglementet föreslå ett stadgande av den innebörd, nyss förordats.

Däremot torde i lag föreskriven allmän preskriptionstid gälla för framställande av lönekrav, vilka avse tiden innan vederbörande tjänsteman övergått på det nya reglementet.

4. Civila avlöningsreglementets tillämplighet m. m.

I sin för närvarande föreliggande utformning upptager civila avlöningsreglementet en 4 avdelning, med rubrik »Reglementets tillämplighet m. m.» och innefattande en enda paragraf, 59 §, vilken tillika är avlöningsreglementets slutparagraf. I nämnda paragraf meddelas bestämmelser *dels* angående de förutsättningar, som skola gälla för reglementets tillämpning å tjänsteman, vilken vid reglementets ikraftträdande innehar befattning, som i reglementet avses (1 mom.), *dels* angående vissa förmåner och ersättningar, rörande vilka tjänsteman skall vara skyldig att underkasta sig ändrade bestämmelser (2 mom.), *dels ock* angående skyldighet för tjänsteman att vid viss nedgång av de allmänna levnadskostnaderna underkasta sig minskning av lönen (3 mom.).

Därest de löneruleringsförslag, som i olika sammanhang framlagts för årets riksdag i huvudsak vinna riksdagens bifall, torde de i den nuvarande 59 § ingående föreskrifterna höra kompletteras. I första hand föranledes en sådan komplettering av följande av Kungl. Maj:t framlagda förslag angäen-

de ändringar i och tillägg till civila avlöningsreglementet, nämligen *dels* det i propositionen nr 28 angående lönereglering för vissa tjänstemän vid utrikesförvaltningen framställda förslaget om ändrad lydelse av 50 §, *dels* ock de i propositionen nr 217 angående lönereglering för ordinarie tjänstemän vid de allmänna läroverken m. fl. statliga undervisningsanstalter avgivna förslagen angående ändrad lydelse av 54 § 9 och 10 mom. samt tillägg av ett 3 mom. till 56 §. Vidare medför vad jag förut i dag anfört angående införande i civila avlöningsreglementet av en ny paragraf, betecknad 50 a, ävensom ändring av 51 och 55 §§, att 59 § 2 mom. bör kompletteras. Slutligen föranledas vissa ändringar i den nuvarande 59 § av de avlöningsbestämmelser, som avses skola ingå i en 3 avdelning av reglementet, benämnd »Tjänstemän, som åtnjuta lön enligt särskild löneplan eller eljest enligt särskilda bestämmelser». I sistnämnda avdelning skulle ingå särskilda avlöningsbestämmelser för landshövdingar (proposition nr 37), provinsialläkare och distriktsveterinärer (proposition nr 200) samt rektorer vid vissa statliga undervisningsanstalter (proposition nr 217) ävensom — enligt vad jag tidigare i dag anfört — för vissa tjänstemän vid konjunkturinstitutet och vissa professorer vid konsthögskolan. Jag går nu att redogöra för de tillägg till och ändringar i nuvarande 59 §, som med hänsyn till det nyss anförda kunna anses påkallade.

1 mom. I 1 mom. uppräknas under a) de avlöningsreglementen, som omedelbart före civila avlöningsreglementets ikraftträdande skola hava varit gällande för de olika tjänstemannakategorierna, för att dessa skola kunna inordnas under civila avlöningsreglementet. Bland de uppräknade reglementena bör även upptagas avlöningsreglementet den 30 september 1937 (nr 873) för ordinarie lärare vid statens undervisningsväsende. Därjämte bör en hänvisning ske till Kungl. Maj:ts brev den 26 juni 1925 angående fastställande av ny stat för landshövdingarna m. m.

2 mom. I 2 mom. stadgas, att tjänsteman, å vilken reglementet erhåller tillämpning, skall vara pliktig att underkasta sig minskning i, upphörande av eller eljest ändrade bestämmelser rörande vissa förmåner eller ersättningar, vilka angivas medelst hänvisningar till de i fråga om tjänstemän i allmänhet respektive vissa grupper av befattningshavare i reglementet meddelade särskilda föreskrifterna. I anslutning till de principer, som följts vid utformningen av de i förevarande moment för närvarande meddelade föreskrifterna, torde de i momentet intagna hänvisningarna böra kompletteras på sätt, för vilket här nedan redogöres.

Vad först beträffar de i avlöningsreglementets 2 *avd.* avsedda befattningshavarna, i fråga om vilka särbestämmelser rörande särskilda förmåner eller ersättningar meddelats under det i nämnda avdelning ingående 8 kapitlet, böra följande kompletteringar vidtagas i nuvarande 59 § 2 mom.:

I fråga om utrikesförvaltningens tjänstemän — tredje huvudtiteln — böra hänvisningar göras till de bestämmelser, som komma att avse ersättning för flyttningskostnad i andra fall än i 24 § sägs, representationsbidrag och

hyresbidrag, ortstillägg, barnbidrag, utomeuropeiskt tillägg, chargé d'affairesstillägg, bidrag för inköp av automobil, ersättning för hållande av automobil, förflyttningsbidrag och språktillägg, sjukvård samt tjänstebostad för sändebud, tjänstgörande såsom beskickningschef.

Beträffande cheferna för lantförsvarets och sjöförsvarets kommandoexpeditioner — fjärde huvudtiteln — bör hänvisning ske till bestämmelserna om rätt att uppbära årligt ekiperingsbidrag samt att mot ersättning från kronans förråd utbekomma uniformspersedlar eller därför erforderliga materialier ävensom vid kronans verkstäder låta tillverka dylika persedlar. Tjänsteman vid sjökarteverket bör genom en hänvisning åläggas skyldighet att underkasta sig ändrade bestämmelser rörande särskilda förmåner vid deltagande i sjömättningsarbete.

I fråga om de under femte huvudtiteln lydande befattningshavarna böra hänvisningarna avse den förmån av fri tjänstebostad m. m., som skall tillkomma chef, tillika läkare, vid statens anstalt för själsligt abnorma manliga skyddshemselever och överläkare vid statens anstalt för fallandesjuka ävensom, beträffande sistnämnda läkare, den alternativa förmånen av hyresersättning.

För de statsanställda lärarnas vidkommande — åttonde och tionde huvudtitlarna — bör hänvisning meddelas till det stadgande, som avser avlöning vid innehav av vissa med lärartjänst vid allmänt läroverk förenade särskilda förmåner (donationer, prebenden), ävensom till föreskrifterna angående de särskilda ersättningar, som i vissa fall skola kunna tillkomma lärare i allmänhet.

Beträffande de under nionde huvudtiteln hörande befattningshavarna bör lantbruksingenjör och länsveterinär vara pliktig att underkasta sig ändrade bestämmelser rörande skyldigheten att vid semester och tjänstledighet mot ersättning tillhandahålla vikarien nödig expeditionslokal. Vid rikets allmänna kartverk bör skyldigheten för tjänsteman att underkasta sig ändrade bestämmelser avse rätten att efter Kungl. Maj:ts bestämmande åtnjuta särskilda arvoden för vissa tjänstupdrag samt särskild ersättning under tjänstgöring vid kartverkets flygfotografering.

I fråga om de affärsdrivande verkens tjänstemän torde de under statens vattenfallsverk meddelade bestämmelserna angående särskild ersättning dels för bestridande av beredskapstjänst, dels för tjänstgöring å bogserbåt — i vilka bestämmelser någon ändring icke ifrågasättes — böra inbegripas under stadgandet angående skyldighet för tjänsteman att underkasta sig ändrade bestämmelser. Erinras må, att såsom 59 § 2 mom. nu lyder hänvisning sker, bland annat, till de för statens järnvägars tjänstemän meddelade bestämmelserna angående särskild ersättning för bestridande av beredskapstjänst samt för tjänstgöring å tåg, lok, motordrivet rälsfordon, tågfarja eller fartyg.

Även vissa av de tjänstemän, beträffande vilka nya avlöningsbestämmelser äro avsedda att intagas under en ny avdelning av reglementet — 3 avd.

— torde genom hänvisningar i nuvarande 59 § 2 mom. böra åläggas skyldighet att underkasta sig ändrade bestämmelser rörande vissa förmåner. Så synes böra bliva fallet beträffande de nedan angivna befattningshavare tillkommande förmånerna m. m., nämligen

provinsialläkare: bestämmelserna angående bostad m. m.;

landshövdingar: bestämmelserna angående representationsbidrag samt angående tjänstebostad eller hyresersättning ävensom ersättning för mera väsentlig, icke påräknad rubbning i bostadsförhållandena;

professorer i målning och skulptur vid konsthögskolan: bestämmelserna angående särskilda arvoden såsom föreståndare för ateljén för monumental-målning och dekorativ konst eller för fullgörande av uppdrag att leda skulpturskolans övningar i lösning av monumentaluppgifter;

rektorer vid de statliga undervisningsanstalterna: bestämmelserna angående särskilda ersättningar för handhavande av lärarutbildning vid institutet och förskolan för blinda eller för föreståndarskap vid materialdepå vid hantverksskola för blinda ävensom angående tjänstebostad; samt

distriktsveterinärer: bestämmelsen angående skyldighet att tillhandahålla vikarie nödig expeditiionslokal.

3 mom. Detta moment innehåller stadgande om att tjänsteman, å vilken reglementet erhåller tillämpning, är pliktig att, vid viss nedgång av de allmänna levnadskostnaderna, efter prövning av Kungl. Maj:t och riksdagen underkasta sig minskning av lönen med högst fem procent av de i vederbörande löneplaner upptagna årslönebeloppen. Med hänsyn till att lönen för vissa i reglementets nya 3 avd. avsedda befattningshavare icke utgår enligt viss löneplan utan med visst angivet belopp, bör en mindre jämkning i formuleringen vidtagas.

I överensstämmelse med vad jag i det föregående anført och förordat har inom finansdepartementet upprättats ett *Förslag till kungörelse om ändring i vissa delar av civila avlöningsreglementet den 4 januari 1939 (nr 8)*. Kungörelseförslaget torde nu böra underställas riksdagen för godkännande.

I nämnda förslag har emellertid icke upptagits de av mig nyss förordade ändringarna i nuvarande 59 §. Anledningen härtill är, att denna paragraf icke lärer kunna i fortsättningen bibehålla sin nuvarande numrering. Jag torde få erinra, hurusom Kungl. Maj:t vid framläggande i olika propositioner till årets riksdag av förslag till nya avlöningsbestämmelser för olika grupper tjänstemän, vilka avlöningsbestämmelser avsetts skola intagas i den nya 3 avdelningen av civila avlöningsreglementet, hemställt ej blott om riksdagens godkännande av dessa bestämmelser utan även om riksdagens bemyndigande för Kungl. Maj:t att förordna, på vad sätt bestämmelserna i fråga skola inordnas i reglementet. Härigenom komma ett flertal nya paragrafer att införas i reglementet. I sammanhang härmed bör även den av mig i före-

varande sammanhang under 2 avd. 8 kap. förordade nya 50 a § erhålla nr 51, vilket skulle föranleda en förskjutning av numreringen av samtliga de följande paragraferna.

Med hänsyn till de omfattande ändringar i reglementet, som sålunda bliva erforderliga från och med reglementets ikraftträdande den 1 juli 1939, torde en nytryckning av hela reglementet lämpligen böra ske. Inom finansdepartementet har fördenskull utarbetats ett förslag till definitiv uppställning av reglementet, vilket förslag torde få såsom *bilaga fogas* vid dagens protokoll. Enligt förslaget skulle 2 avd. 8 kap. komma att omfatta 48—58 §§, den nya 3 avd. omfatta 59—64 §§, den nuvarande 3 avd., med rubrik Lönenämnd och omfattande 58 §, erhålla beteckningen 4 avd., med oförändrad rubrik och upptagande 65 §, samt den nuvarande 4 avd., med rubrik Reglementets tillämplighet m. m. och innehållande 59 §, betecknas 5 avd., med oförändrad rubrik och omfattande 66 §. Sistnämnda paragraf skulle alltså till innehållet motsvara nuvarande 59 § och bliva reglementets slutparagraf.

I betraktande av nu omförmälda förhållanden och med hänsynstagande till de av mig i det föregående förordade kompletteringarna av innehållet i sistnämnda paragraf har inom finansdepartementet upprättats ett särskilt *Förslag angående ändrad lydelse av nuvarande 59 § civila avlöningsreglementet den 4 januari 1939 (nr 8)*. Jämväl detta förslag torde böra föreläggas riksdagen för godkännande.

Enär såsom nämnts ett flertal ändringar i reglementet nu avses skola komma till stånd, torde, för åvägabringande av enhetlighet och konsekvens i uttryckssätt och uppställning, mindre redaktionella ändringar kunna påkallas såväl i den redan av riksdagen godkända författningstexten som ock i de nya, för införande i avlöningsreglementet avsedda avlöningsbestämmelser, som i olika propositioner förelagts årets riksdag för godkännande. Det synes mig därför nödvändigt, att Kungl. Maj:t utverkar riksdagens bemyndigande att företaga dylika redaktionella ändringar av reglementets författningstext.

Under åberopande av vad i det föregående sålunda anförts och föreslagits hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

dels godkänna av mig förordat förslag till kungörelse om ändring i vissa delar av civila avlöningsreglementet den 4 januari 1939;

dels godkänna av mig förordat förslag angående ändrad lydelse av nuvarande 59 § nämnda avlöningsreglemente;

dels ock bemyndiga Kungl. Maj:t att i civila avlöningsreglementet vidtaga de redaktionella ändringar, som i samband med reglementets definitiva uppställning kunna visa sig erforderliga.

Kungl. Maj:ts proposition nr 279.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställen förordnar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten, att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse bilaga vid detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

G. MacDowall-Pihlström.

KUNGL. MAJ:TS AVLÖNINGSREGLEMENTE

för ordinarie tjänstemän vid den civila statsförvaltningen (civila avlöningsreglementet).

1 avd. Allmänna bestämmelser.

1 §.

1 mom. Genom beslut av Kungl. Maj:t och riksdagen bestämmes, å vilka Reglementets ordinarie civila befattningar i statens tjänst detta reglemente skall äga tillämpning. tillämpningsområde m. m.

De befattningar, för vilka reglementet sålunda skall gälla, upptagas i en av Kungl. Maj:t fastställd, vid reglementet såsom bilaga fogad *tjänsteförteckning*.

2 mom. Antalet befattningar vid varje särskilt verk bestämmes genom en av Kungl. Maj:t och riksdagen för verket fastställd *personalförteckning*, dock att antalet befattningar inom lönegraderna A 1—20 vid postverket, telegrafverket, statens järnvägar, statens vattenfallsverk och domänverket bestämmes av Kungl. Maj:t.

3 mom. Befattning, varå reglementet äger tillämpning, tillsättes, i enlighet med vad därom är särskilt stadgat, genom fullmakt eller konstitutorial eller genom förordnande på viss tid eller tills vidare.

Tillsättning genom konstitutorial innebär, att tjänsteman kan i administrativ väg avsättas från sin befattning på grund av fel eller försummelse i tjänsten.

4 mom. Befattning, som i detta reglemente avses, kan innehavas endast av den, som uppnått 21 års ålder.

2 §.

1 mom. Tjänsteman äger åtnjuta *avlöning* enligt de föreskrifter och under de villkor, som innehållas i detta reglemente jämte de tilläggsbestämmelser, som på grund av stadgande i reglementet utfärdas av Kungl. Maj:t. Avlöning.

Avlöning utgöres dels av *lön* jämte i reglementet angivna *fasta lönetillägg* och *särskilda ersättningar*, dels ock av *rörligt tillägg*.

2 mom. Är tjänsteman berättigad att av statsmedel uppbära tjänstepension eller årligt understöd, beror på Kungl. Maj:ts prövning, om och i vad mån av sådan anledning avdrag å lönen skall ske; dock att sådant avdrag ej må äga rum på grund av pension, som åtnjutes enligt gällande bestämmelser angående pensionering av försvarsväsendets reserver av befäl och civilmilitär personal.

3 mom. Avlöning utgår, där ej annorlunda stadgas i reglementet, från och med den dag tjänsten enligt utnämningshandlingen tillträdes till och med den dag tjänstemannen frånträder densamma.

Angående tjänstemans skyldighet att avgå från tjänsten samt att å avlöningen vidkännas pensionsavdrag stadgas i gällande bestämmelser om tjänste- och familjepension.

4 mom. Avlöning utbetalas månadsvis i efterskott, i den mån icke beträffande särskild ersättning utbetalning i annan ordning är särskilt stadgat eller eljest finnes lämpligen böra ske.

3 §.

Tjänstgöringsföreskrifter, för flyttnings-skyldighet m. m.

1 mom. Tjänsteman är underkastad de tjänstgöringsföreskrifter, som meddelas i instruktion, arbetsordning eller annan dylik författning. Han är ock pliktig underkasta sig *dels*, där särskilt tjänstgöringsområde är för hans befattning bestämt, omreglering av tjänstgöringsområdet, *dels ock* minskning i eller upphörande av extra inkomster, vilka kunna medfölja befattningen eller utgå för bestyr i sammanhang därmed.

Tjänsteman är vidare skyldig att under sammanlagt högst tre månader av ett och samma kalenderår såsom vikarie bestrida befattning inom högre lönegrad vid det verk han tillhör; dock att vad sålunda stadgats icke skall föranleda inskränkning i den vidsträcktare skyldighet i nämnda hänseende, som må vara av Kungl. Maj:t föreskriven.

2 mom. Innehavare av domartjänst är pliktig att, om Kungl. Maj:t finner organisatoriska skäl sådant påkalla, låta förflytta sig till annan domarbefattning inom den lönegrad han tillhör.

3 mom. Annan tjänsteman än domare är pliktig att låta förflytta sig till annan stationeringsort eller annan befattning vid det verk han tillhör liksom ock, därest Kungl. Maj:t så prövar lämpligt, till befattning vid annat verk, å vilken detta reglemente är tillämpligt.

Vad i detta moment stadgas skall dock icke gälla innehavare av befattning, tillhörande den i 5 § intagna löneplan C.

4 §.

Förening av tjänster m. m.

1 mom. Med tjänst, som avses i detta reglemente, må förenas ordinarie statlig befattning, vilken tillsättes genom förordnande tills vidare och med vilken pensionsrätt icke är förenad, ävensom extra ordinarie statlig befattning inom högre lönegrad, dock under förutsättning att tjänstemannen frånträder utövändet av förstnämnda tjänst.

I övrigt må tjänst, som avses i reglementet, icke förenas med ordinarie eller extra ordinarie befattning i statens tjänst, ej heller med jämförlig kommunal befattning, så framt ej Kungl. Maj:t och riksdagen för visst fall annorlunda beslutit.

2 mom. Utan tillstånd av Kungl. Maj:t eller, vad angår tjänsteman tillhörande någon av lönegraderna A 1—27, av den myndighet, varunder han lyder, må tjänsteman ej heller åtaga sig:

uppdrag såsom ordförande eller ledamot i styrelse för verk, bolag, förening eller inrättning, som har till ändamål att driva rörelse inom industri, handel, transport-, bank- eller försäkringsväsen eller annan näringsgren eller vars verksamhet eljest har huvudsakligen ekonomiskt syfte;

befattning såsom tjänsteman hos verk, bolag, förening eller inrättning, som nyss sagts; eller

annan tjänstebefattning eller därmed jämförligt uppdrag.

Tillstånd må beviljas endast för såvitt uppdraget eller befattningen prövas icke inverka hinderligt för utövändet av den ordinarie tjänsten och bör, där så lämpligen kan ske, avse viss tid.

Vad här ovan stadgas gäller icke i fall, där Kungl. Maj:t eller den myndighet, som äger bevilja tillstånd, meddelat uppdrag eller tillsatt tjänstebefattning, varom i detta moment är fråga.

3 mom. Föranleder befattning eller uppdrag, varom i 1 och 2 mom. förmäles, att tjänsteman tillfälligtvis icke kan bestrida sin tjänst, skall han göra framställning om ledighet i erforderlig omfattning.

4 mom. I fråga om förbud för tjänsteman vid visst verk eller för innehavare av viss befattning att åtaga sig uppdrag eller utöva verksamhet, som lämpligen icke bör förenas med hans ordinarie tjänst, äger Kungl. Maj:t utfärda erforderliga föreskrifter.

2 avd. Tjänstemän, som åtnjuta lön enligt allmän löneplan.

1 kap. Löneplaner och löneklassplacering.

5 §.

Allmänna löneplaner:

Löneplan A.

(Tjänstemän i allmänhet, tillsatta medelst fullmakt eller konstitutorial.)

Lönegrad		Löne- klass nr	O r t s g r u p p								
nr	omfattar löneklas- serna nr		A	B	C	D	E	F	G	H	I
Å r s l ö n , k r o n o r											
1	1—5	1	1,938	2,016	2,094	2,172	2,250	2,328	2,406	2,484	2,562
2	2—6	2	2,070	2,154	2,238	2,322	2,406	2,490	2,574	2,658	2,742
3	3—7	3	2,202	2,292	2,382	2,472	2,562	2,652	2,742	2,832	2,922
4	4—8	4	2,334	2,430	2,526	2,622	2,718	2,814	2,910	3,006	3,102
5	5—9	5	2,466	2,568	2,670	2,772	2,874	2,976	3,078	3,180	3,282
6	6—10	6	2,601	2,709	2,817	2,925	3,033	3,141	3,249	3,357	3,465
7	7—11	7	2,739	2,853	2,967	3,081	3,195	3,309	3,423	3,537	3,651
8	8—12	8	2,877	2,997	3,117	3,237	3,357	3,477	3,597	3,717	3,837
9	9—13	9	3,015	3,141	3,267	3,393	3,519	3,645	3,771	3,897	4,023
10	10—14	10	3,153	3,285	3,417	3,549	3,681	3,813	3,945	4,077	4,209
11	11—15	11	3,291	3,429	3,567	3,705	3,843	3,981	4,119	4,257	4,395
12	12—16	12	3,438	3,582	3,726	3,870	4,014	4,158	4,302	4,446	4,590
13	13—17	13	3,630	3,780	3,930	4,080	4,230	4,380	4,530	4,680	4,830
14	14—18	14	3,822	3,978	4,134	4,290	4,446	4,602	4,758	4,914	5,070
15	15—19	15	4,050	4,212	4,374	4,536	4,698	4,860	5,022	5,184	5,346
16	16—20	16	4,278	4,446	4,614	4,782	4,950	5,118	5,286	5,454	5,622
17	17—21	17	4,596	4,773	4,950	5,127	5,304	5,481	5,658	5,835	6,012
18	18—22	18	4,926	5,112	5,298	5,484	5,670	5,856	6,042	6,228	6,414
19	19—23	19	5,256	5,451	5,646	5,841	6,036	6,231	6,426	6,621	6,816
20	20—23	20	5,586	5,793	6,000	6,207	6,414	6,621	6,828	7,035	7,242
21	21—24	21	5,916	6,135	6,354	6,573	6,792	7,011	7,230	7,449	7,668
22	22—25	22	6,300	6,525	6,750	6,975	7,200	7,425	7,650	7,875	8,100
23	23—26	23	6,750	6,975	7,200	7,425	7,650	7,875	8,100	8,325	8,550
24	24—27	24	7,230	7,455	7,680	7,905	8,130	8,355	8,580	8,805	9,030
25	25—28	25	7,725	7,950	8,175	8,400	8,625	8,850	9,075	9,300	9,525
26	26—29	26	8,220	8,445	8,670	8,895	9,120	9,345	9,570	9,795	10,020
27	27—30	27	8,715	8,940	9,165	9,390	9,615	9,840	10,065	10,290	10,515
28	28—31	28	9,210	9,435	9,660	9,885	10,110	10,335	10,560	10,785	11,010
29	29—32	29	9,705	9,930	10,155	10,380	10,605	10,830	11,055	11,280	11,505
30	30—33	30	10,200	10,425	10,650	10,875	11,100	11,325	11,550	11,775	12,000
31	31—34	31	10,695	10,920	11,145	11,370	11,595	11,820	12,045	12,270	12,495
32	32—35	32	11,190	11,415	11,640	11,865	12,090	12,315	12,540	12,765	12,990
33	33—36	33	11,700	11,925	12,150	12,375	12,600	12,825	13,050	13,275	13,500
34	34—37	34	12,210	12,435	12,660	12,885	13,110	13,335	13,560	13,785	14,010
		35	12,720	12,945	13,170	13,395	13,620	13,845	14,070	14,295	14,520
		36	13,230	13,455	13,680	13,905	14,130	14,355	14,580	14,805	15,030
		37	13,740	13,965	14,190	14,415	14,640	14,865	15,090	15,315	15,540

Löneplan B.

(Tjänstemän i chefs- eller därmed jämförlig ställning, tillsatta medelst fullmakt.)

Lönegrad och löneklass nr	Årslön kronor	Lönegrad och löneklass nr	Årslön kronor	Lönegrad och löneklass nr	Årslön kronor
1	14,000	2	16,000	3	18,000

Löneplan C.

(Tjänstemän, tillsatta medelst förordnande för viss tid eller tills vidare.)

Lönegrad och löneklass nr	Årslön kronor	Lönegrad och löneklass nr	Årslön kronor	Lönegrad och löneklass nr	Årslön kronor
1	9,000	7	15,000	13	22,000
2	10,000	8	16,000	14	24,000
3	11,000	9	17,000	15	26,000
4	12,000	10	18,000	16	30,000
5	13,000	11	19,000	17	36,000
6	14,000	12	20,000		

6 §.

Lönegrader och löneklasser.

Den *lönegrad*, till vilken varje särskild befattning är att hänföra, anges i tjänsteförteckningen.

För tjänsteman med lön enligt löneplan A fastställs den *löneklass*, enligt vilken lönen skall utgå, i enlighet med föreskrifterna i 7—9 §§; inom löneklass bestämmas lönebeloppet efter den *ortsgrupp*, till vilken tjänstemannens stationeringsort blivit hänförd.

Fördelningen av stationeringsorter å de olika *ortsgrupperna* fastställs av Kungl. Maj:t med hänsyn till levnadskostnaderna å de skilda orterna.

7 §.

Begynnelse-lön och löneklassuppflyttning.

1 mom. Vid tillträddandet av ordinarie befattning, tillhörande löneplan A, erhåller tjänsteman lön enligt den för vederbörande lönegrad fastställda lägsta löneklassen, där ej föreskrifterna i 8 och 9 §§ giva anledning till avvikelse härutinnan.

2 mom. Efter att hava tillhört en och samma löneklass under tre år uppflyttas tjänstemannen till närmast högre löneklass samt efter ytterligare tre år till den därpå följande högre löneklassen och så vidare, intill dess högsta löneklassen inom lönegraden uppnåtts, allt så framt ej annat följer av föreskrifterna i 3 mom. här nedan eller i 8 eller 9 §.

3 mom. Uppflyttning till högre löneklass sker vid ingången av kalenderkvartalet näst efter det, under vilket den för sådan uppflyttning stadgade tiden i den lägre löneklassen tilländagått.

I övrigt gäller såsom villkor för tjänstemans uppflyttning till högre löneklass:

a) att tjänstemannen under minst fyra femtedelar av den tid, som erfordras för vinnande av uppflyttning, bestritt sin egen eller på grund av förordnande annan statens tjänst, dock att härvid såsom tjänstetid skall räknas jämväl semester, ferier under vilka tjänstemannen uppburit oavkortad lön ävensom tjänstledighet, som avses i 13 § 1—3 mom. eller i 14 §;

b) att uppskov med uppflyttning icke prövats böra äga rum på grund av mindre väl vitsordad tjänstgöring under den tid tjänstemannen tillhört den lägre löneklassen; dock att härvid hänsyn till viss i tjänsten begången förseelse, för vilken tjänstemannen särskilt bestraffats, må tagas endast då förseelsen kan sägas karakterisera arten av tjänstgöringen i dess helhet; samt

c) att tjänstemannen icke uppnått den för honom gällande pensionsåldern.

Beslut om uppskov av anledning, som i punkten b) sägs, må icke fattas, utan att tjänstemannen erhållit tillfälle att förklara sig, och skall sådant beslut avse viss tid, minst ett halvt och högst tre år. Vid uppskovstidens utgång skall uppflyttning ske, om ej tjänstgöringen under nämnda tid givit anledning till förnyat uppskov därmed.

4 mom. Har tjänsteman, med tillämpning av föreskrifterna i 3 mom. andra stycket punkten b), först efter viss tids uppskov blivit uppflyttad till högre löneklass, må sedermera, om hans fortsatta tjänstgöring anses böra föranleda därtill, kunna förordnas, att han för uppflyttning till än högre löneklass skall äga tillgodoräkna sig jämväl den tid uppskovet varat.

8 §.

1 mom. Ordinarie tjänsteman, som befordras till tjänst inom högre lönegrad, skall placeras lägst i löneklassen närmast över den, som han i den lägre tjänsten senast tillhörde. Dessutom skall för bestämmande av tidpunkt för löneklassuppflyttning i den högre tjänsten tagas i beräkning den tid, dock högst tre år, varunder tjänstemannen i den lägre tjänsten tillhört eller beräknas hava tillhört löneklassen närmast under den, till vilken han på grund av nyssnämnda föreskrift eller stadgandet i 7 § 1 mom. skall hänföras.

Vad i första stycket sägs skall äga motsvarande tillämpning i fråga om den, vilken vinner befordran till ordinarie tjänst från extra ordinarie eller extra befattning med avlöning enligt av Kungl. Maj:t fastställd löneplan, så ock i fråga om den, vilken vinner befordran från förordnande med vikariatslön, varom förmåles i 21 § 3 mom. Tjänsteman, som från extra ordinarie befattning eller förordnande med vikariatslön befordras till ordinarie tjänst inom samma lönegrad som den, vilken han i den extra ordinarie befattningen eller under förordnandet tillhört, må dock icke placeras i högre löneklass än som skulle hava tillkommit honom, om han erhållit den ordinarie tjänsten vid tidpunkten för tillträdet av den extra ordinarie befattningen eller förordnandet.

2 mom. Därest tjänsteman omedelbart före tillträdet av befattning, som i detta reglemente avses, i statens tjänst innehade antingen ordinarie befattning eller beställning, för vilken avlöningen fastställts enligt sådana äldre eller eljest från reglementet avvikande grunder, att bestämmelserna i 1 mom. icke kunna tillämpas å honom, eller ock anställning med avlöning enligt kollektivavtal, skall han i den nya tjänsten hänföras lägst till den löneklass, i vilken lönen närmast överstiger den avlöning han i den tidigare anställningen ägt uppbära.

Erforderliga bestämmelser rörande vad som skall förstås med avlöning i den tidigare anställningen meddelas av Kungl. Maj:t.

3 mom. Om och i den mån sådant med hänsyn till föreliggande särskilda omständigheter prövas skäligt, må Kungl. Maj:t kunna medgiva, att tjänsteman, vilken tillträder i reglementet avsedd tjänst, placeras i högre löneklass än den, till vilken han enligt bestämmelserna i 7 § 1 mom. eljest skolat hänföras:

a) där tjänstemannen omedelbart före tillträdet innehade icke-ordinarie befattning i statens tjänst med arvode eller med avlöning enligt personligt kontrakt;

b) där tjänstemannen omedelbart före tillträdet innehade antingen extra ordinarie eller extra befattning med avlöning enligt av Kungl. Maj:t fastställd

Löneklass-
placering vid
befordran
m. m.

löneplan eller ock förordnande med vikariatslön och därvid tillhörde högre lönegrad än den, till vilken den ordinarie tjänsten är hänförd;

c) där tjänstemannen tidigare, om ock ej omedelbart före tillträdet, under avsevärd tid innehafvt befattning eller förordnande, som under b) sägs.

Föreligga eljest beträffande tjänsteman, som tillträder i reglementet avsedd befattning, med hänsyn till föregången långvarig statsanställning och därunder åtnjutna avlöning synnerliga skäl för placering i högre löneklass än den, till vilken han enligt bestämmelserna i 7 § 1 mom. skolat hänföras, må medgivande i sådant avseende kunna lämnas av Kungl. Maj:t.

4 mom. Har tjänsteman före tillträdet av tjänst, som i reglementet avses, under avsevärd tid antingen innehafvt kommunal befattning eller ock i annan icke statlig anställning utfört arbete av allmännyttig beskaffenhet, må Kungl. Maj:t, där sådant prövas skäligt, kunna lämna medgivande, varom i 3 mom. förmåles.

5 mom. Ordinarie tjänsteman, som efter egen ansökning eller därom uttryckt önskan erhåller antingen annan tjänst inom samma lönegrad eller tjänst inom lägre lönegrad, äger bibehålla den placering i löneklass han före tillträdet av den nya tjänsten innehade.

6 mom. Tjänsteman må icke på grund av bestämmelserna i denna paragraf placeras högre än i högsta löneklassen inom den lönegrad, som gäller för den nya tjänsten.

9 §.

Undantagsbestämmelser om löneklassplacering.

Undantagsvis och där statens intresse sådant påkallar, må Kungl. Maj:t för förvärvande av särskilt kvalificerad person till viss befattning eller för sådan persons bibehållande vid tjänsten kunna tilldela honom lön enligt högre löneklass inom vederbörande lönegrad än den, till vilken han enligt de i 7 och 8 §§ angivna grunderna skolat hänföras.

Är fråga om bibehållande vid tjänsten av befattningshavare, som redan kommit i åtnjutande av lön enligt lönegradens högsta löneklass, äger Kungl. Maj:t under enahanda förutsättning bevilja lön enligt än högre löneklass, där sådan finnes i löneplanen upptagen, dock högst två löneklasser över den högsta för lönegraden gällande.

10 §.

Avlöning vid förflyttning m. m.

1 mom. Varder tjänsteman på grund av bestämmelse i 3 § förflyttad till annan tjänst inom samma lönegrad, skall han bibehållas vid den löneklassplacering han vid förflyttningen innehade.

Förflyttas tjänsteman utan eget förvållande till tjänst inom lägre lönegrad, skall såväl i fråga om löneklassplacering som beträffande övriga avlöningsförmåner så anses, som om han fortfarande tillhörde den högre lönegraden.

Har förflyttning till befattning inom lägre lönegrad föranletts av tjänstemannens förhållande i tjänsten, utgår avlöning enligt den lägre lönegraden, dock att lön icke i något fall må utgå enligt lägre löneklass än den för tjänstemannen före förflyttningen gällande.

2 mom. Nedflyttas befattning till lägre lönegrad, skall den, som då innehar befattningen, såväl i fråga om löneklassplacering som beträffande övriga avlöningsförmåner anses fortfarande tillhöra den högre lönegraden.

2 kap. Semester och tjänstledighet.

11 §.

1 mom. Tjänsteman äger årligen å tid, som prövas lämplig med hänsyn till göromålets behöriga gång, åtnjuta semester under nedan angivna antal dagar: Semester.

			Intill det år, under vilket tjänstemannen fyller 40 år	Från och med det år, under vilket tjänste- mannen fyller 40 år
Tjänstemän, tillhörande lönegraderna	A	1—10 . . .	20 dagar	30 dagar
»	»	» A 11—23 . . .	25 »	35 »
»	»	» A 24—34 } . . .	35 »	45 »
»	»	» B 1—3 }		
»	»	» C 1—17 }		

2 mom. Semester beräknas för kalenderår. Har på grund av tjänstgöringsförhållandena full semester icke kunnat beredas tjänsteman före kalenderårets utgång, äger han utfå felande antal semesterdagar under första kvartalet nästföljande år.

Tjänsteman, som är stationerad å ort, där kallortstillägg utgår, må kunna medgivas rätt att i följd åtnjuta icke blott semester för löpande år utan jämväl återstående semester för nästföregående år.

3 mom. Därest tjänsteman tillträder eller av annan anledning än avgång med ålderspension skall frånträda befattning vid annan tidpunkt än vid årsskifte, beräknas hans semester i förhållande till den del av året, under vilken befattningen innehaves. Uppstår vid dylik beräkning brutet tal, avrundas semestern till närmast högre dagantal.

4 mom. Såvitt ej vederbörande myndighet finner skäl annat medgiva, må tjänsteman, vilken vid kalenderårs ingång sedan mera än sex månader åtnjuter tjänstledighet av anledning, som omförmäles i 15 eller 16 §, icke komma i åtnjutande av semester för det året, förrän han under sammanlagt minst 90 dagar bestritt sin egen eller annan statens tjänst eller fullgjort uppdrag för statens räkning.

5 mom. Tjänsteman, som har sig anförtrodd uppbörd eller kontroll å uppbörd, är pliktig att begagna sig av semester å tid, som bestämmes av vederbörande myndighet.

6 mom. I stället för semester äga vissa tjänstemän åtnjuta *ferier* i enlighet med bestämmelser, som i 8 kap. omförmälas.

12 §.

För tid, under vilken tjänsteman åtnjuter *tjänstledighet* från sin befattning, skall med hans avlöning förhållas på sätt i 13—17 §§ stadgas, så framt icke Kungl. Maj:t finner skäl att för visst fall annorlunda bestämma. Vid tjänstledighet förekommande avdrag å lönen, *tjänstledighetsavdrag*, äro av tre slag, A-, B- och C-avdrag.

Tjänstledighetsavdrag.

A- och B-avdragen utgöra för dag räknat de belopp, som finnas angivna i följande tabeller:

Löneplan A.

Löneklass nr	A-avdrag för dag kronor	B-avdrag för dag kronor	Löneklass nr	A-avdrag för dag kronor	B-avdrag för dag kronor
1	0.80	1.60	20	3.20	6.40
2	0.90	1.80	21	3.40	6.80
3	1.—	2.—	22	3.60	7.20
4	1.10	2.20	23	3.90	7.80
5	1.20	2.40	24	4.20	8.40
6	1.30	2.60	25	4.50	9.—
7	1.40	2.80	26	5.—	10.—
8	1.50	3.—	27	5.50	11.—
9	1.60	3.20	28	6.—	12.—
10	1.70	3.40	29	6.50	13.—
11	1.80	3.60	30	7.—	14.—
12	1.90	3.80	31	7.50	15.—
13	2.—	4.—	32	8.—	16.—
14	2.10	4.20	33	8.50	17.—
15	2.20	4.40	34	9.—	18.—
16	2.40	4.80	35	9.50	19.—
17	2.60	5.20	36	10.—	20.—
18	2.80	5.60	37	10.50	21.—
19	3.—	6.—			

Löneplan B.

Löneklass nr	A-avdrag för dag kronor	B-avdrag för dag kronor	Löneklass nr	A-avdrag för dag kronor	B-avdrag för dag kronor
1	9.—	18.—	3	12.50	25.—
2	11.—	22.—			

Löneplan C.

Löneklass nr	A-avdrag för dag kronor	B-avdrag för dag kronor	Löneklass nr	A-avdrag för dag kronor	B-avdrag för dag kronor
1	4.—	8.—	10	12.50	25.—
2	5.—	10.—	11	13.25	26.50
3	6.—	12.—	12	14.—	28.—
4	7.—	14.—	13	15.50	31.—
5	8.—	16.—	14	17.—	34.—
6	9.—	18.—	15	18.50	37.—
7	10.—	20.—	16	21.50	43.—
8	11.—	22.—	17	26.—	52.—
9	11.75	23.50			

C-avdraget utgöres av hela lönen ävensom, i förekommande fall, övriga på tjänstledighetstiden belöpande kontanta avlöningsförmåner. I vad mån tjänsteman, som har att vidkännas C-avdrag, skall avstå jämväl andra med tjänsten förenade avlöningsförmåner, beror på prövning i den ordning Kungl. Maj:t bestämmer.

13 §.

1 mom. Under tjänstledighet för *offentligt uppdrag* skall tjänsteman a) vidkännas A-avdrag, där ersättning för uppdraget ej utgår eller utgår allenast med visst belopp för sammanträdes- eller förrättningsdag och tjänstemannen icke medgivits rätt till gottgörelse för de avlöningsförmåner han under ledigheten avstått, så ock där fråga är om uppdrag såsom ledamot av riksdagen; § Tjänstledighet för offentligt uppdrag m. m.

b) vidkännas C-avdrag, där fråga är om anställning hos riksdagen eller dess revisorer eller hos kyrkomötet eller om uppdrag att delta i eller biträda vid utredning, som beslutats av Kungl. Maj:t eller, jämlikt Kungl. Maj:ts bemyndigande, av departementschef eller myndighet (kommitté- eller sakkunniguppdrag).

2 mom. Under tjänstledighet för *militär tjänstgöring* skall tjänsteman

a) vidkännas B-avdrag för tid, under vilken han fullgör honom såsom beställningshavare i reserven, å reservstat eller å övergångsstat eller såsom officer i väg- och vattenbyggnadskåren åliggande tjänstgöring eller under vilken han genomgår utbildningskurs för äldre reservofficerare eller under vilken han är inkallad till värnpliktstjänstgöring;

b) likaledes vidkännas B-avdrag för tid, under vilken han genomgår för konstituerad landstormsofficer föreskriven befälkurs, landstormsbefälsövning eller kompletteringskurs eller med kompletteringskurs jämställd annan kurs eller övning, dock högst 12 dagar av ett och samma kalenderår.

3 mom. Under tjänstledighet, som enligt medgivande av Kungl. Maj:t eller, efter Kungl. Maj:ts bemyndigande, av vederbörande myndighet användes för att göra *iakttagelser* eller idka *studier*, vilka kunna tjäna verkets intressen, så ock under tjänstledighet för deltagande såsom elev i *utbildningskurs* vid verket skall tjänsteman äga åtnjuta oavkortad lön.

4 mom. Då tjänsteman i andra fall än här ovan under 1—3 mom. omförmåls åtnjuter tjänstledighet av anledning, varom i denna paragraf är fråga, skall han vidkännas C-avdrag.

14 §.

1 mom. Vid tjänstledighet till följd av *olycksfall i tjänsten*, varav föranletts sjukdom eller förlust av arbetsförmågan, skall tjänsteman åtnjuta oavkortad lön. Med olycksfall i tjänsten skall förstås vad som enligt allmän lag är att hänföra till olycksfall i arbete. Tjänstledighet till följd av olycksfall i tjänsten m. m.

2 mom. Oavkortad lön utgår jämväl, där tjänsteman på grund av sin tjänst blivit utsatt för *våld* eller annan *misshandel* eller han i tjänsten ådragit sig *yrkessjukdom* eller svårare *smittsam sjukdom* och av sådan anledning åtnjuter tjänstledighet, så ock där han förbjudits att tjänstgöra till förekommande av *smittas spridning*.

Härvid förstås med yrkessjukdom sådan sjukdom, varom förmåles i gällande lag om försäkring för vissa yrkessjukdomar, och med svårare smittsam sjukdom sådan sjukdom, som enligt bestämmelserna i gällande epidemilag skall föranleda anmälan till vederbörande myndighet, för så vitt den ej enligt förstnämnda lag är att hänföra till yrkessjukdom.

15 §.

1 mom. Vid tjänstledighet till följd av behörigen styrkt *sjukdom* i andra fall än i 14 § avses skall tjänsteman Tjänstledighet till följd av sjukdom m. m.

a) äga uppbära oavkortad lön under högst det antal dagar av ett och samma kalenderår, som här nedan angives, nämligen:

för tjänstemän, tillhörande lönegraderna	A	1—10	25	dagar				
»	»	»	»	A	11—23	20	»	
»	»	»	»	A	24—34	}	10	» ;
»	»	»	»	B	1—3				
»	»	»	»	C	1—17				

b) vidkännas A-avdrag för tid därutöver.

Oavkortad lön under tjänstledighet för sjukdom må dock ej tillkomma tjänsteman, som, enligt vad i detta reglemente eller eljest är stadgat, i stället för semester äger åtnjuta ferier under mer än 45 dagar årligen.

I nästföregående stycke avsedd tjänsteman må ej heller under ferietid komma i åtnjutande av oavkortad lön, därest han vid ferietidens början sedan minst ett år icke bestritt sin egen eller annan statens tjänst eller fullgjort uppdrag för statens räkning, utan skall han i dylika fall vidkännas A-avdrag.

Vad i detta moment sägs gäller, i enlighet med vad därom är särskilt stadgat, även i fråga om avlöning till tjänsteman, som erhåller tjänstledighet för tvångsvis anordnad läkarundersökning.

2 mom. Har tjänsteman beviljats tjänstledighet för *svag hälsas vårdande* och är behovet av sådan ledighet behörigen styrkt, skall han vidkännas B-avdrag.

3 mom. Såvitt ej vederbörande myndighet finner skäl annat medgiva, må tjänsteman, som vid kalenderårs ingång sedan mera än sex månader åtnjuter tjänstledighet av anledning, som i 1 eller 2 mom. sägs, vid ledighet på grund av sjukdom under det året icke komma i åtnjutande av oavkortad lön, förrän han under sammanlagt minst 90 dagar bestritt sin egen eller annan statens tjänst eller fullgjort uppdrag för statens räkning.

4 mom. Vid tjänstledighet för *havandeskap* eller *barnsbörd* skall kvinnlig tjänsteman

a) vidkännas A-avdrag under en tid av högst 120 dagar, varav högst 90 dagar efter förlossningen;

b) vidkännas C-avdrag för tid därutöver.

16 §.

Vid tjänstledighet för *enskild angelägenhet* skall tjänsteman

a) uppbära oavkortad lön för tid, vilken han använder för verkställande av flyttning, då han förflyttats utan egen ansökan eller därom uttryckt önskan, dock högst 3 dagar;

b) vidkännas B-avdrag för tid, varunder han idkar studier eller bedriver arbete, som prövas vara av betydelse för verket eller för tjänstemannens kompetens för viss uppgift eller befattning inom verket, dock sammanlagt högst 120 dagar av den tid han innehar befattning inom en och samma lönegrad;

c) vidkännas B-avdrag för tid, varunder han fullgör uppdrag inom sådan personalsammanslutning, som avser att tillvarata befattningshavarnas intressen i tjänsten eller främja deras yrkesutbildning, dock högst 15 dagar av ett och samma kalenderår;

d) likaledes vidkännas B-avdrag, där ledigheten beviljats för annan enskild angelägenhet av vikt, dock högst 15 dagar av ett och samma kalenderår; samt

e) vidkännas C-avdrag i andra fall än här ovan under a)—d) sägs.

17 §.

1 mom. Där tjänsteman av anledning, som enligt stadgandena i 13—16 §§ medför tjänstledighetsavdrag, medges nedsättning av tjänstgöringstiden, skall avdraget å lönen beräknas i förhållande till den omfattning, vari tjänstgöringstiden nedsatts.

Tjänst-
ledighet för
enskild ange-
lägenhet.

Nedsättning
av tjänst-
göringstid
samt partiell
ledighet.

2 mom. Har tjänsteman för handläggning av visst ärende eller viss grupp av ärenden inom verket eller eljest för fullgörande av särskilt åliggande i tjänsten erhållit befrielse helt eller delvis från övriga honom åliggande tjänstegöromål, skall han för den tid sådan befrielse varar, åtnjuta oavkortad lön.

18 §.

1 mom. Tjänsteman, som är avstängd från tjänstgöring, hålles häktad för brott eller undergår frihetsstraff, skall under tiden vidkännas C-avdrag, så framt ej prövas skäligt att låta honom uppbära någon del av avlöningen. Finnes avstängningsåtgärden hava varit obefogad eller blir för brott häktad frikänd, skall vad av hans avlöning innehållits till honom utbetalas.

Avstängning
från tjänst-
göring m. m.

Vad sålunda stadgats i fråga om tjänsteman, vilken hålles häktad för brott, skall gälla jämväl beträffande den, som av polismyndighet kvarhållles såsom misstänkt för brott; dock att, där häktningsåtgärd ej vidtages, tjänstemannen skall äga åtnjuta oavkortad avlöning under tiden för kvarhållandet.

I fråga om avlöning till tjänsteman, som avstängts från tjänstgöring på grund av vägran att underkasta sig tvångsvis anordnad läkarundersökning, är särskilt stadgat.

2 mom. Avhåller sig tjänsteman från tjänstgöring utan att hava i vederbörlig ordning erhållit tjänstledighet eller kunna styrka giltigt förfall, skall han för den tiden vidkännas C-avdrag.

19 §.

Där arbetets behöriga gång kräver tjänstgöring jämväl under sön- och helgdag, skall tjänsteman, i den mån så utan avsevärda svårigheter kan ske, beredas frihet från tjänstgöring minst varannan sådan dag.

Helgdags-
ledighet.

3 kap. Fasta lönetillägg och särskilda ersättningar.

20 §.

Till tjänsteman, som är stationerad å ort inom rikets nordliga delar, där vistelsen på grund av klimatiska förhållanden och levnadsbetingelserna i övrigt kan anses medföra avsevärda olägenheter i fysiologiskt hänseende, utgår kallortstillägg med nedanstående, för olika kallortsklasser bestämda belopp för år räknat, nämligen:

Kallorts-
tillägg.

för kallortsklass I . . .	90 kronor	för kallortsklass IV . .	360 kronor
» » II . . .	150 »	» » V . .	540 »
» » III . . .	240 »	» » VI . .	720 »

Närmare bestämmelser angående de orter, å vilka kallortstillägg skall utgå, och dessa orters fördelning å de olika kallortsklasserna meddelas av Kungl. Maj:t.

21 §.

1 mom. Tjänsteman med lön enligt löneplan A, vilken erhållit förordnande att såsom vikarie uppehålla befattning inom högre lönegrad av samma löneplan, äger uppbära vikariatsersättning med belopp för dag räknat, motsvarande skillnaden mellan de i nedanstående tabell angivna beloppen för, å ena sidan, den lönegrad till vilken den uppehållna befattningen är hänförd och, å andra sidan, den lönegrad den vikarierandes egen tjänst tillhör, dock med minst 60 öre om dagen:

Vikariats-
ersättning
och vikariats-
lön.

Lönegrad nr	Belopp kronor	Lönegrad nr	Belopp kronor	Lönegrad nr	Belopp kronor
1	0.60	13	2.35	24	6.25
2	0.70	14	2.55	25	6.85
3	0.80	15	2.80	26	7.45
4	0.90	16	3.05	27	8.05
5	1.05	17	3.35	28	8.70
6	1.20	18	3.65	29	9.35
7	1.35	19	4.—	30	10.—
8	1.50	20	4.85	31	10.65
9	1.65	21	4.70	32	11.30
10	1.80	22	5.05	33	11.95
11	1.95	23	5.65	34	12.60
12	2.15				

2 mom. De i 1 mom. meddelade bestämmelserna angående vikariatsersättning skola tillämpas jämväl beträffande tjänsteman, vilken, utan att fråga är om vikariat, erhållit förordnande att bestrida göromål, som eljest ankomma på tjänsteman tillhörande högre lönegrad, eller vilken förordnats såsom vikarie i fall, som avses i 17 §. Då så med hänsyn till göromålens omfattning finnes skäligt, må emellertid ersättningen därvid bestämmas till lägre belopp än i 1 mom. föreskrives.

3 mom. Kan förordnande, som avses i 1 eller 2 mom., väntas bliva av längre varaktighet, äger Kungl. Maj:t medgiva, att den förordnade må, i stället för lön å egen befattning samt vikariatsersättning enligt bestämmelserna i 1 mom., uppbära *vikariatslön*. Såsom förutsättning för åtnjutande av vikariatslön gäller tillika, att förordnandet, i förekommande fall efter kungörande till ansökning, meddelats i den ordning, som är stadgad för den uppehållna tjänstens besättande med ordinarie innehavare.

Vikariatslön utgår enligt löneklassen närmast lägre än den, vilken skulle hava gällt, därest den förordnade varit ordinarie innehavare av den högre tjänsten, varvid emellertid skall iakttagas, å ena sidan, att vikariatslönen med minst en löneklass överstiger den för vederbörande i egen befattning gällande löneklassen och, å andra sidan, att vikariatslönen icke må utgå enligt högre löneklass än den högsta för den högre tjänsten gällande löneklassen.

Understiger månadsbeloppet av den sålunda beräknade vikariatslönen vad den förordnade ägt uppbära i lön å egen befattning för hel månad jämte vikariatsersättning enligt bestämmelserna i 1 mom. för 30 dagar, skall vikariatslönen utgå med däremot svarande högre belopp.

För den, som uppbär vikariatslön, gälla i övrigt i tillämpliga delar de stadganden, som meddelats beträffande ordinarie tjänsteman i den lönegrad förordnandet avser. Den förordnade anses därvid tillhöra den löneklass, enligt vilken vikariatslönen med tillämpning av bestämmelserna i andra stycket utgår eller skolat utgå.

4 mom. Ersättning vid vikariat å ordinarie tjänst i andra fall än i 1—3 mom. avses bestämmas av Kungl. Maj:t.

5 mom. Tjänsteman, som förordnas att såsom vikarie bestrida extra ordinarie befattning inom högre lönegrad, äger uppbära den vikariatsersättning, som enligt 1 mom. skulle tillkomma honom, därest jämväl den extra ordinarie

befattningen vore ordinarie, och skall i övriga hänseenden ej lida inskränkning i de förmåner, som tillkomma honom i hans ordinarie tjänst.

22 §.

Angående *ersättning vid resa* för förrättning i statens ärenden gäller vad därom är stadgat i allmänna resereglementet och i särskilda av Kungl. Maj:t meddelade föreskrifter.

Rese-
ersättning.

23 §.

Under tjänstgöring å annan ort inom riket än stationeringsorten (tjänstgöringsområdet) äger tjänsteman åtnjuta *tjänstgöringstraktamente* enligt de särskilda bestämmelser, som meddelas av Kungl. Maj:t, dock icke i något fall till högre belopp än den för tjänstemannen enligt allmänna resereglementet bestämda traktamentsersättningen.

Tjänstgö-
ringstrakta-
mente.

24 §.

Tjänsteman, som utan egen ansökning eller därom uttryckt önskan förflyttats från en stationeringsort till en annan eller som vid övergång från icke-ordinarie till ordinarie tjänst eller till följd av befordran eller förordnande att uppehålla annan tjänst nödgats flytta till annan ort eller som eljest fått sig ålagt att byta bostad, äger i anledning härav uppbära *ersättning för flyttningsskostnad* enligt de särskilda bestämmelser, som meddelas av Kungl. Maj:t.

Ersättning
för flyttningss-
kostnad.

Vad nu är sagt gäller ock i fråga om tjänsteman, som förflyttats eller befordrats till ordinarie befattning, å vilken detta reglemente icke äger tillämpning, eller vilken förordnats att uppehålla sådan befattning, så ock i fråga om tjänsteman, som från dylik befattning befordras till eller förordnats å tjänst, som i reglementet avses.

25 §.

Tjänsteman, som å tjänstens vägnar handhar kontant uppbörd eller verkställer kontant utbetalning av medel, må kunna enligt av Kungl. Maj:t fastställda grunder erhålla *felräkningspenningar* till belopp, som bestämmes med hänsyn till de omständigheter, under vilka uppbörd eller utbetalning sker, och i förhållande till uppbördens eller utbetalningens omfattning. Felräkningspenningar må icke vid en och samma befattning utgå med högre belopp än 600 kronor för år räknat.

Felräknings-
penningar.

För tid, under vilken här avsedd tjänsteman icke bestrider sin tjänst, uppbäras felräkningspenningarna av den, som uppehåller tjänsten.

26 §.

1 mom. Där tjänstgöring utöver fastställd arbetstid undantagsvis måste äga rum, må för dylik tjänstgöring å befattning, tillhörande någon av lönegraderna A 1—18, kunna utbetalas *övertidsersättning* med nedanstående belopp för timme räknat:

Övertids-
ersättning.

Vid övertids- arbete å befatt- ning inom lönegrad nr	Kronor	Vid övertids- arbete å befatt- ning inom lönegrad nr	Kronor	Vid övertids- arbete å befatt- ning inom lönegrad nr	Kronor
1	1.30	7	1.70	13	2.30
2	1.35	8	1.80	14	2.40
3	1.40	9	1.90	15	2.50
4	1.45	10	2.—	16	2.70
5	1.50	11	2.10	17	2.90
6	1.60	12	2.20	18	3.10

För beräkning av övertidersättning skall varje timme mellan klockan 22 och 6, varunder övertidsarbete fullgjorts, ävensom varje övertidstimme å sön- och helgdag samt å påskafton, midsommarafton och julafton räknas såsom en och en halv timme.

2 mom. Såsom allmänt villkor för utbetalande av övertidersättning gäller, att överordnad i varje särskilt fall beordrat eller godkänt arbetets utförande å tid utöver fastställd arbetstid samt att mot övertidsarbetet svarande ledighet icke lämpligen kan beredas.

Med fastställd arbetstid förstås den av Kungl. Maj:t eller vederbörande myndighet för befattningen eller för visst slag av tjänstgöring bestämda tjänstgöringstiden.

3 mom. Närmare bestämmelser rörande tillämpningen av föreskrifterna i denna paragraf utfärdas av Kungl. Maj:t.

27 §.

Ackord eller beting.

Tjänsteman, tillhörande någon av lönegraderna A 1—18, må för utförande av visst arbete kunna, efter därom träffad överenskommelse, i stället för fastställd avlöning uppbära *ersättning efter ackord eller beting*, där så prövas lämpligt för tillgodoseende av statens intressen.

28 §.

Ersättning för särskilda uppdrag m. m.

1 mom. I fall, som omförmälas i 8 kap. av reglementet, må vid vissa befattningar ävensom för särskilda uppdrag eller särskild tjänstgöring vid vederbörande verk utgå ersättningar och förmåner i enlighet med vad i nämnda kapitel stadgas.

Har tjänsteman, vilken åtnjuter ersättning för särskilt uppdrag, erhållit annan ledighet än semester (ferier), skall, där ej för särskilt fall annorlunda stadgas i reglementet, på beslut av Kungl. Maj:t eller, efter Kungl. Maj:ts bemyndigande, av vederbörande myndighet bero, i vad mån ersättningen må för den tiden tillgodonjutas.

2 mom. *Gratifikation* eller *belöning* må kunna tilldelas tjänsteman, därest medel för sådant ändamål finnas anvisade.

3 mom. Utöver vad i detta reglemente förutsättes eller eljest enligt beslut av Kungl. Maj:t och riksdagen medgivits må tjänsteman icke för tjänstgöring vid vederbörande verk åtnjuta ersättning eller förmån, så framt ej Kungl. Maj:t för uppdrag eller arbete, vilket kan anses falla utom tjänstemannens vanliga tjänstutövning, anvisat särskilda medel eller eljest finner skäl medgiva särskild gottgörelse.

4 kap. Rörligt tillägg.

29 §.

Avlöningsförmåner, å vilka rörligt tillägg utgår, m. m.

1 mom. Å följande i 1 och 3 kap. omförmälda avlöningsförmåner, nämligen lön, vikariatsersättning och vikariatslön, samt å expektansarvode, varom förmåles i 8 kap., utgår under de förutsättningar och enligt de grunder, som i detta kapitel angivas, *rörligt tillägg* i förhållande till den ökning i de allmänna levnadskostnaderna, som må föreligga i jämförelse med de genomsnittliga levnadskostnaderna under år 1935.

2 mom. Beräkning av levnadskostnadernas storlek i jämförelse med 1935 års genomsnittliga levnadskostnader verkställes kvartalsvis av socialstyrelsen enligt de närmare föreskrifter, som meddelas av Kungl. Maj:t.

På grundval av nämnda beräkning fastställer Kungl. Maj:t det procenttal, som anger levnadskostnadernas förhållande till 1935 års genomsnittliga levnadskostnadsnivå (*levnadskostnadstalet*).

Av Kungl. Maj:t fastställt levnadskostnadstal skall lända till efterrättelse från och med den månad, under vilken Kungl. Maj:ts beslut kungjorts, intill den månad, varunder nytt sådant tal av Kungl. Maj:t fastställs.

30 §.

1 mom. Rörligt tillägg utgår, då levnadskostnadstalet utvisar ökning i förhållande till 1935 års genomsnittliga levnadskostnadsnivå med fyra enheter eller mera, och utgör tre procent å avlöningen för varje hel mångfald av fyra, vartill ökningen uppgår. Där levnadskostnadstalet, efter att hava uppnått sådan ökning, åter nedgår, skall dock rörligt tillägg åtnjutas efter oförändrat procenttal, så länge levnadskostnadstalet överstiger närmast lägre hela mångfald av fyra.

Grunder för
rörligt
tillägg.

2 mom. Såsom begränsning av vad i 1 mom. stadgats skall gälla att, även om levnadskostnadstalet utvisar ökning med mer än tjuguheter, rörligt tillägg likväl icke må utgå efter högre procenttal än femton.

31 §.

1 mom. Rörligt tillägg beräknas å sammanlagda beloppet för månad av de avlöningsförmåner, å vilka sådant tillägg enligt bestämmelserna i 29 § 1 mom. må åtnjutas.

Beräkning
av rörligt
tillägg.

Härvid skall dock iakttagas,

att tillägg ej beräknas å belopp, varmed avlöningen överstiger 900 kronor, och ej heller å i avlöningen ingående öretal, som överskjuter fullt krontal, samt att, där beräknat tillägg icke slutar å helt femtal ören, detsamma skall jämkas till närmaste femtal.

2 mom. Till hjälp vid uträkning av rörligt tillägg utfärdar Kungl. Maj:t de tabeller och anvisningar, som må finnas erforderliga.

5 kap. Sjukvård och begravningshjälp.

32 §.

1 mom. Vid sjukdom erhåller tjänsteman på statens bekostnad *läkarvård* jämte *läkemedel* samt vid skada till följd av olycksfall i tjänsten, som medfört förlust eller nedsättning av arbetsförmågan, jämväl andra till arbetsförmågans höjande eller eljest till lindrande av menliga följder av olycksfallet nödiga hjälpmedel, allt i den omfattning och under de villkor, som i detta kapitel stadgas eller av Kungl. Maj:t för särskilt fall bestämmas.

Allmänna
bestämmelser
om sjukvård.

Där ej fråga är om olycksfall i tjänsten, må till läkarvård hänföras tandvård endast om sådan vård avser botande av sjukdom i tändernas omgivning eller prövas vara av väsentlig betydelse för botande av annan sjukdom, vilken står i orsakssammanhang med tändernas tillstånd.

2 mom. Vad i detta kapitel stadgas i fråga om olycksfall i tjänsten gäller även i fall, som avses i 14 § 2 mom.

3 mom. Erforderliga föreskrifter rörande tillämpningen av bestämmelserna i detta kapitel meddelas av Kungl. Maj:t.

33 §.

Läkarvård, som enligt detta reglemente bekostas av statsmedel, skall, där ej annat följer av vad här nedan stadgas, ombesörjas av särskilda, för sådant ändamål anställda *verksläkare*.

Verksläkare.

Instruktion för verksläkare utfärdas av Kungl. Maj:t.

34 §.

1 mom. Tjänsteman är berättigad att kostnadsfritt anlita verksläkaren för erhållande av läkarvård och intyg, som i tjänsten erfordras rörande tjänstemannens hälsotillstånd. Erfordras för ställande av diagnos röntgen- eller an-

Läkarvård
och läkar-
intyg.

nan undersökning, som ej lämpligen kan utföras av verksläkaren, skall jämväl kostnaden för sådan undersökning bestridas av statsmedel.

Kostnader för erforderlig läkarvård samt för intyg och undersökning, som nyss sagts, må bestridas av statsmedel även i de fall, då tjänsteman uppehåller sig å sådan ort, att han icke lämpligen kan anlita verksläkaren, eller då vid trängande behov av läkarvård verksläkaren icke hinner anlitas. I dylika fall bör tjänstemannen i första rummet hänvända sig till annan av staten eller av kommunen anställd läkare.

2 mom. Läkarintyg, som i tjänsten åberopas, skall vara utfärdadt av verksläkaren eller försett med dennes attest. Likaså skall räkning å kostnad för rådfrågning eller behandling av annan läkare eller av tandläkare vara attesterad av verksläkaren, innan utbetalning på grund av räkningen äger rum.

35 §.

Sjukhusvård. 1 mom. Kostnaderna för vård å allmänt sjukhus ersättas, i den mån ej nedan annorlunda stadgas, vid olycksfall i tjänsten samt vid fall av tuberkulos helt och eljest till hälften av statsmedel, under förutsättning att verksläkaren eller annan läkare, som tjänstemannen enligt bestämmelserna i 34 § 1 mom. ägt anlita, förklarar sjukhusvård nödvändig samt under de villkor i övrigt, som nedan angivas.

Vid bestämmande av ersättnings storlek skola kostnaderna beräknas:

a) i fråga om egentlig sjukhusvård enligt den för sjukhuset fastställda legosängsavgiften för plats

å *allmän sal* beträffande tjänstemän, tillhörande lönegraderna A 1—8;

i *halvenskilt rum* eller, om sådant ej finnes tillgängligt, *enskilt rum* beträffande tjänstemän, tillhörande lönegraderna A 9—23; samt

i *enskilt rum* beträffande tjänstemän, tillhörande lönegraderna A 24—34, B 1—3 och C 1—17;

b) i fråga om vård å sinnessjukhus enligt den för sjukhuset fastställda avgiften för vård

å *allmän avdelning* beträffande tjänstemän, tillhörande lönegraderna A 1—23; samt

å *avdelning för rumspatienter* beträffande tjänstemän, tillhörande lönegraderna A 24—34, B 1—3 och C 1—17.

Till kostnader för sjukhusvård hänföres ock sådant arvode, som i enskilt eller halvenskilt rum vårdad tjänsteman erlagt till för vården ansvarig sjukhusläkare. Bidrag av statsmedel till dylikt arvode må icke överstiga lägsta tillämpliga beloppet enligt den av medicinalstyrelsen för sjukhuset utfärdade rådgivande taxan. Vid olycksfall i tjänsten samt vid fall av tuberkulos må likväl efter prövning av vederbörande myndighet högre bidrag kunna utgå, dock icke med större belopp än det, som med tillämpning av den rådgivande taxan högst skulle hava erlagts.

Där beträffande tjänsteman, tillhörande någon av lönegraderna A 1—8, verksläkaren prövar den sjukes tillstånd kräva vård i halvenskilt eller, om sådant ej finnes tillgängligt, enskilt rum, må, utan hinder av vad ovan stadgas, av statsmedel bestridas, vid olycksfall i tjänsten samt vid fall av tuberkulos hela kostnaden för vården och eljest den del av sagda kostnad, som överskjuter halva beloppet av den för sjukhuset fastställda legosängsavgiften för plats å allmän sal. I kostnaden må härvid läkararvode inberäknas med högst det belopp, som vid tillämpning av sista punkten i nästföregående stycke skolat ersättas av statsmedel.

Ersättning för vård å allmänt sjukhus må i intet fall beräknas efter dyrare plats än den, som kommit till användning.

Med allmänt sjukhus förstås sjukhus, som tillhör eller åtnjuter bidrag av

staten, landsting eller kommun, Konung Oscar II:s jubileumsfond tillhörigt sanatorium ävensom kuranstalt, som disponeras för pensionsstyrelsens sjukvårdande verksamhet.

2 mom. Kostnader för vård å enskild sjukvårdsanstalt må, under enahanda förutsättning och villkor, som i 1 mom. sägs, bestridas av statsmedel intill det belopp, som skulle hava utgått i ersättning vid vård å allmänt sjukhus; dock att, där fråga är om olycksfall i tjänsten, på vederbörande myndighets prövning må bero, huruvida vårdkostnaden må ersättas med högre belopp än nu sagts.

36 §.

1 mom. Kostnad för anlåtande av läkare, som specialiserat sig på behandling av vissa sjukdomsformer, bestrides vid olycksfall i tjänsten samt vid fall av tuberkulos helt och eljest till tre fjärdedelar av statsmedel, under förutsättning att verksläkaren eller annan läkare, som tjänstemannen enligt bestämmelserna i 34 § 1 mom. ägt anlita, förklarat sådan specialistvård nödvändig samt verksläkaren antingen själv lämnat anvisning på eller ock godkänt valet av specialist.

Specialistvård.

Utan hinder av vad i första stycket sägs skall dock kostnad för specialistvård, som meddelas å poliklinik vid allmänt sjukhus, bestridas helt av statsmedel.

2 mom. Vad i 1 mom. sägs skall äga motsvarande tillämpning i fråga om kostnad för anlåtande av tandläkare i fall, som avses i 32 § 1 mom. andra stycket.

37 §.

1 mom. Av statsmedel bestridas kostnaderna för läkemedel, som föreskrivits antingen av verksläkaren eller annan läkare, vilken tjänstemannen enligt bestämmelserna i 34 § 1 mom. ägt anlita, eller ock av specialist, till vilken tjänstemannen enligt bestämmelserna i 36 § 1 mom. hänvänt sig.

Läkemedel.

2 mom. Där ej Kungl. Maj:t för visst verk annorlunda förordnar, skall räkning å läkemedelskostnad vara attesterad av verksläkaren, innan utbetalning på grund av räkningen äger rum.

38 §.

1 mom. Behandling med bad, massage, elektricitet, hetluft m. m., som av verksläkaren ordineras såsom nödvändig för botande av viss angiven sjukdom, må bekostas vid olycksfall i tjänsten helt och eljest till hälften av statsmedel.

Bad, massage
m. m.

2 mom. Konstgjorda lemmar, kirurgiskt bandage och andra dylika hjälpmedel, som tjänsteman nödgas begagna till följd av olycksfall i tjänsten, bekostas av statsmedel.

3 mom. I de fall, då vederbörande myndighet finner skäl anordna vaccination mot epidemisk sjukdom, gäldas kostnaden härför av statsmedel.

39 §.

I den mån så prövas skäligt, må av statsmedel bestridas kostnad för den sjukes resa eller forslande till och från läkare eller sjukvårdsinrättning, under förutsättning att verksläkaren eller annan läkare, som tjänstemannen enligt bestämmelserna i 34 § 1 mom. ägt anlita, förklarat resan eller förflyttningen nödvändig för ställande av diagnos eller för sjukdomens behöriga behandling. Likaledes må av statsmedel kunna ersättas skälig kostnad för resa, som tjänsteman nödgats företaga för erhållande av specialistvård samt, där fråga är om olycksfall i tjänsten, för erhållande av behandling, som avses i 38 § 1 mom., ävensom för anskaffande av hjälpmedel, varom förmåles i 38 § 2 mom.

Resor och
sjuk-
transporter.

Jämväl skälig kostnad för läkares resa för besök hos den sjuke i det fall, då denne icke utan våda kan flyttas, må kunna ersättas av statsmedel.

40 §.

Begravnings-
hjälp m. m. 1 mom. Avlider tjänsteman, skall till hans dödsbo såsom *begravningshjälp* utbetalas ett belopp av 400 kronor. Efterlämnar tjänstemannen anhöriga, som äro berättigade till familjepension enligt allmänna familjepensionsreglementet, skall dock, där tjänstemannens lön för månad jämte därå belöpande rörligt tillägg överstiger familjepensionen för månad, begravningshjälpen ökas med ett belopp motsvarande skillnaden. För beräkning av lön, rörligt tillägg och familjepension skola läggas till grund förhållandena under den månad, då dödsfallet inträffat.

I begravningshjälp, varom här stadgas, skall den vid dödsfall till följd av clycksfall i arbete enligt lag och särskild författning utgående begravningshjälpen anses inbegripen.

2 mom. Vad i 1 mom. stadgas om förhöjning i vissa fall av begravningshjälp skall, enligt de närmare bestämmelser som meddelas av Kungl. Maj:t, äga motsvarande tillämpning beträffande tjänsteman, som på grund av stats-tjänsten åtnjuter familjepensionsrätt enligt andra föreskrifter än som innefattas i allmänna familjepensionsreglementet.

3 mom. Avlider tjänsteman under tjänstgöring å annan ort än stationeringsorten, må utöver begravningshjälp, varom i 1 mom. förmåles, efter vederbörande myndighets bestämmande i förekommande fall av statsmedel bestridas kostnaderna för transport av den avlidne till stationeringsorten eller till annan ort, i sistnämnda fall dock högst med belopp motsvarande kostnaderna för transport till stationeringsorten.

6 kap. Tjänstebostad m. m.

41 §.

Skyldighet
att bebo
tjänste-
bostad m. m. Därest åt tjänsteman anvisas *tjänstebostad*, är han skyldig att bebo densamma. Med tjänstebostad förstås av statsverket ägd eller disponerad lägenhet, vars upplåtande åt viss tjänsteman vid verket finnes påkallat ur tjänstesympunkt.

I fråga om lägenhetens begagnande och bestämmandet av ersättningen härför gälla de närmare föreskrifter, som i detta kapitel stadgas eller som eljest meddelas av Kungl. Maj:t eller vederbörande myndighet.

42 §.

Ersättning
för tjänste-
bostad m. m. 1 mom. För tjänstebostads begagnande skall tjänsteman månadsvis erlagga ersättning genom avdrag å avlöningen eller, i den mån honom tillkommande avlöningsbelopp ej därtill förslår, genom kontant inbetalning.

2 mom. Ersättning för tjänstebostad, däri inbegripen i förekommande fall gottgörelse för centraluppvärmning eller för tillhandahållande av möbler, så ock för ladugård, planteringsland eller dylikt, som följer med bostaden, bestämmas med hänsyn till det pris, som å orten i allmänhet gäller för lägenhet, vilken beträffande storlek och bekvämlighet samt beskaffenhet i övrigt kan anses likvärdig med tjänstebostaden. Är tjänstebostad belägen å ort, där hyresmarknad, som kan tjäna till ledning vid ersättningens bestämmande, saknas, må i stället skäligen hänsyn tagas till det hyrestal, som för orten beräknats i samband med dyrortsgrupperingen.

3 mom. Kan överenskommelse rörande ersättningens storlek icke träffas mellan vederbörande myndighet och tjänsteman, som skall bebo lägenheten, hänskjutes frågan till *statens bostadsnämnd*, vilken består av en opartisk ordförande samt representanter för förvaltnings- och personalintressena. Över nämndens beslut i ärende, som hänskjutits till dess avgörande, må klagan icke föras.

Intill dess ersättningen blivit bestämd, skall densamma utgå med det av myndigheten fordrade beloppet, med rätt för bostadsinnehavaren att, därest beloppet av bostadsnämnden nedsättes, återbekomma vad han erlagt för mycket.

Jämkning av fastställd ersättning för tjänstebostad må icke påkallas, förrän minst ett år förflutit från det ersättningen senast fastställdes.

43 §.

1 mom. Innehavare av tjänstebostad eller, om han avlidit, hans dödsbo skall, såvida annat icke avtalats, avträda bostaden å fardag, som infaller näst efter tre månader från det uppsägning skett eller dödsfall timat; dock skall, om icke annorlunda överenskommes, avflyttning ske:

Avträdande
av tjänste-
bostad m. m.

a) därest bostadsinnehavaren befordras eller i annan ordning förflyttas och ny tjänstebostad anvisas honom, inom skälig tid därefter, men då sådan bostad ej anvisas honom, å den fardag, som inträffar näst efter tre månader från det han erhöll kännedom om beslutet rörande befordringen eller förflyttningen;

b) därest bostadsinnehavaren avgår ur tjänst med pension, å närmaste fardag efter avgången;

c) därest han av annan anledning avgår ur tjänst eller entledigas, vid den löpande månadens utgång.

2 mom. Innehavare av tjänstebostad eller, om han avlidit, hans dödsbo skall i den omfattning, som kan finnas lämplig, mot skälig gottgörelse upplåta utrymme i bostaden för tjänstemannens vikare eller efterträdare.

44 §.

Då på grund av särskilda omständigheter prövas skäligt att tillhandahålla tjänsteman *bränsle* eller *belysning* för hans bostad, skall han erlægga ersättning därför, beräknad efter myndighetens självkostnadspris.

Ersättning
för bränsle
och belys-
ning.

7 kap. Tjänstedrätt.

45 §.

Tjänsteman, som är pliktig att under tjänstgöring vara iförd tjänstedrätt (uniform) eller bära tjänstetecken eller vars tjänstgöring påkallar nyttjandet av särskild skyddsbeklädnad, äger genom vederbörande myndighets försorg bekomma för ändamålet erforderliga persedlar och materialier antingen med äganderätt, mot särskild ersättning enligt de i 46 § angivna grunderna, eller, där så prövas lämpligt i fråga om tjänstetecken eller skyddsbeklädnad, såsom lån.

Tillhandahållande av
tjänstedrätt
m. m.

46 §.

1 mom. Ersättning för utbekomna klädespersedlar eller materialier skall motsvara myndighetens självkostnadspris. I fråga om tjänsteman, som är pliktig att under tjänstgöring bära fullständig uniform, skall dock vid ersättningens bestämmande avdragas ett belopp, motsvarande trettio procent av självkostnadspriset, vederbörande myndighet likväl obetaget att, där särskilda skäl därtill föreligga, medgiva större avdrag, dock högst femtio procent av självkostnadspriset.

Ersättning
för klädes-
persedlar och
materialier.

2 mom. Ersättning skall i regel erläggas kontant vid persedlarnas eller materialiernas utbekommande. Efter lämnat medgivande må ersättningen dock kunna erläggas genom avdrag å tjänstemannens avlöning under viss tid.

3 mom. Smärre tjänstetecken samt tillbehör till uniform, såsom gradbeckningar, mössmärken och knappar, vilka utlämnats mot ersättning, må, efter skälig brukningstid, av myndigheten återinlösas med ett belopp, motsvarande hälften av den erlagda ersättningen.

47 §.

Brukningstid för persedlar och materialier. Till tjänsteman må icke utlämnas persedlar eller materialier i större omfattning eller av annat slag än som erfordras för hans personliga bruk i tjänsten. Till ledning vid utlämnandet skall fastställas, vad som för olika persedlar under skilda tjänstgöringsförhållanden skall anses motsvara normal brukningstid. Därest persedlarna på grund av olyckshändelse, stöld eller dylikt förstörts, skadats eller frånhänts tjänstemannen, må utlämningen av ersättningspersedlar kunna äga rum utan hinder därav, att den fastställda brukningstiden ej tilländalupit.

Vad sålunda stadgas gäller även i fråga om persedlar och materialier, vilka utlämnats såsom lån.

8 kap. Särskilda bestämmelser.

48 §.

Särskilda bestämmelser för vissa tjänstemän. Såsom tillägg till eller undantag från vad i 1 avd. samt 2 avd. 1—7 kap. stadgas skola för vissa i denna avdelning avsedda tjänstemän, som här nedan i 49—58 §§ angivas, gälla de särskilda bestämmelser, som i nämnda paragrafer meddelas.

49 §.

Andra huvudtiteln.

1 mom. Nedre justitierevisionen.

Semester. För revisionssekreterare äger nedre justitierevisionen utsträcka semester-tiden utöver den i 11 § 1 mom. stadgade, dock att den sammanlagda semester-tiden icke må överstiga 45 dagar.

2 mom. Rikets hovrätter.

Semester. För hovrättsråd äger hovrätten utsträcka semestertiden utöver den i 11 § 1 mom. stadgade, dock att den sammanlagda semestertiden icke må överstiga 45 dagar.

3 mom. Vattendomstolarna.

För-flyttnings-skyldighet. Avlönings-förstärkning. 1. För vattenrättsingenjör skola i fråga om förflyttnings-skyldighet gälla de i 3 § 3 mom. första stycket meddelade bestämmelserna.
2. Vattenrättsdomare äger uppbära *avlöningsförstärkning* med 1,500 kronor för år. Kungl. Maj:t äger bestämma, huru med avlöningsförstärkningen skall förfaras, då vattenrättsdomare åtnjuter tjänstledighet, under vilken han är skyldig vidkännas tjänstledighetsavdrag.

4 mom. Fångvårdsstaten.

Vissa natura-förmåner. Mottager tjänsteman kost in natura eller verkställes vid vederbörande anstalt tvätt för tjänstemannens enskilda räkning, har han att härför erlagga ersättning genom avdrag å avlöningen i enlighet med bestämmelser, som meddelas av fångvårdsstyrelsen.

50 §.

Tredje huvudtiteln.

Utrikesförvaltningen.

Ortsgrupp för ort utom riket. Semester. 1. Ort utom riket skall anses tillhöra Ortsgrupp I.
2. a) Tjänsteman med stationering utomlands äger årligen, där sådant utan olägenhet kan ske, åtnjuta semester under nedan angivna antal dagar:
Tjänstemän, tillhörande lönegraderna A 12, A 16 och A 21 . . . 45 dagar.
» » » A 26, A 30, B 2 och B 3 . 60 » .

Härutöver må, därest Kungl. Maj:t prövar skäligt sådant medgiva, tjänsteman med stationering utom Europa eller å mera avlägset belägen ort inom Europa, åtnjuta semester under högst det antal dagar, som åtgår för resa från stationeringsorten till Stockholm och åter.

Har tjänsteman med stationering utomlands för att efter semestern åter inställa sig till tjänstgöring försäkrat sig om lägenhet för avresa på sådan tid, att han enligt fastställd tidtabell och turlista skolat inträffa å stationeringsorten före semestertidens utgång, skall det, där han prövas hava planlagt sin resa med nödig omsorg, icke föras honom till last, om han till följd av försening av järnvägståg eller ångfartyg eller annan jämförlig omständighet senare framkommer till stationeringsorten.

b) För besök i Sverige må tjänsteman i följd åtnjuta icke blott semester för löpande år utan jämväl återstående semester för

nästföregående år, såvitt angår tjänsteman med stationering i Nord-Amerika eller Nord-Afrika,

nästföregående två år, såvitt angår tjänsteman med stationering i Asien, Syd-Amerika eller Syd-Afrika, samt

nästföregående tre år, såvitt angår tjänsteman med stationering i Australien.

3. Vad i 14 § 1 mom. stadgas äger motsvarande tillämpning dels å tjänsteman med stationering i land med tropiskt eller halvtropiskt klimat, vilken angripits av svårare klimatsjukdom i akut form, dels ock å tjänsteman, som å utländsk tjänstgöringsort angripits av där epidemiskt uppträdande svårare sjukdom, som icke alls eller allenast i sällsynta fall förekommer inom Sverige.

Tjänstledighet till följd av klimatsjukdom.
m. m.

4. Kungl. Maj:t äger på därom gjord framställning bevilja tjänsteman med stationering utom Europa bidrag för resa till Sverige under semester. Tjänsteman må tilldelas sådant bidrag högst en gång vart tredje år eller, när särskilda skäl tala därför och fråga är om tjänsteman med stationering i land med särskilt hälsovådligt klimat, högst en gång vart annat år. Bidraget må icke beviljas till högre belopp än som motsvarar kostnaden för biljetter, i vilkas pris kosthåll icke ingår, till Stockholm och åter till stationeringsorten för tjänstemannen, hans hustru ävensom hans barn under 19 års ålder.

Resebidrag.

Kungl. Maj:t äger föreskriva de särskilda villkor för åtnjutande av resebidrag, som må finnas lämpliga.

5. Tjänsteman med stationering utomlands äger enligt av Kungl. Maj:t meddelade bestämmelser uppbära ersättning för flyttningskostnad jämväl i andra fall än i 24 § sägs.

Ersättning för flyttningskostnad.

6. Kabinettssekreteraren och chefen för utrikesdepartementets pressbyrå äga åtnjuta *representationsbidrag*, envar med 6,000 kronor för år.

Särskilda löneförmåner till tjänstemän i utrikesdepartementet.

Kungl. Maj:t äger bestämma, huru med nämnda bidrag skall förfaras vid semester eller tjänstledighet för tjänstemannen.

Kabinettssekreteraren äger tillika uppbära *hyresbidrag* med 4,000 kronor för år.

7. a) Tjänsteman med stationering utomlands äger åtnjuta *ortstillägg* enligt särskild stat,

Särskilda löneförmåner till tjänstemän med stationering utomlands.

barnbidrag, därest han på grund av försörjningsplikt underhåller barn under 19 års ålder, med 750 kronor för ett och 500 kronor för varje ytterligare barn under 10 års ålder samt med 2,000 kronor för varje barn, som fyllt 10 år, allt för år räknat,

utomuropeiskt tillägg, därest han är stationerad i land utom Europa eller i Sovjetunionen, med följande belopp för år, nämligen:

1,500 kronor, såvitt angår tjänsteman i lönegraden A 12 eller A 16,

3,000 kronor, såvitt angår tjänsteman i lönegraden A 21, och

5,000 kronor, såvitt angår tjänsteman i lönegraden A 26, A 30, B 2 eller B 3.

chargé d'affaires-tillägg, därest han tillhör lönegraden A 21, A 26 eller A 30 och förordnats att i egenskap av chargé d'affaires förestå beskickning å ort, där sändebud icke är stadigvarande placerat, med 2,000 kronor för år,

bidrag för inköp av automobil, därest han för första gången förordnats att i egenskap av sändebud tjänstgöra såsom chef för beskickning, med 6,000 kronor,

ersättning för hållande av automobil, därest han innehar förordnande att i egenskap av sändebud tjänstgöra såsom chef för beskickning och för sin ämbetsutövning använder sådant fordon, med ett belopp för år, som motsvarar summan av *dels* det för diplomatisk personal å sändebudets stationeringsort gällande priset för 2,000 liter bensin, *dels* kostnaden för försäkring å sändebudet tillhörig automobil, omfattande såväl ansvarighetsförsäkring som försäkring för skada å bilen, *dels* kostnaden för hyra av automobilgarage, därest sådant ej finnes inom beskickningshuset, *dels* ock 500 kronor,

förflyttningsbidrag, därest han tillhör lönegraden A 21, A 26, A 30, B 2 eller B 3 och för att tillträda honom meddelat förordnande att tjänstgöra utomlands eller för att med frånträdande av sådant förordnande tjänstgöra i utrikesdepartementet nödgas flytta från ort till annan, med ett belopp, som motsvarar lön jämte därå belöpande rörligt tillägg ävensom i förekommande fall ortstillägg, barnbidrag, utomeuropeiskt tillägg och chargé d'affaires-tillägg under en månad vid den tjänst, som tillträdes, dock högst 3,500 kronor, ävensom

språktillägg, därest han tillhör lönegraden A 12 eller A 16, med 1,000 kronor för år, under förutsättning att tjänsten i anseende till språkförhållandena i det land, där han är stationerad, påkallar användande i större utsträckning av annat språk än de skandinaviska, engelska, franska eller tyska språken, att tjänstemannen visar sig besitta god färdighet i det ifrågavarande språket samt att Kungl. Maj:t, på framställning av chefen för vederbörande beskickning, prövar skäligt, att sådant tillägg må utgå.

b) Ortstillägg, barnbidrag, utomeuropeiskt tillägg, chargé d'affaires-tillägg, ersättning för hållande av automobil ävensom språktillägg utgå, under i övrigt stadgade förutsättningar, från och med den dag tjänstemannen på grund av honom meddelat förordnande inträder i utövning av tjänst, varmed tillägg är förenat, till och med den dag han, i anslutning till förordnandets upphörande, upphör att utöva samma tjänst. Kungl. Maj:t äger dock bestämma, huru med nämnda lönetillägg skall förfaras, då tjänstemannen åtnjuter tjänstledighet med skyldighet att vidkännas tjänstledighetsavdrag eller då han tjänstgör i utrikesdepartementet eller eljest å ort utom verksamhetsområdet.

c) Vad beträffar åtnjutande av ortstillägg, utomeuropeiskt tillägg och chargé d'affaires-tillägg vid vikariat skall, där ej Kungl. Maj:t för särskilt fall anordna förordnar, gälla, att vikarien äger, mot avstående i förekommande fall av honom å egen tjänst tillkommande dylika tillägg, åtnjuta, där vikariatet avser befattning såsom chef för beskickning eller generalkonsulat, hälften av de med denna befattning förenade tilläggen eller motsvarande belopp men eljest sist avsedda tillägg oavkortade eller däremot svarande belopp. Tjänsteman, som förordnas att under befattningshavarens semester bestrida befattning å ort, där han är stationerad, må dock ej härför åtnjuta förhöjda tilläggsförmåner.

Vid tillämpningen härav skall iakttagas, att tjänsteman vid vikariat icke i något fall åtnjuter mindre tilläggsförmåner än de, som tillkomma honom i hans egen tjänst.

8. Försättes tjänsteman i disponibilitet, må Kungl. Maj:t tillerkänna honom *Expektansarvode*, vilket dock ej må sättas till högre belopp än som motsvarar arvode.

9. I fråga om sjukvård skola beträffande tjänsteman med stationering utomlands gälla de särskilda bestämmelser, som av Kungl. Maj:t utfärdas. Sjukvård.

10. Avlider tjänsteman å ort utom riket, utgår begravningshjälp med belopp, som Kungl. Maj:t prövar skäligt. Begravningshjälp.

11. De såsom beskickningschefer tjänstgörande sändebuden äga utan hinder av föreskrifterna i 42 och 44 §§ åtnjuta fri tjänstebostad med uppvärmning och belysning. Tjänstebostad.

Vid sändebuds tillträde till sin tjänst skall för honom avsedd bostad, enligt de närmare bestämmelser Kungl. Maj:t meddelar, genom statens försorg vara försedd med möblering och andra inventarier för representationsändamål.

Underhållet av möblering, som genom statens försorg anskaffats, bekostas av staten, i den mån skada icke uppkommit genom vårdslöshet eller försummelse från bostadsinnehavarens sida. Andra av staten anskaffade inventarier skall sändebud överlämna till efterträdaren i det skick, vari de mottagits.

Huruvida annan befattningshavare än i första stycket sägs må åtnjuta förmån av fri tjänstebostad med uppvärmning och belysning, beror på prövning av Kungl. Maj:t och riksdagen i varje särskilt fall.

51 §.

Fjärde huvudtiteln.**1 mom. Försvarsdepartementets kommandoexpeditioner.**

Cheferna för lantförsvarets och sjöförsvarets kommandoexpeditioner äga uppbära *årligt ekiperingsbidrag* enligt de bestämmelser, som meddelas i militära avlöningsreglementet. Föreskrifterna i militära avlöningsreglementet angående rätt för beställningshavare att mot ersättning från kronans förråd utbekomma uniformspersedlar eller därför erforderliga materialier ävensom vid kronans verkstäder låta tillverka dylika persedlar skola jämväl äga tillämpning å nämnda tjänstemän. Ekiperingsbidrag m. m.

2 mom. Sjökarteverket.

Angående särskilda förmåner till tjänsteman vid sjökarteverket, vilken deltagar i sjömättningsarbete, gäller vad Kungl. Maj:t därom förordnar. Särskilda förmåner vid sjömättningsarbete.

52 §.

Femte huvudtiteln.**1 mom. Socialstyrelsen.**

Till tjänsteman, som förordnats att vara *generaldirektörens ställföreträdare*, utgår särskilt arvode med 1,200 kronor för år. Ställföreträdararvode.

2 mom. Riksförsäkringsanstalten.

Till tjänsteman, som förordnats att vara *generaldirektörens ställföreträdare*, utgår särskilt arvode med 1,200 kronor för år. Ställföreträdararvode.

3 mom. Pensionsstyrelsen.

Till tjänsteman, som förordnats att vara *generaldirektörens ställföreträdare*, utgår särskilt arvode med 1,200 kronor för år. Ställföreträdararvode.

4 mom. Statens skyddshem.

1. Chef, tillika läkare, vid statens anstalt för sjäsligt abnorma manliga skyddshemselever är skyldig att utan särskild ersättning tillika vara psykiatrisk rådgivare åt skyddshemsinspektören. Han är ock pliktig att mot ersättning, som av socialstyrelsen godkännes, stå till förfogande såsom läkare vid Stockholms stadsmiissions skyddshem för sjäsligt abnorma flickor. Viss tjänstgöringsskyldighet för chef, tillika läkare.

Vikariats-
ersättning och
vikariatslön i
visst fall.
Tjänste-
bostad.

2. Vid bestämmande av vikariatsersättning och vikariatslön enligt de i 21 § angivna grunderna skall befattning såsom chef, tillika läkare, anses tillhöra lönegraden A 29.

3. I 1 punkten omförmäld chef äger utan hinder av föreskrifterna i 42 och 44 §§ åtnjuta fri tjänstebostad med bränsle ävensom elektrisk belysning, där sådan anordnats, dock med skyldighet för tjänstemannen att själv bekosta armatur och lampor. Jämte de närmare föreskrifter, som äro eller varda meddelade rörande tjänstebostads begagnande, skola dock även beträffande tjänsteman, varom här är fråga, gälla de i 43 § meddelade bestämmelserna angående avträdande av tjänstebostad samt upplåtande av utrymme i bostaden för vikarie eller efterträdare.

Därest tjänsteman, som i föregående stycke avses, på grund av sjukdom av sådan art, att han finnes för framtiden till tjänstgöring oförmögen, åtnjutit tjänstledighet under längre tid än ett år i följd, skall han vara skyldig att, efter socialstyrelsens beprövande, avstå från den honom tillkommande bostaden och övriga här ifrågavarande naturaförmåner mot kontant ersättning till det belopp, som Kungl. Maj:t finner skäligt.

Vissa natura-
förmåner.

4. Mottager tjänsteman kost in natura eller verkställs vid vederbörande anstalt eller skyddshem tvätt för tjänstemans enskilda räkning, har han att härför erlægga ersättning genom avdrag å avlöningen i enlighet med bestämmelser, som meddelas av socialstyrelsen.

5 mom. Medicinalstyrelsen.

Ställföre-
trädararvode.

Till tjänsteman, som förordnats att vara *generaldirektörens ställföreträdare*, utgår särskilt arvode med 1,200 kronor för år.

6 mom. Förste provinsialläkare.

Viss skyldig-
het för förste
provinsial-
läkaren i
Gotlands län.
Löneklass-
placering i
visst fall.

1. Förste provinsialläkaren i Gotlands län skall utan särskild ersättning tillika bestrida provinsialläkartjänsten i Visby distrikt.

2. Förste provinsialläkare, som omedelbart före tillträdet till befattningen innehåft provinsialläkartjänst och i denna tjänst åtnjutit lön enligt högsta löneklassen, skall vid tillträdet till förste provinsialläkarbefattningen omedelbart placeras i 31 löneklassen.

Vikariat å
medicinal-
rådsbefatt-
ning.

3. Förste provinsialläkare är, om han därtill förordnas, pliktig att under sammanlagt högst tre månader av ett och samma kalenderår såsom vikarie bestrida sådan medicinalrådsbefattning i medicinalstyrelsen, vars innehavare skall vara legitimerad läkare. Under dylikt förordnande äger förste provinsialläkare uppbära särskild ersättning med 6 kronor för dag.

Skyldighet
att till
vikarie avstå
arvode.

4. Förste provinsialläkare, som åtnjuter semester eller tjänstledighet, skall till vikarien avstå det arvode enligt provinsialläkartaxa, vilket belöper å de av vikarien verkställda tjänstegöringarna.

Utbildnings-
kurser.

5. Med de i 13 § 3 mom. omförmälda kurserna likställas medicinska fortsättningskurser samt för förste provinsialläkare avsedda utbildnings- och repetitionskurser.

Ersättning
för lokal-
kostnader
m. m.

6. Förste provinsialläkare äger åtnjuta ersättning med av Kungl. Maj:t fastställt årligt belopp för bestridande av kostnader för expeditjonslokal samt skrivhjälp och andra expenser. Sådan ersättning utgår, där ej för särskilt fall annorlunda bestämmes, till befattningens ordinarie innehavare jämväl för tid, varunder han åtnjuter semester eller tjänstledighet, dock med skyldighet för honom att utan kostnad för vikarien tillhandahålla denne expeditjonslokal ävensom i erforderlig omfattning skrivhjälp, skrivmaterialier och telefon.

Under vakans å förste provinsialläkartjänst uppbäres ersättningen av vikarien å tjänsten.

7 mom. Statens sinnessjukhus.

1. Överläkare är, om han därtill förordnas, pliktig att under sammanlagt högst tre månader av ett och samma kalenderår såsom vikarie bestrida sådan medicinalrådsbefattning i medicinalstyrelsen, vars innehavare skall vara legitimerad läkare. Under dylikt förordnande äger överläkare uppbära särskild ersättning med 6 kronor för dag.

Vikariat å medicinalrådsbefattning.

2. Kvinnlig sjukvårdspersonal äger åtnjuta semester under 25 dagar intill det år, under vilket befattningshavaren fyller 40 år, samt därefter under 35 dagar.

Semester.

3. Vid bestämmande av vikariatsersättning och vikariatslön enligt de i 21 § angivna grunderna skall överläkarbefattning av 1:a klass anses tillhöra lönegraden A 30, överläkarbefattning av 2:a klass lönegraden A 29 samt överläkarbefattning av 3:e klass lönegraden A 28. Utan hinder av vad sålunda stadgas skall dock för förste läkare, som bestrider vikariat å överläkarbefattning av 3:e klass, vikariatsersättningen utgöra 60 öre för dag räknat.

Vikariatsersättning och vikariatslön i vissa fall.

4. För tjänstgöring å s. k. fast avdelning utgår till tjänsteman bland sjukvårdspersonalen särskild ersättning, beräknad efter 210 kronor för år.

Ersättning för tjänstgöring å s. k. fast avdelning.

5. Överläkare äger utan hinder av föreskrifterna i 42 och 44 §§ åtnjuta fri tjänstebostad med bränsle ävensom elektrisk belysning, där sådan anordnats, dock med skyldighet för överläkaren att själv bekosta armatur och lampor. Jämte de närmare föreskrifter, som äro eller varda meddelade rörande tjänstebostads begagnande, skola dock även beträffande överläkare gälla de i 43 § meddelade bestämmelserna angående avträdande av tjänstebostad samt upplåtande av utrymme i bostaden för vikarie eller efterträdare.

Tjänstebostad.

Därest överläkare på grund av sjukdom av sådan art, att han finnes för framtiden till tjänstgöring oförmögen, åtnjuter tjänstledighet under längre tid än ett år i följd, skall han vara skyldig att, efter medicinalstyrelsens beprövande, avstå från den honom tillkommande bostaden och övriga här ifrågakvarnande naturaförmåner mot kontant ersättning till det belopp, som Kungl. Maj:t finner skäligt.

6. Mottager tjänsteman kost in natura eller verkställes vid vederbörande sjukhus tvätt för tjänstemans enskilda räkning, har han att härför erlagga ersättning genom avdrag å avlöningen i enlighet med bestämmelser, som meddelas av Kungl. Maj:t eller, efter Kungl. Maj:ts bemyndigande, av medicinalstyrelsen.

Vissa naturaförmåner.

7. Såsom undantag från stadgandet i 45 § skall gälla, att tjänsteman må såsom lån från vederbörande sjukhusförråd utbekomma även andra klädersedlar och materialier än skyddsbeklädnad och tjänstetecken. I den omfattning medicinalstyrelsen därom förordnar, skall för nyttjandet av dylika persedlar och materialier erläggas ersättning enligt grunder, som av styrelsen fastställas.

Tjänstedräkt.

8 mom. Statens uppfostringsanstalt för sinnesslöa gossar.

Mottager tjänsteman kost in natura eller verkställes vid anstalten tvätt för tjänstemans enskilda räkning, har han att härför erlagga ersättning genom avdrag å avlöningen i enlighet med bestämmelser, som meddelas av skolöverstyrelsen.

Vissa naturaförmåner.

9 mom. Statens uppfostringsanstalt för sinnesslöa flickor.

Mottager tjänsteman kost in natura eller verkställes vid anstalten tvätt för tjänstemans enskilda räkning, har han att härför erlagga ersättning genom

Vissa naturaförmåner.

avdrag å avlöningen i enlighet med bestämmelser, som meddelas av skolöverstyrelsen.

10 mom. Statens anstalt för fallandesjuka.

Vikariats-
ersättning och
vikariatslön i
visst fall. 21 § angivna grunderna skall överläkarbefattning anses tillhöra lönegraden A 29.

Tjänstebostad
m. m. 2. Överläkare äger utan hinder av föreskrifterna i 42 och 44 §§ åtnjuta fri tjänstebostad med bränsle, om sådan finnes anordnad, ävensom fri elektrisk belysning, där tillgång härtill finnes, dock med skyldighet för överläkaren att själv bekosta armatur och lampor. Jämte de närmare föreskrifter, som äro eller varda meddelade rörande tjänstebostads begagnande, skola dock även beträffande överläkare gälla de i 43 § meddelade bestämmelserna angående avträdande av tjänstebostad samt upplåtande av utrymme i bostaden för vikarie eller efterträdare. Därest överläkare på grund av sjukdom av sådan art, att han finnes för framtiden till tjänstgöring oförmögen, åtnjutit tjänstledighet under längre tid än ett år i följd, skall han vara skyldig att, efter medicinalstyrelsens beprövande, avstå från den honom tillkommande bostaden och övriga här ifrågavarande naturaförmåner mot kontant ersättning till det belopp, som Kungl. Maj:t finner skäligt.

Kan bostad in natura icke beredas överläkare, äger han uppbära kontant *hyresersättning* med belopp, som fastställes av Kungl. Maj:t.

Vissa natura-
förmåner. 3. Mottager tjänsteman kost in natura eller verkställes vid anstalten tvätt för tjänstemans enskilda räkning, har han att härför erlagga ersättning genom avdrag å avlöningen i enlighet med bestämmelser, som meddelas av medicinalstyrelsen.

11 mom. Barnmorskeläroanstalterna.

Förening av
tjänster. Med befattning såsom överlärare eller barnmorskelärare vid läroanstalt för barnmorskor må kunna förenas befattning vid det barnbördshus, till vilket läroanstalten är förlagd.

12 mom. Länsstyrelserna.

Avlönings-
förstärkning. 1. Landssekreterare och landskamrerare äga uppbära *avlöningsförstärkning* med följande belopp för år, nämligen i Stockholms, Malmöhus och Göteborgs och Bohus län 3,500 kronor, i Gotlands län 1,500 kronor samt i övriga län 2,500 kronor. Kungl. Maj:t äger bestämma, huru med avlöningsförstärkningen skall förfaras, då landssekreterare eller landskamrerare åtnjuta tjänstledighet, under vilken han är skyldig vidkännas tjänstledighetsavdrag.

Varder landssekreterare eller landskamrerare utan eget förvällande förflyttad till annan tjänst inom samma eller lägre lönegrad, skall han bibehållas vid den avlöningsförstärkning han före förflyttningen ägt åtnjuta.

Vikariats-
ersättning
och vikariats-
lön. 2. I fråga om vikariatsersättning och vikariatslön vid vikariat å landssekreterar- och landskamrerarbefattning skola gälla de särskilda föreskrifter, som av Kungl. Maj:t meddelas.

Reglering av
avlöningsför-
stärkning. 3. Innehavare av befattning såsom landssekreterare eller landskamrerare är pliktig att vid en eventuell uppflyttning av befattningen i högre lönegrad underkasta sig minskning i eller upphörande av avlöningsförstärkning; dock att sådan befattningshavare skall, därest han så önskar, i samband med en dylik reglering av löneförmånerna i befattningen äga att återinträda på de avlöningsbestämmelser, som före civila avlöningsreglementets ikraftträdande voro för honom gällande enligt avlöningsreglementet den 22 juni 1921 (nr 451; jfr 1925 nr 270) samt kungörelsen den 6 juni 1925 (nr 272).

13 mom. Statens polisskola.

Rektor äger uppbära *avlöningsförstärkning* med 1,000 kronor för år. Kungl. Avlöningsförstärkning.
Maj:t äger bestämma, huru med avlöningsförstärkningen skall förfaras, då rektor åtnjuter tjänstledighet, under vilken han är skyldig vidkännas tjänstledighetsavdrag.

53 §.

Sjätte huvudtiteln.**1 mom. Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen.**

Till tjänsteman, som förordnats att vara *generaldirektörens ställföreträdare*, Ställföreträdararvode.
utgår särskilt arvode med 1,200 kronor för år.

2 mom. Byggnadsstyrelsen.

Till tjänsteman, som förordnats att vara *generaldirektörens ställföreträdare*, Ställföreträdararvode.
utgår särskilt arvode med 1,200 kronor för år.

54 §.

Sjunde huvudtiteln.**1 mom. Kammarrätten.**

För kammarrättsråd äger kammarrätten utsträcka semestertiden utöver den Semester.
i 11 § 1 mom. stadgade, dock att den sammanlagda semestertiden icke må överstiga 45 dagar.

2 mom. Generaltullstyrelsen och tullstaten.

1. Befordras tjänsteman från tjänst inom lägre lönegrad till kammarskrivare, må han efter generaltullstyrelsens beprövande placeras i högre löneklass än den, till vilken han enligt bestämmelserna i 7 § 1 mom. eljest skolat hänföras. Härvid skall dock iakttagas, dels att tjänstemannen icke må placeras högre än två löneklasser över sistberörda löneklass, dels ock att bestämmelserna i 8 § 1—3 mom. icke må samtidigt tillämpas. Löneklassplacering i vissa fall vid befordran till kammarskrivare.

2. Tjänsteman, som bestrider tjänst å ort, tillhörande kallortsklass VI, må, därest tjänstgöringen är av beskaffenhet att i särskilt hög grad utsätta honom för inverkan av ortens klimatiska förhållanden, kunna enligt av Kungl. Maj:t meddelade bestämmelser tilldelas *kallortstraktamente* med 60 öre för varje tjänstgöringsdag. Kallortstraktamente.

3. Angående särskild ersättning för *tjänstgöring å tåg eller fartyg* under dess färd förordnar Kungl. Maj:t. Särskild ersättning.

4. Till tjänsteman, som förordnats att vara *generaltulldirektörens ställföreträdare*, utgår särskilt arvode med 1,200 kronor för år. Ställföreträdararvode.

55 §.

Åttonde huvudtiteln.**1 mom. Akademien för de fria konsterna med konsthögskolan.**

1. Lärare vid konsthögskolan, med undantag av föreståndaren för institutet för materialkunskap, tillika lärare i materialkunskap, äger årligen i stället för semester åtnjuta *ferier* å tider, som i vederbörande stadgar föreskrivas. Ferier.

2. Tjänsteman, åt vilken anvisats bostad i akademiens hus, skall för be- Ersättning för bostad, bränsle och lyse.
gagnande av dylik bostad jämte förmån av bränsle och lyse till akademien erlägga ersättning med belopp, som fastställles enligt de i 42 och 44 §§ stadgade grunderna.

2 mom. Musikaliska akademien med musikkonservatoriet.

1. Med befattning såsom lärare vid musikkonservatoriet må kunna för- Förening av tjänster.
enas annan ordinarie eller extra ordinarie befattning i statens tjänst eller därmed jämförlig kommunal befattning.

- Avlöningsförhöjning vid innehav av flera befattningar. 2. Den, som innehar mer än en befattning vid musikaliska akademien eller vid musikkonservatoriet, må åtnjuta avlöningsförhöjning allenast å en av dessa befattningar.
- Ferier. 3. Lärare vid musikkonservatoriet äger årligen i stället för semester åtnjuta *ferier* å tider, som i vederbörande stadgar föreskrivas. Akademiens sekreterare äger efter akademiens bestämmande åtnjuta *ferier* under den tid av året, då hans verksamhet i akademiens tjänst icke påfordras.
- 3 mom. Tandläkarinstitutet.
- Ferier. Lärare äger årligen i stället för semester åtnjuta *ferier* å tider, som i vederbörande stadgar föreskrivas.
- 4 mom. Karolinska sjukhuset.
- Semester. 1. Semestertidens längd utgör årligen
- a) för överläkare vid gynekologiska avdelningen av radiumhemmet vid Konung Gustaf V:s jubileumsklinik 90 dagar,
 - b) för tjänsteman, som tillhör sjukvårdspersonalen vid radiumhemmet och i sitt arbete handskas med röntgen eller radium, för reparatör vid röntgen- och ljusavdelningen av radiumhemmet samt för tekniskt biträde för fysiska mätningar vid forskningsavdelningarna vid nämnda jubileumsklinik 42 dagar, dock med rätt för sjukhusdirektionen att medgiva semester under ytterligare högst 18 dagar,
 - c) för tjänsteman, tillhörande sjukvårdspersonalen å röntgenavdelning, såvitt ej annat följer av vad under b) sägs, 42 dagar,
 - d) för annan sjuksköterska än som avses under b) eller c) ävensom för andra föreståndarinna och barnmorska 25 dagar intill det år, under vilket de fylla 40 år, samt därefter 35 dagar.
- Vissa naturaförmåner. 2. Mottager tjänsteman kost in natura eller verkställes vid sjukhuset tvätt för tjänstemans enskilda räkning, har han att härför erlægga ersättning genom avdrag å avlöningen eller på annat sätt i enlighet med bestämmelser, som sjukhusdirektionen äger meddela.
- 5 mom. Serafimerlasarettet.
- Semester. 1. Semestertidens längd utgör årligen
- a) för tjänsteman, tillhörande sjukvårdspersonalen å röntgenavdelning, 42 dagar,
 - b) för annan sjuksköterska än som avses under a) 25 dagar intill det år, under vilket hon fyller 40 år, samt därefter 35 dagar.
- Vissa naturaförmåner. 2. Mottager tjänsteman kost in natura eller verkställes genom lasarettets försorg tvätt för tjänstemans enskilda räkning, har han att härför erlægga ersättning genom avdrag å avlöningen eller på annat sätt i enlighet med bestämmelser, som sjukhusdirektionen äger meddela.
- 6 mom. Farmaceutiska institutet.
- Ferier. Lärare äger årligen i stället för semester åtnjuta *ferier* å tider, som i vederbörande stadgar föreskrivas.
- 7 mom. Tekniska högskolan.
- Ferier. Lärare äger årligen i stället för semester åtnjuta *ferier* å tider, som i vederbörande stadgar föreskrivas.
- 8 mom. Chalmers tekniska högskola.
- Ferier. Lärare äger årligen i stället för semester åtnjuta *ferier* å tider, som i vederbörande stadgar föreskrivas.

9 mom. Högre lärarinneseminariet, de allmänna läroverken, folkskoleseminarierna, småskoleseminarierna, läroanstalterna för blinda, vårdanstalten för blinda med komplicerat lyte, läroanstalterna för dövstumma samt de tekniska läroverken.

1. De i förevarande moment meddelade föreskrifterna hava icke avseende å rektorer vid i momentet omförmälda läroanstalter, med mindre sådant särskilt angivits i de särskilda bestämmelser, som för sådana tjänstemän meddelas under 3 avd. av reglementet.

2. Innehavare av sådan lärarbefattning vid de allmänna läroverken, med vilken rätt till särskilda förmåner är förenad, skall vara underkastad såväl minskning i den från statsverket eljest utgående lönen till belopp, motsvarande de i avlöningen ingående särskilda förmånerna, efter uppskattning i behörig ordning, som ock vad i laga ordning kan varda stadgat rörande upphörande eller ändring av nämnda särskilda förmåner; dock att vad genom donation av enskild tillförsäkrats innehavare av viss tjänst, i syfte att bereda denne särskild förmån utöver honom eljest tillkommande avlöning, skall oavkortat komma tjänstinnehavaren till godo.

3. Den i 3 § 1 mom. andra stycket stadgade skyldigheten för tjänsteman att under sammanlagt högst tre månader av ett och samma kalenderår såsom vikarie bestrida befattning inom högre lönegrad skall, då fråga är om vikariat å lärarbefattning vid i detta moment avsedd läroanstalt, gälla för en tid av sammanlagt högst sex månader av ett och samma kalenderår.

4. Såsom undantag från vad i 4 § 1 mom. stadgas gäller, att med befattning såsom lärare i övningsämne vid någon av de i detta moment avsedda läroanstalterna må kunna förenas annan tjänst, därest skolöverstyrelsen på därom gjord framställning prövar sådan förening kunna utan olägenhet för undervisningen äga rum; dock att fråga om förening med sådan övningslärarbefattning av ordinarie statstjänst eller därmed jämförlig kommunal befattning skall underställas Kungl. Maj:ts prövning. Medgivande varom nu sagts skall, där så kan ske, avse viss tid, som ej bör överstiga tre år i sänder.

Lärare må ej åtaga sig undervisning i annan läroanstalt, så framt ej vederbörande rektor efter av skolöverstyrelsen givna riktlinjer, på därom gjord framställning och efter prövning att ifrågavarande undervisning icke kan anses inverka hinderligt vid utövandet av den ordinarie tjänsten, finner uppdraget kunna få emottagas; skolande sådant medgivande avse viss tid, dock högst ett läsår i sänder.

5. För lärare i övningsämne med undantag av *dels* lärarinna i hushållsgöromål, som vid statens skolköksseminarium och hushållsskola förordnats till biträdande föreståndarinna eller som vid småskoleseminarium tjänstgör såsom skolköksföreståndarinna, *dels* lärare i trädgårdsskötsel, *dels* lärarinna i hushållsgöromål vid läroanstalt för blinda, *dels* lärarinna i slöjd vid vårdanstalten för blinda med komplicerat lyte, *dels ock* skolkökslärarinna, skolköks- och kindergartenslärarinna, slöjdlärarinna samt kindergartens- och gymnastiklärarinna vid läroanstalt för dövstumma skola vid bestämmandet av läraren tillkommande årslön följande särskilda bestämmelser lända till efterrättelse:

a) Då lärare i en och samma ordinarie befattning fullgör tjänstgöring å mer än en ort, bestämmes hela lönen efter den ortsgrupp, till vilken den ort blivit hänförd, som enligt skolöverstyrelsens bestämmande skall anses såsom lärarens stationeringsort.

b) Där ej annat följer av vad i nästföljande stycken eller nedan under c) sägs, utgör årslönen:

vid en undervisningsskyldighet av 30 veckotimmar det för vederbörande löneklass och ortsgrupp gällande lönebeloppet,

Bestämmelsernas tillämpningsområde.

Avlöning vid innehav av vissa med lärartjänst förenade särskilda förmåner.

Skyldighet att vikariera å högre befattning.

Förening av tjänster m. m.

Beräkning av årslön för lärare i övningsämne.

vid en undervisningsskyldighet överstigande 30 veckotimmar nämnda lönebelopp, ökat med en trettiondedel för varje överskjutande veckotimme, samt vid en undervisningsskyldighet understigande 30 veckotimmar ifrågavarande lönebelopp, minskat med en trettiondedel för varje felande veckotimme.

Ökning av lönebeloppet må ske med högst fyra trettiondedelar. Minskning av nämnda belopp må ske, i fråga om lärare i teckning, musik eller gymnastik med lek och idrott, med högst tjuguen trettiondedelar samt, i fråga om lärarinna i kvinnlig slöjd, med högst tjugufyra trettiondedelar. Det efter ökning respektive minskning uppkomna talet skall, därest det icke utgöres av helt med tre delbart krontal, jämkas till närmast högre sålunda delbara hela krontal.

Vid förening av flera här avsedda befattningar må vid årslönernas bestämmande enligt ovan meddelade föreskrifter hänsyn icke tagas till den del av den sammanlagda undervisningsskyldigheten, som överstiger 34 veckotimmar. Närmare bestämmelser för tillämpning av detta stadgande meddelas av Kungl. Maj:t för varje särskilt fall.

c) Beträffande lärare i gymnastik med lek och idrott vid högre lärarinneseminarier eller allmänt läroverk, vilken fullgör arbete med planläggning och övertvakande av lärjungarnas friluftsverksamhet, må skolöverstyrelsen, efter prövning för varje budgetår, bestämma, att till det antal veckotimmar undervisningsskyldigheten omfattar skola för årslönens bestämmande läggas ytterligare högst tre veckotimmar. Antalet veckotimmar, som sålunda tillägges, skall bestämmas med hänsyn till omfattningen av nämnda arbete, skolande härvid i fråga om högre lärarinneseminarier tagas i betraktande allenast tjänstgöring, som fullgöres i realskolan eller flickskolan.

För lärare, som i första stycket sägs, utgör årslönen det belopp, vartill densamma skulle uppgå vid tillämpning av de under b) meddelade bestämmelserna, ökat för varje enligt nästföregående stycke tillagd veckotimme med en trettiondedel av det för vederbörande löneklass och ortsgrupp gällande lönebeloppet.

Beräkning
av tid för
löneklass-
upplyftning.

Ferier, se-
mester.

6. Vid tillämpning av stadgandet i 7 § 3 mom. a) skall såsom tjänstetid räknas jämväl tid, varunder tjänsteman, av anledning, som omförmåles i 9 punkten andra stycket av detta moment, varit hindrad att tjänstgöra.

7. Lärare vid i detta moment avsedd läroanstalt, med undantag av lärare i trädgårdsskötsel vid folkskoleseminarium, ävensom verkstadsingenjör vid tekniskt läroverk äga årligen i stället för semester åtnjuta *ferier* å tider, som i vederbörande stadgar föreskrivas.

Sjuksköterska vid läroanstalt för blindas, översköterska vid vårdanstalten för blindas med komplicerat lyte ävensom sjuksköterska vid läroanstalt för dövstumma äga åtnjuta semester under 25 dagar intill det år, under vilket de fylla 40 år, samt därefter under 35 dagar.

Tjänstledig-
hetsavdrag
för lärare i
övningsämne.

8. För lärare i övningsämne, vilkens årslön med tillämpning av de ovan i 5 punkten b) och c) meddelade föreskrifterna bestämts på grundval av ett högre eller lägre antal veckotimmar än 30, utgöra A- och B-avdragen de belopp, som finnas angivna i 12 §, ökade respektive minskade med samma antal trettiondedelar, varmed det för vederbörande ortsgrupp och löneklass gällande lönebeloppet ökas eller minskas; dock att, där sålunda uppkommande avdragsbelopp för dag icke slutar å helt femtal ören, detsamma skall jämkas till närmaste femtal.

Oavkortad
lön vid viss
ledighet.

9. I stället för vad i 13 § 3 mom. stadgas gäller, att lärare äger åtnjuta oavkortad lön under tjänstledighet, vilken han enligt medgivande av Kungl. Maj:t använt för att göra iakttagelser eller idka studier, som på ett påtagligt sätt kunna tjäna undervisningsväsendets intressen.

Lärare äger åtnjuta oavkortad lön jämväl för tid, under vilken undervis-

ningen vid den läroanstalt, där han är anställd, blivit till följd av smittsam sjukdom inställd och han av sådan anledning hindrats tjänstgöra. Lärare, för vilken tjänstgöringshinder av nu nämnt slag förelegat, skall vara skyldig att utan särskild ersättning fullgöra den återläsning, som i vederbörlig ordning kan varda bestämd.

10. Har tjänsteman, som äger åtnjuta ferier, under de två terminerna närmast före ferietid icke bestritt sin egen eller annan statens tjänst eller fullgjort uppdrag för statens räkning, skall han vidkännas A-avdrag under ferietiden, i den mån densamma icke innefattas i tiden för tjänstemannen meddelad tjänstledighet.

Tjänstledighetsavdrag under ferietid.

11. I stället för vad i 16 § b) sägs gäller, att lärare skall vid tjänstledighet för enskild angelägenhet vidkännas B-avdrag för tid, varunder han

Tjänstledighet för enskild angelägenhet.

idkar studier för vinnande av högre lärdomsmeriter i visst ämne eller idkar studier eller bedriver arbete, som av Kungl. Maj:t prövas vara av betydelse för undervisningsväsendet, eller idkar studier eller bedriver arbete, som av skolöverstyrelsen prövas vara av betydelse för lärarens kompetens för viss uppgift eller befattning inom den skolform, vid vilken läraren är anställd.

Vad sålunda stadgats gäller för sammanlagt högst 180 dagar av den tid läraren innehar befattning inom en och samma lönegrad.

12. a) Ämneslärare eller övningsskollärare vid i detta moment avsedd läroanstalt, vilken erhållit tjänstledighet för att bestrida full tjänstgöring vid annan i momentet eller i 57 § 3 mom. omförmäld läroanstalt, skall åtnjuta lön med det belopp, som skulle utgå, därest han i innehavande tjänst vore ordinarie lärare vid den läroanstalt, vid vilken han tjänstgör. Därest läraren har sin ordinarie tjänst vid sådant allmänt läroverk eller folkskoleseminarium, vid vilket provårskurs är anordnad, skall han dessutom vara berättigad att åtnjuta den i 16 punkten d) av detta moment omförmälda särskilda ersättningen.

Avlöning i vissa fall under tjänstgöring vid annan läroanstalt.

Avser tjänstledigheten allenast partiell tjänstgöring vid annan läroanstalt av nyssnämnt slag, skall läraren för sådan tjänstgöring åtnjuta ersättning enligt de för timlärare fastställda grunderna.

b) Lärare i övningsämne vid i detta moment avsedd läroanstalt, vilken erhållit tjänstledighet för att tjänstgöra vid annan i momentet omförmäld läroanstalt, skall åtnjuta lön efter de ovan under a) första stycket angivna grunderna. Härvid äger skolöverstyrelsen bestämma det antal veckotimmar, som med hänsyn till förhållandena i varje särskilt fall skall läggas till grund för årslönens bestämmande.

13. Kallortstillägg skall för sådan lärare i övningsämne, som avses i 5 punkten här ovan, reduceras till hälften av eljest utgående belopp, därest lärarens undervisningsskyldighet understiger 16 veckotimmar.

Kallortstillägg i vissa fall för lärare i övningsämne.

Vid förening av annan tjänst med övningslärarbefattning må kallortstillägg icke utgå med högre sammanlagt belopp för år än det, som i 20 § upptagits för den kallortsklass stationeringsorten tillhör.

14. Har lärare förordnats att såsom vikarie uppehålla rektorsbefattning vid i detta moment eller i 57 § 3 mom. avsedd läroanstalt, skall ersättning utgå efter av Kungl. Maj:t bestämda grunder.

Ersättning till vikarie å rektorsbefattning.

15. Lärare, vilken förordnats att jämte egen tjänst bestrida med annan befattning förenad undervisning, åtnjuter för sistnämnda undervisning ersättning enligt de för timlärare fastställda grunderna.

Ersättning för bestridande av med annan befattning förenad undervisning.

16. Till följande befattningshavare utgå *särskilda ersättningar* enligt nedan angivna grunder:

Särskilda ersättningar.

a) Biträdande föreståndarinna vid högre lärarinneseminariet åtnjuter i denna egenskap särskild ersättning med 1,200 kronor för år.

b) För anordnande och förrättande av fyllnadsprövningar eller därmed jämförliga prövningar ävensom för fullgörande av uppdrag såsom kvinnlig sakkunnig, tillsynslärare, bibliotekarie eller biträde å rektorsexpedition utgår särskild ersättning enligt grunder, som bestämmas av Kungl. Maj:t.

c) Lärare vid allmänt läroverk eller folkskoleseminarium, där provårskurs är anordnad, åtnjuter, därest han för minst en termin förordnats att vara föreståndare för provårskursen, särskild ersättning härför med vid allmänt läroverk 1,500 kronor för år och vid folkskoleseminarium 1,200 kronor för år.

d) Lärare i läroämne ävensom övningsskollärare vid allmänt läroverk eller folkskoleseminarium, där provårskurs är anordnad, åtnjuter, därest han icke förordnats att för minst en termin vara föreståndare för provårskursen, utöver honom eljest tillkommande avlöningsförmåner särskild ersättning med 360 kronor för år.

e) Lärare vid allmänt läroverk eller folkskoleseminarium, där provårskurs är anordnad, åtnjuter särskild ersättning för i provåret ingående metodiska föreläsningar och kurser ävensom för handledning av lärarkandidater enligt grunder, som bestämmas av Kungl. Maj:t.

f) Första lärarinna vid förskolan för blinda åtnjuter i denna egenskap särskild ersättning med 720 kronor för år.

g) Lärare vid läroanstalt för dövstumma, vilken för minst en termin förordnats att vara föreståndare för dövstumlärararseminariet, åtnjuter särskild ersättning härför med 900 kronor för år.

h) Lärare vid läroanstalt för dövstumma, där provårskurs är anordnad, åtnjuter, därest han för minst en termin förordnats att vara föreståndare för provårskursen, särskild ersättning härför med belopp, som vid slutet av varje termin bestämmas av skolöverstyrelsen, dock med högst 200 kronor för år.

i) Lärare vid läroanstalt för dövstumma, vilken, utan att för minst en termin vara förordnad såsom föreståndare för dövstumlärararseminariet, meddelar undervisning vid nämnda seminarium, åtnjuter särskild ersättning härför med belopp, som vid slutet av varje termin bestämmas av skolöverstyrelsen, dock med högst 600 kronor för år.

De ovan under g) och i) omförmälda ersättningarna utgå ej för termin, under vilken dövstumlärararseminariet icke varit i verksamhet.

De närmare föreskrifter, som kunna bliva erforderliga rörande utbetalning m. m. av ovannämnda ersättningar, meddelas av Kungl. Maj:t.

Tjänstgöringstraktamente i vissa fall.

17. Bestämmelserna rörande tjänstgöringstraktamente skola icke äga tillämpning i de fall, då lärare samtidigt innehar lärarbefattning vid läroanstalt å mer än en ort, och ej heller, med mindre Kungl. Maj:t för visst fall annorlunda förordnat, i de fall, då lärare åtnjuter sådan tjänstledighet, som ovan under 12 punkten omförmäles.

Tillämpning av stadgande om rörligt tillägg.

18. Har lärares från statsverket utgående lön minskats jämlikt de i 2 punkten av detta moment meddelade föreskrifterna, skall, där ej Kungl. Maj:t för särskilt fall annorlunda förordnar, vid tillämpning av stadgandet i 29 § 1 mom. med lön avses den lön läraren skulle hava uppburit, därest sådan minskning icke skett.

10 mom. Folkskolinspektionen.

Avlöningsförstärkning.

Nomadskolinspektören äger åtnjuta *avlöningsförstärkning* med 1,500 kronor för år. Kungl. Maj:t äger bestämma, huru med avlöningsförstärkningen skall förfaras, då nomadskolinspektören åtnjuter tjänstledighet, under vilken han är skyldig vidkännas tjänstledighetsavdrag.

11 mom. Gymnastiska centralinstitutet.

Lärare äger årligen i stället för semester åtnjuta *ferier* å tider, som i vederbörande stadgar föreskrivas. Ferier.

56 §.

Nionde huvudtiteln.**1 mom. Lantbruksstyrelsen.**

Till tjänsteman, som förordnats att vara *generaldirektörens ställföreträdare*, utgår särskilt arvode med 1,200 kronor för år. Ställföreträdararvode.

2 mom. Statens lantbruksingenjörer.

Lantbruksingenjör, som åtnjuter semester eller tjänstledighet, är skyldig att, där sådant påkallas och enligt lantbruksstyrelsens beprövande utan större svårigheter kan ske, mot skäligen ersättning tillhandahålla vikarien nödig expeditionslokal ävensom att till vikarien avstå det arvode enligt lantbruksingenjörstaxa, vilket belöper å de av denne verkställda tjänstegöromålen. Skyldighet att tillhandahålla vikarieexpeditionslokal m. m.

3 mom. Lantbrukshögskolan.

Lärare äger årligen i stället för semester åtnjuta *ferier* å tider, som i vederbörande stadgar föreskrivas. Ferier.

4 mom. Lantbruks-, mejeri- och trädgårdsinstitutet vid Alnarp.

Lärare äger årligen i stället för semester åtnjuta *ferier* å tider, som i vederbörande stadgar föreskrivas. Ferier.

5 mom. Flyinge hingstdepå och stuteri samt Strömsholms hingstdepå.

Depåchef är skyldig att underkasta sig den förflyttning till annan depåchefs befattning vid stuteristaten, som kan bliva honom av Kungl. Maj:t ålagd. Varder depåchef förflyttad till dylik befattning i lägre lönegrad, skall han intill utgången av den period förordnandet avser åtnjuta avlöning enligt den högre lönegraden. Förflyttningsskyldighet för depåchef.

6 mom. Veterinärhögskolan.

Lärare äger årligen i stället för semester åtnjuta *ferier* å tider, som i vederbörande stadgar föreskrivas. Ferier.

7 mom. Länsveterinärer.

1. Med länsveterinärtjänst må kunna förenas kommunal befattning, som avses i 4 § 1 mom. Förening av tjänster.

2. Länsveterinär, som omedelbart före tillträdet till befattningen innehaft distriktsveterinärtjänst och i denna tjänst åtnjutit lön enligt högsta löneklassen, skall vid tillträdet av länsveterinärbefattningen omedelbart placeras i 23 löneklassen. Löneklassplacering i vissa fall.

3. Länsveterinär är, om han därtill förordnas, pliktig att under sammanlagt högst tre månader av ett och samma kalenderår såsom vikarie bestrida sådan medicinalrådsbefattning i medicinalstyrelsen, vars innehavare skall vara legitimerad veterinär. Under dylikt förordnande äger länsveterinär uppbära särskild ersättning med 6 kronor för dag. Skyldighet att bestrida medicinalrådsbefattning m. m.

4. Länsveterinär, som åtnjuter semester eller tjänstledighet, skall till vikarien avstå det arvode enligt veterinärtaxa, vilket belöper å de av denne verkställda tjänstegöromålen. Han är ock skyldig att, där så påkallas och omständigheterna sådant medgiva, mot skäligen ersättning tillhandahålla vikarien nödig expeditionslokal. Skyldighet att till vikarie avstå arvode m. m.

5. Med de i 13 § 3 mom. omförmälda kurserna likställas för länsveterinärer avsedda utbildnings- och repetitionskurser. Utbildningskurser.

Tjänstledighet till följd av i tjänsten ådragen smittsam sjukdom. 6. Med svårare smittsam sjukdom, som i 14 § 2 mom. avses, jämställes sådan sjukdom, som enligt gällande epizootilag skall föranleda anmälan till vederbörande myndighet.

8 mom. Skogshögskolan.

Ferier. Lärare äger årligen i stället för semester åtnjuta *ferier* å tider, som i vederbörande stadgar föreskrivas.

9 mom. Lantmäterikontoren i länen.

Avlöningsförstärkning. Överlantmätaren i Kopparbergs län äger tills vidare uppbära *avlöningsförstärkning* med 900 kronor för år. Kungl. Maj:t äger bestämma, huru med avlöningsförstärkningen skall förfaras, då nämnde överlantmätare åtnjuter tjänstledighet, under vilken han är skyldig vidkännas tjänstledighetsavdrag.

10 mom. Rikets allmänna kartverk.

Särskilda arvoden m. m. I fråga om särskilda arvoden för vissa tjänstupdrag samt särskild ersättning under tjänstgöring vid kartverkets flygfotografering gäller vad Kungl. Maj:t därom förordnar.

57 §.

Tionde huvudtiteln.

1 mom. Kommerskollegium.

Ställföreträdararvode. Till tjänsteman, som förordnats att vara *generaldirektörens ställföreträdare*, utgår särskilt arvode med 1,200 kronor för år.

2 mom. Lotsstyrelsen samt lots- och fyrstaten.

Semester för fryskepps-personal. 1. Semestertidens längd utgör för tjänsteman å fryskepp, vars besättning beräknas för kalenderår vara påmönstrad

mindre än 6 månader	15 dagar
6 men ej 7 »	25 »
7 » » 8 »	35 »
8 » » 9 »	45 »
9 » » 10 »	55 »
10 » » 11 »	65 »
11 » » 12 »	75 »
12 månader	90 »

Skall tjänsteman, vilken enligt vad i första stycket sägs äger åtnjuta semester under 45 dagar eller mera, på grund av avgång med ålderspension frånträda sin befattning under löpande kalenderår, må han det året åtnjuta semester under 45 dagar, därest avgången sker under någon av årets fyra första månader, samt eljest under ytterligare 10 dagar för varje hel kalendermånad utöver fyra, under vilken befattningen innehaves, dock att semestertidens längd icke i något fall må överstiga den i första stycket angivna.

Tjänstledighetsavdrag för viss lots-personal. 2. För överlots, lotsförman och lots bestämmes tjänstledighetsavdrag enligt den löneklass, som är två klasser lägre än den tjänstemannen tillhör.

Avlöning under tjänstgöring vid marinen. 3. För tid, varunder tjänsteman vid lots- och fyrstaten fullgör honom enligt vad därom är särskilt stadgat åliggande tjänstgöring vid marinen, äger tjänstemannen åtnjuta oavkortad lön jämte i förekommande fall enslighets- och kallortstillägg. I fråga om ersättning för mistad lotslott under här avsedd tjänstgöring gäller vad därom är särskilt föreskrivet.

Tjänstledighet till följd av sjukdom för fryskepps-personal. 4. I stället för vad i 15 § 1 mom. a) stadgas skall beträffande tjänsteman å fryskepp, vars besättning beräknas för kalenderår vara påmönstrad under nedan angivna antal månader, gälla, att tjänstemannen äger uppbära oavkortad lön under högst följande antal dagar, nämligen:

mindre än 7 månader	25 dagar
7 men ej 8 »	20 »
8 månader eller mera	10 »

5. Till tjänsteman, som är stationerad å sådan ort, där vistelsen till följd av ortens särskilt ensliga belägenhet kan anses medföra avsevärda olägenheter, utgår *enslighetstillägg* med nedanstående, för olika klasser bestämda belopp för år räknat, nämligen:

för enslighetsklass I	90 kronor
» » II	150 »
» » III	210 »
» » IV	270 »

Det ankommer på Kungl. Maj:t att bestämma de orter, där enslighetstillägg må utgå, samt dessa orters fördelning på de olika klasserna.

6. Under tjänstgöring å fyrskepp, som är liggande å sin station eller är under gång till eller från stationen, äga nedanstående tjänstemän åtnjuta *fyr-skeppstillägg* med följande för särskilda stationsgrupper bestämda belopp för dag räknat, nämligen:

	Stations- grupp A kronor	Stations- grupp B kronor	Stations- grupp C kronor
Fyrbiträde	1.—	1.50	2.—
Fyrvaktare å 2:a och 3:e klass fyrskepp	1.20	1.70	2.20
» » 1:a klass fyrskepp	1.50	2.—	2.50
Fyrmästare å 3:e klass fyrskepp	1.70	2.20	2.70
» » 2:a » »	2.10	2.60	3.10
Distriktsfyrmästare	2.80	3.30	3.80
Fyrmästare å 1:a klass fyrskepp			

Fyrskeppstilläggen höjas med femtio procent under tiden från och med den 16 oktober till och med den 31 mars å sådana fyrskepp, som äro stationerade norr om 60:e breddgraden, samt från och med den 16 november till och med den 15 mars å andra fyrskepp.

Vid tjänstgöring å påmönstrat fyrskepp, som ej är liggande å sin station och ej heller under gång till eller från stationen, utgår fyrskeppstillägg med hälften av eljest gällande belopp.

Det ankommer på Kungl. Maj:t att bestämma stationsorternas fördelning å förenämnda tre grupper.

7. För tjänsteman, som är berättigad att jämte enslighetstillägg eller fyrskeppstillägg uppbära kallortstillägg, skall kallortstillägget minskas till hälften av det tjänstemannen jämlikt 20 § eljest tillkommande beloppet.

8. Under tjänstgöring ombord å fyrskepp eller å lotsverkets tjänstefartyg må där anställd tjänsteman enligt av Kungl. Maj:t fastställda grunder åtnjuta fri kost eller kostpenningar.

9. Av de enligt särskilda stadganden vederbörande lotsplats tillfallande lotspenningarna skall vid platsen tjänstgörande lotspersonal i enlighet med nedanstående bestämmelser och eljest av Kungl. Maj:t givna föreskrifter äga åtnjuta högst trettiofem procent. Enligt av Kungl. Maj:t meddelade grunder utgår av den personalen sålunda tillkommande andelen i lotspenningar *lotslott* till överlots, lotsförman och lots.

Enslighets-
tillägg.Fyrskepps-
tillägg.Minskning av
kallorts-
tillägg.Fri kost
eller kost-
penningar.

Lotslott.

Här avsedd tjänsteman äger uppbära lotslott dels under tjänstgöring å egen eller annan befattning vid lotsplatsen, dels under tjänstledighet med oavkortad lön jämlikt 14 § eller 15 § 1 mom. a), dels ock under semester.

Därest lotspersonalen tillhörande tjänsteman förordnats såsom vikarie å sådan befattning, som icke är förenad med rätt till lotslott, äger han utöver honom enligt 21 § tillkommande vikariatsersättning eller vikariatslön åtnjuta ersättning med belopp, motsvarande vad han vid tjänstgöring å egen befattning skulle hava uppburit i lotslott.

Därest lotspersonalen tillhörande tjänsteman förordnats såsom vikarie å sådan befattning vid annan lotsplats, som är förenad med rätt till lotslott, äger han utöver honom enligt 21 § tillkommande vikariatsersättning eller vikariatslön åtnjuta ersättning med belopp, motsvarande vad han skulle hava uppburit i lotslott, om han varit ordinarie innehavare av den tjänst, å vilken han förordnats.

Vissa särskilda ersättningar.

10. Till tjänsteman å fyrskepp utgår under *tjänstgöring såsom kockstewart* särskild ersättning med en krona för dag.

För å fyr eller fyrskepp verkställd mistignalering utgår ersättning med 50 öre för timme enligt de närmare bestämmelser, som fastställas av Kungl. Maj:t.

Enligt av Kungl. Maj:t meddelade bestämmelser må tjänsteman, tillhörande lotspersonalen, åtnjuta, förutom lotslott, *från sjöfarten utgående ersättningar och förmåner* för biträde av kronolots.

Avdrag för vissa naturaförmåner.

11. Där tjänsteman åtnjuter annan naturaförmån än i 2 avd. 6 och 7 kap. omförmåles eller ersättning i penningar för sådan förmån, skall i förra fallet ersättning för förmånens värde erläggas av förmånstagaren genom avdrag å avlöningen och i senare fallet avräkning ske å avlöningen med det belopp, varmed ersättningen för den avlösta förmånen utgår, allt i den ordning lotsstyrelsen bestämmer.

3 mom. Navigationskolorna.

Bestämmelsernas tillämpningsområde.

1. De i förevarande moment meddelade föreskrifterna hava icke avseende å rektorer, med mindre sådant särskilt angivits i de särskilda bestämmelser, som för sådana tjänstemän meddelas under 3 avd. av reglementet.

Skyldighet att vikariera å högre befattning.

2. Den i 3 § 1 mom. andra stycket stadgade skyldigheten för tjänsteman att under sammanlagt högst tre månader av ett och samma kalenderår såsom vikarie bestrida befattning inom högre lönegrad skall, då fråga är om vikariat å lärarbefattning vid navigationskola, gälla för en tid av sammanlagt högst sex månader av ett och samma kalenderår.

Undervisning i annan läroanstalt.

3. Lärare må ej åtaga sig undervisning i annan läroanstalt, så framt ej vederbörande rektor efter av kommerskollegium givna riktlinjer, på därom gjord framställning och efter prövning att ifrågavarande undervisning icke kan anses inverka hinderligt vid utövandet av den ordinarie tjänsten, finner uppdraget kunna få emottagas; skolande sådant medgivande avse viss tid, dock högst ett läsår i sänder.

Beräkning av tid för löneklassuppflyttning.

4. Vid tillämpning av stadgandet i 7 § 3 mom. a) skall såsom tjänstetid räknas jämväl tid, varunder tjänsteman av anledning som omförmåles i 6 punkten andra stycket av detta moment, varit hindrad att tjänstgöra.

Ferier.

5. Lärare äger årligen i stället för semester åtnjuta *ferier* å tider, som i vederbörande stadgar föreskrivas.

Oavkortad lön vid viss ledighet.

6. I stället för vad i 13 § 3 mom. stadgas gäller, att lärare äger åtnjuta oavkortad lön under tjänstledighet, vilken han enligt medgivande av Kungl. Maj:t använt för att göra iakttagelser eller idka studier, som på ett påtagligt sätt kunna tjäna undervisningsväsendets intressen.

Lärare äger åtnjuta oavkortad lön jämväl för tid, under vilken undervisningen vid den läroanstalt, där han är anställd, blivit till följd av smittsam sjukdom inställd och han av sådan anledning hindrats tjänstgöra. Lärare, för vilken tjänstgöringshinder av nu nämnt slag förelegat, skall vara skyldig att utan särskild ersättning fullgöra den återläsning, som i vederbörlig ordning kan varda bestämd.

7. Har lärare under de två terminerna närmast före ferietid icke bestritt sin egen eller annan statens tjänst eller fullgjort uppdrag för statens räkning, skall han vidkännas A-avdrag under ferietiden, i den mån densamma icke infattas i tiden för läraren meddelad tjänstledighet.

Tjänstledighetsavdrag under ferietid.

8. I stället för vad i 16 § b) sägs gäller, att lärare skall vid tjänstledighet för enskild angelägenhet vidkännas B-avdrag för tid, varunder han idkar studier för vinnande av högre lärdomsmeriter i visst ämne eller idkar studier eller bedriver arbete, som av Kungl. Maj:t prövas vara av betydelse för undervisningsväsendet, eller idkar studier eller bedriver arbete, som av kommerskollegium prövas vara av betydelse för lärarens kompetens för viss uppgift eller befattning vid navigationsskolorna.

Tjänstledighet för enskild angelägenhet.

Vad sålunda stadgats gäller för sammanlagt högst 180 dagar av den tid läraren innehar befattning inom en och samma lönegrad.

9. Lärare vid i detta moment avsedd läroanstalt, vilken erhållit tjänstledighet för att bestrida full tjänstgöring vid annan i momentet eller i 55 § 9 mom. omfördämlad läroanstalt, skall åtnjuta lön med det belopp, som skulle utgå, därest han i innehavande tjänst vore ordinarie lärare vid den läroanstalt, vid vilken han tjänstgör.

Avlöning i vissa fall under tjänstgöring vid annan läroanstalt.

Avser tjänstledigheten allenast partiell tjänstgöring vid annan läroanstalt av nyssnämmt slag, skall läraren för sådan tjänstgöring åtnjuta ersättning enligt de för timlärare fastställda grunderna.

10. Har lärare förordnats att såsom vikarie uppehålla rektorsbefattning vid i detta moment eller i 55 § 9 mom. avsedd läroanstalt, skall ersättning utgå efter av Kungl. Maj:t bestämda grunder.

Ersättning till vikarie å rektorsbefattning.

11. Lärare, vilken förordnats att jämte egen tjänst bestrida med annan befattning förenad undervisning, åtnjuter för sistnämnda undervisning ersättning enligt de för timlärare fastställda grunderna.

Ersättning för bestridande av med annan befattning förenad undervisning.

12. För anordnande och förrättande av fyllnadsprövningar eller därmed jämförliga prövningar utgår särskild ersättning enligt grunder, som bestämmas av Kungl. Maj:t.

Särskild ersättning.

13. Bestämmelserna rörande tjänstgöringstraktamente skola icke, med mindre Kungl. Maj:t för visst fall annorlunda förordnat, äga tillämpning i de fall, då lärare åtnjuter sådan tjänstledighet, som ovan under 9 punkten omfördämlas.

Tjänstgöringstraktamente i vissa fall.

58 §.

Affärsdrivande verk.

1 mom. Postverket.

1. Befordras tjänsteman från tjänst inom lägre lönegrad till postexpeditör, må han efter generalpoststyrelsens beprövande placeras i högre löneklass än den, till vilken han enligt bestämmelserna i 7 § 1 mom. eljest skolad hänföras. Härvid skall dock iakttagas, dels att tjänsteman icke må placeras högre än två löneklasser över sistberörda löneklass, dels ock att bestämmelserna i 8 § 1—3 mom. icke må samtidigt tillämpas.

Löneklassplacering i vissa fall vid befordran till postexpeditör.

2. Medgivande, varom i 8 § 3 mom. förmåles, må beträffande tjänsteman, som omedelbart före tillträdande av ordinarie befattning innehåft anställning såsom poststationsföreståndare med avlöning enligt personligt kontrakt, lämnas av generalpoststyrelsen i enlighet med de närmare grunder, som fastställas av Kungl. Maj:t.

3. På därom gjord ansökning äger Kungl. Maj:t medgiva, att tjänsteman, vilken förordnats såsom postsparbankschef men vilkens förordnande upphört utan att efterföljas av förnyat förordnande, må återgå till ordinarie befattning inom den lönegrad han före förordnandet tillhörde. Har sådant medgivande lämnats, skall för bestämmande av tjänstemannens placering i löneklass så anses, som om han även under den tid förordnandet varat innehåft ordinarie befattning inom nämnda lönegrad.

Därest så erfordras för beredande åt tjänsteman i nu avsett fall av ordinarie befattning, äger Kungl. Maj:t besluta därav betingad tillfällig ökning av antalet ordinarie tjänster.

4. Vid tillämpning av stadgandet i 25 § skall med tjänsteman, som handhar kontant uppbörd, likställas tjänsteman, som vid tjänstgöring i dagkassa mottager och frimärker försändelser utan att därför uppbära kontant betalning eller som från huvudförråd av värdetecken vid postkontor utlämnar frankotecken och andra värdetecken till dagkassa eller biförråd.

5. Angående särskild ersättning för *tjänstgöring å tåg, omnibus eller fartyg* förordnar Kungl. Maj:t.

6. Till tjänsteman, som förordnats att vara *generaldirektörens ställföreträdare*, utgår särskilt arvode med 2,000 kronor för år.

2 mom. Telegrafverket.

1. Rätt till *nedsatt avgift för abonnemang å rikstelefon* anses icke såsom avlöningsförmån och föranleder icke avdrag å avlöningen.

2. Befordras tjänsteman från tjänst inom lägre lönegrad till kontorskrivare eller telegrafassistent, må han efter verkets beprövande placeras i högre löneklass än den, till vilken han enligt bestämmelserna i 7 § 1 mom. eljest skolat hänföras. Härvid skall dock iakttagas, dels att tjänstemannen icke må placeras högre än två löneklasser över sistberörda löneklass, dels ock att bestämmelserna i 8 § 1—3 mom. icke må samtidigt tillämpas.

3. På därom gjord ansökning äger Kungl. Maj:t medgiva, att tjänsteman, vilken förordnats såsom telefondirektör i Stockholm eller såsom verkstadsdirektör men vilkens förordnande upphört utan att efterföljas av förnyat förordnande, må återgå till ordinarie befattning inom den lönegrad han före förordnandet tillhörde. Har sådant medgivande lämnats, skall för bestämmande av tjänstemannens placering i löneklass så anses, som om han även under den tid förordnandet varat innehåft ordinarie befattning inom nämnda lönegrad.

Därest så erfordras för beredande åt tjänsteman i nu avsett fall av ordinarie befattning, äger Kungl. Maj:t besluta därav betingad tillfällig ökning av antalet ordinarie tjänster.

4. Till tjänsteman, som förordnats att vara *generaldirektörens ställföreträdare*, utgår särskilt arvode med 2,000 kronor för år.

5. Till rikstelefonist, landstelefonist eller lokaltelefonist, som förordnats såsom *föreståndare för växeltelefonstation*, utgår särskild ersättning med högst 540 kronor för år.

3 mom. Statens järnvägar.

1. Rätt till *fria resor* och *fria varutransporter å järnväg* anses icke såsom avlöningsförmån och föranleder icke avdrag å avlöningen.

Fria resor och varutransporter.

Tillämpning av stadgandet om felräkningspenningar.

Särskild ersättning.

Ställföreträdararvode.

Ersättning till föreståndare för växeltelefonstation.

2. Lokförare, som vid befordran till lokmästare åtnjöt eller från tiden för lokmästartjänstens tillträdande skulle såsom lokförare hava kommit i åtnjutande av lön enligt den näst högsta eller den högsta för lokförare gällande löneklassen, äger tillträda lön enligt den löneklass, som är närmast högre än den, till vilken han eljest skolat hänföras, ävensom i förekommande fall tillgodonjuta den i andra punkten av 8 § 1 mom. första stycket medgivna förmånen. Lokförare, som vid befordran till lokmästare åtnjöt lön enligt 14 löneklassen, äger i förekommande fall tillgodonjuta den i andra punkten av 8 § 1 mom. första stycket medgivna förmånen.

Löneklass-placering i vissa fall vid befordran till lokmästare.

3. Befordras tjänsteman från tjänst inom lägre lönegrad till kontors- eller stationsskrivare, må han efter järnvägsstyrelsens beprövande placeras i högre löneklass än den, till vilken han enligt bestämmelserna i 7 § 1 mom. eljest skolat hänföras. Härvid skall dock iakttagas, dels att tjänsteman icke må placeras högre än två löneklasser över sistberörda löneklass, dels ock att bestämmelserna i 8 § 1—3 mom. icke må samtidigt tillämpas.

Löneklass-placering vid befordran till kontors- eller stations-skrivare.

4. På därom gjord ansökning äger Kungl. Maj:t medgiva, att tjänsteman vilken förordnats såsom distriktschef, förrådsdirektör, verkstadsdirektör eller verkstadsöveringenjör men vilkens förordnande upphört utan att efterföljas av förnyat förordnande, må återgå till ordinarie befattning inom den lönegrad han före förordnandet tillhörde. Har sådant medgivande lämnats, skall för bestämmande av tjänstemannens placering i löneklass så anses, som om han även under den tid förordnandet varat innehaft ordinarie befattning inom nämnda lönegrad.

Vissa tjänstemäns återgång till tidigare innehavd befattning.

Därest så erfordras för beredande åt tjänsteman i nu avsett fall av ordinarie befattning, äger Kungl. Maj:t besluta därav betingad tillfällig ökning av antalet ordinarie tjänster.

5. Tjänsteman, som bestrider tjänst å ort, tillhörande kallortsklass VI, må, därest tjänstgöringen är av beskaffenhet att i särskilt hög grad utsätta honom för inverkan av ortens klimatiska förhållanden, kunna enligt av Kungl. Maj:t meddelade bestämmelser tilldelas *kallortstraktamente* med 60 öre för varje tjänstgöringsdag.

Kallortstraktamente.

6. Lokförare, som på grund av förordnande bestrider tjänst såsom lokmästare med rätt till vikariatsersättning enligt 21 § 1 mom., äger utöver sådan ersättning uppbära särskild gottgörelse med 2 kronor för dag.

Särskild gottgörelse vid vikariat å lokmästartjänst m. m.

Lokförare, lokeldare eller maskinbiträde med stadigvarande tjänstgöring å lok, vilken på grund av särskilt tjänstupdrag tillfälligtvis är hindrad att fullgöra sådan tjänstgöring, må såsom gottgörelse för mistad särskild ersättning under dylik tjänstgöring uppbära, lokförare 2 kronor, lokeldare med tjänstgöring å ånglok 1 krona samt lokeldare och maskinbiträde med tjänstgöring å elektrolok 70 öre för dag räknat.

7. Tjänsteman, som på grund av förordnande bestrider *göromål såsom tågledare*, erhåller särskild ersättning, beräknad efter högst 600 kronor för år.

Vissa särskilda ersättningar.

Tjänsteman, som bestrider *beredskapstjänst*, kan tilldelas särskild ersättning med högst 60 öre för helt dygn.

Tjänsteman, som bestrider *växlingstjänst*, äger enligt av Kungl. Maj:t fastställda grunder uppbära särskild ersättning med 50 öre för tjänstgöringsdag.

Angående särskilda ersättningar och andra förmåner, som må utgå för *tjänstgöring å tåg, lok, motordrivnet rülsfordon, tågfärja eller fartyg*, förordnar Kungl. Maj:t.

8. I stället för vad i 41 § första stycket stadgas gäller att, därest åt tjänsteman såsom bostad anvisas lägenhet, vilken äges eller disponeras av statsverket, han skall vara skyldig att bebo densamma. Prövas med hänsyn till tjänstemannens ekonomiska förhållanden eller andra särskilda omständigheter avsevärda olägenheter för tjänstemannen vara förenade med skyldigheten att taga

Tjänstebostad.

i besittning honom anvisad bostad eller att vidare bebo redan innehavd sådan, må dock vederbörande myndighet på framställning av tjänstemannen kunna meddela honom befrielse från nämnda skyldighet. Innan sådan framställning upptages till prövning, skall tillfälle beredas ett för avgivande av yttrande i dylika ärenden utsett personalombud att utlåta sig över framställningen. Det ankommer på järnvägsstyrelsen att meddela beslut angående sättet för utseende av personalombud och dettas verksamhetsområde.

Vad i 41 § andra stycket samt i 42 och 43 §§ stadgas rörande tjänstebostad skall äga motsvarande tillämpning beträffande bostad, varom här är fråga.

4 mom. Statens vattenfallsverk.

1. Rätt till *fri elektrisk belysning* eller till nedsatt avgift för elektrisk strömförbrukning anses icke såsom avlöningsförmån och föranleder icke avdrag å avlöningen.
2. Befordras tjänsteman från tjänst inom lägre lönegrad till kontorsskrivare, må han efter vattenfallsstyrelsens beprövande placeras i högre löneklass än den, till vilken han enligt bestämmelserna i 7 § 1 mom. eljest skolat hänförras. Härvid skall dock iakttagas, dels att tjänsteman icke må placeras högre än två löneklasser över sistberörda löneklass, dels ock att bestämmelserna i 8 § 1—3 mom. icke må samtidigt tillämpas.
3. På därom gjord ansökning äger Kungl. Maj:t medgiva, att tjänsteman, vilken förordnats såsom kraftverksdirektör, överingenjör, driftdirektör, förrådsdirektör eller kanaldirektör men vilkens förordnande upphört utan att efterföljas av förnyat förordnande, må återgå till ordinarie befattning inom den lönegrad han före förordnandet tillhörde. Har sådant medgivande lämnats, skall för bestämmande av tjänstemannens placering i löneklass så anses, som om han även under den tid förordnandet varat innehaft ordinarie befattning inom nämnda lönegrad.

Därest så erfordras för beredande åt tjänsteman i nu avsett fall av ordinarie befattning, äger Kungl. Maj:t besluta därav betingad tillfällig ökning av antalet ordinarie tjänster.

4. I Porjus stationerad driftchef äger åtnjuta *avlöningsförstärkning* med 1,000 kronor för år. Vattenfallsstyrelsen äger bestämma, huru med avlöningsförstärkningen skall förfaras, då driftchefen åtnjuter tjänstledighet, under vilken han är skyldig vidkännas tjänstledighetsavdrag.
5. Tjänsteman, som bestrider tjänst å ort, tillhörande kallortsklass VI, må, därest tjänstgöringen är av beskaffenhet att i särskilt hög grad utsätta honom för inverkan av ortens klimatiska förhållanden, kunna enligt av Kungl. Maj:t meddelade bestämmelser tilldelas *kallortstraktamente* med 60 öre för varje tjänstgöringsdag.
6. Tjänsteman, vilken såsom vakthavande vid driftkontor bestrider *beredskapstjänst*, kan tilldelas särskild ersättning, beräknad efter högst 400 kronor för år.

Angående särskild ersättning för *tjänstgöring å bogserbåt* förordnar Kungl. Maj:t.

7. Vad i 44 § stadgas äger icke tillämpning i fråga om elektrisk ström, som för uppvärmning, kokning eller belysning tillhandahålles tjänsteman i verket tillhörig bostadslägenhet.

5 mom. Domänverket.

1. På därom gjord ansökning äger Kungl. Maj:t medgiva, att tjänsteman, vilken förordnats såsom försäljningschef men vilkens förordnande upphört utan att efterföljas av förnyat förordnande, må återgå till ordinarie befattning inom den lönegrad han före förordnandet tillhörde. Har sådant medgivande lämnats, skall för bestämmande av tjänstemannens placering i löneklass så an-

ses, som om han även under den tid förordnandet varat innehaft ordinarie befattning inom nämnda lönegrad.

Därest så erfordras för beredande åt tjänsteman i nu avsett fall av ordinarie befattning, äger Kungl. Maj:t besluta därav betingad tillfällig ökning av antalet ordinarie tjänster.

2. Till tjänsteman, som är revirförvaltare, utgår i vissa fall *lönetillägg* med 1,320 kronor eller 660 kronor för år räknat enligt de närmare bestämmelser, som meddelas av Kungl. Maj:t. Domänstyrelsen äger bestämma, huru med lönetillägget skall förfaras, då revirförvaltaren åtnjuter tjänstledighet, under vilken han är skyldig vidkännas tjänstledighetsavdrag.

Lönetillägg
till revir-
förvaltare.

3 avd. Tjänstemän, som åtnjuta lön enligt särskild löneplan eller eljest enligt särskilda bestämmelser.

59 §.

Provinsiälläkare.

1 mom. Löneplan.

Provinsiälläkare åtnjuter lön enligt nedanstående löneplan:

Löneplan D.

Lönegrad	Löneklass	L ö n e g r u p p			
		I	II	III	IV
1	1	7,725	8,775	9,825	10,875
	2	8,220	9,270	10,320	11,370
	3	8,715	9,765	10,815	11,865
	4	9,210	10,260	11,310	12,360

2 mom. Lönegrupper och löneklasser m. m.

1. För provinsiälläkares placering i *löneklass* skola bestämmelserna i 7 § äga motsvarande tillämpning. Inom löneklass bestämmes lönebeloppet efter den *lönegrupp*, till vilken befattningen blivit hänförd.

Provinsiälläkarbefattningarnas fördelning å de olika lönegrupperna fastställas av Kungl. Maj:t.

2. Har den, som tillträder provinsiälläkarbefattning, dessförinnan antingen innehaft annan statlig befattning eller bestritt förordnande med vikariatslön eller ock innehaft kommunal befattning eller i annan icke statlig anställning utfört arbete av allmännyttig natur, må Kungl. Maj:t kunna, i anslutning till de i 8 § 3 och 4 mom. innefattade grunderna, medgiva placering i högre löneklass än den, till vilken befattningshavaren enligt bestämmelserna i 7 § 1 mom. eljest skolat hänföras.

3 mom. Tillämpning av vissa bestämmelser i 2 avd.

Bestämmelserna i 10—18, 20, 22—24 samt 28—40 §§ skola i tillämpliga delar lända till efter rättelse beträffande provinsiälläkare. Härvid skall så anses, som om sådan tjänsteman tillhörde lönegraden A 25. Tillika iakttages, *dels*

att provinsialläkare må kunna medgivas rätt att i följd åtnjuta icke blott semester för löpande år utan jämväl återstående semester för nästföregående år, *dels* att provinsialläkare, som åtnjuter semester eller tjänstledighet, skall till vikarien avstå det arvode enligt provinsialläkartaxa, vilket belöper å de av denne verkställda tjänstegörarna, *dels ock* att med de i 13 § 3 mom. omförmälda kurserna likställas medicinska fortsättningskurser samt för provinsialläkare avsedda utbildnings- och repetitionskurser.

4 mom. Vissa särskilda bestämmelser.

1. Fråga om tillstånd, varom förmåles i 4 § 2 mom., prövas beträffande provinsialläkare av medicinalstyrelsen.

2. Provinsialläkare skall, om han därtill med medicinalstyrelsens medgivande förordnas, vara skyldig att mot särskild ersättning bestrida befattning eller uppdrag såsom läkare vid sjukvårdsanstalt inom distriktet, vilken tillhör eller åtnjuter bidrag av staten, landsting eller kommun, vid distriktsdispensär samt vid annan statsunderstödd inrättning för förlossningsvård inom distriktet än barnbördsavdelning vid lasarett. Under enahanda förutsättningar är provinsialläkare jämväl skyldig att biträda vid förebyggande mödra- och barnavård inom distriktet.

Kan överenskommelse ej träffas om ersättning för befattning eller uppdrag, varom här är fråga, skall ersättningen bestämmas av medicinalstyrelsen.

3. Till provinsialläkare, vilken förordnas att såsom vikarie uppehålla förste provinsialläkarbefattning eller, utan att fråga är om vikariat, bestrida göromål, som eljest ankomma på sådan befattning, utgår särskild ersättning enligt medicinalstyrelsens bestämmande med högst 12 kronor för dag.

Till provinsialläkare, vilken förordnas att jämte egen tjänst bestrida provinsialläkarbefattning i angränsande distrikt, utgår särskild ersättning med 8 kronor för dag.

Förordnas provinsialläkare att såsom vikarie uppehålla annan befattning än här ovan sägs, eller erhåller han förordnande att bestrida vikariat i fall, som avses i 17 §, skall ersättning för vikariatet bestämmas av Kungl. Maj:t.

4. Förordnas tjänsteman med lön enligt allmän löneplan att såsom vikarie bestrida provinsialläkartjänst, bestämmas ersättning för vikariatet av Kungl. Maj:t.

5 mom. Bostad m. m.

Provinsialläkare i distrikt, där särskild bostad är av distriktet eller däri ingående kommun eller kommuner för läkaren anordnad och av länsstyrelsen, efter förste provinsialläkarens hörande, godkänd, är skyldig att förhyra densamma till belopp, som, där överenskommelse ej kan träffas, fastställas av länsstyrelsen.

Innehavare av dylik bostad eller, om han avlidit, hans dödsbo åligger att till vikarie eller efterträdare på provinsialläkartjänsten mot skälig ersättning upplåta till bostaden hörande mottagningsrum och, i den omfattning som kan finnas lämplig, tillhandahålla honom bostadsutrymme.

Är bostad, varom i första stycket förmåles, kostnadsfritt upplåten åt provinsialläkaren, skall tillhandahållande av mottagningsrum och bostadsutrymme ske utan ersättning.

I fråga om avträdan av bostad, som här avses, skall vad i 43 § 1 mom. stadgas äga motsvarande tillämpning.

Jämväl i det fall, att bostad för provinsialläkaren icke finnes anordnad, är denne vid honom beviljad semester eller tjänstledighet skyldig att, där så påkallas och omständigheterna sådant medgiva, mot skälig ersättning tillhandahålla vikarie nödigt mottagningsrum.

60 §.

Landshövdingar.

1 mom. Lön.

Landshövding åtnjuter lön med 22,000 kronor för år räknat.

2 mom. Tillämpning av vissa bestämmelser i 2 avd.

Bestämmelserna i 22, 24 och 29—31 §§ skola i tillämpliga delar lända till efterrättelse beträffande landshövding.

3 mom. Vissa särskilda bestämmelser.

1. Vad i 3 § 3 mom. första stycket stadgas skall icke gälla landshövding.

2. I stället för vad i 4 § 2 mom. stadgas skola följande bestämmelser gälla:

a) Med landshövdingbefattning må ej förenas uppdrag såsom ordförande eller ledamot i styrelse för bankaktiebolag. Ej heller må med landshövdingbefattning förenas uppdrag såsom ordförande eller ledamot i annat företag, som avses i 4 § 2 mom., såvida icke uppdraget meddelats antingen av Kungl. Maj:t eller genom val å bolagsstämma efter av Kungl. Maj:t därom meddelat beslut.

b) Med landshövdingbefattning må ej förenas annan tjänstebefattning eller därmed jämförligt uppdrag, såvida icke befattningen tillsatts eller uppdraget meddelats av Kungl. Maj:t.

4 mom. Representationsbidrag.

Landshövding äger åtnjuta *representationsbidrag* med följande belopp för år, nämligen

9,000 kronor, såvitt angår landshövding i Malmöhus län eller Göteborgs och Bohus län,

6,000 kronor, såvitt angår landshövding i annat län med undantag dock för landshövding i Gotlands län, och

4,000 kronor, såvitt angår landshövding i Gotlands län.

Kungl. Maj:t äger bestämma, huru med nämnda bidrag skall förfaras vid tjänstledighet för landshövding.

5 mom. Tjänstebostad m. m.

1. a) Landshövding äger åtnjuta fri *tjänstebostad* med uppvärmning och belysning i kronans hus. Med bostaden följer i förekommande fall till den ifrågavarande fastigheten hörande planterat område av den omfattning, som av Kungl. Maj:t för varje särskilt län fastställts. Där särskilda förhållanden därtill föranleda, må Kungl. Maj:t tilldela landshövding antingen annan, åt honom förhyrd bostadslägenhet, eller ock, i stället för bostad in natura, konstant *hyresersättning* till belopp, som för varje gång med hänsyn till förekommande omständigheter bestämmes.

Vid landshövdingens tillträde till sin tjänst skall för honom avsedd bostad, enligt de närmare bestämmelser Kungl. Maj:t meddelar, genom statens försorg vara försedd med möblering för högst fyra till representation avsedda rum ävensom med andra inventarier för representationsändamål.

Underhållet av möblering, som genom statens försorg anskaffats, bekostas av statsverket, i den mån skada icke uppkommit genom vårdslöshet eller försummelse från bostadsinnehavarens sida. Andra av staten anskaffade inventarier skall landshövding överlämna till efterträdaren i det skick, vari de mottagits.

b) Landshövding skall bebo honom anvisad bostadslägenhet, så framt icke Kungl. Maj:t på grund av särskilda omständigheter annorlunda medgivit.

I fråga om bostadslägenhetens begagnande skola i övrigt lända till efterrättelse de särskilda bestämmelser, som äro eller varda meddelade.

c) Därest landshövdingens bostadslägenhet erfordras för utvidgning av länsstyrelsens ämbetslokaler eller för annat statsändamål, är landshövding skyldig att å tid, som av Kungl. Maj:t bestämmes, avstå från lägenheten och åtnöjas med åt honom förhyrd bostadslägenhet eller kontant hyresersättning. För enahanda ändamål är landshövding jämväl skyldig att underkasta sig sådan minskning av bostadslägenheten, som skäligen må kunna ske.

d) Beträffande bostadslägenhetens avträdande i andra fall än de i c) angivna skall gälla, att landshövding eller, om han avlidit, hans dödsbo skall avträda lägenheten å den fardag, som infaller näst efter tre månader från det landshövdingen från tjänsten avgått eller avlidit, dock att avflyttning skall ske, där landshövding beviljas avsked på tid, som av honom begärts, å den fardag, som infaller näst efter avgången från tjänsten, samt, därest landshövding från tjänsten entledigas, å tid som av Kungl. Maj:t bestämmes.

e) Landshövding eller, om han avlidit, hans dödsbo skall i den omfattning, som i brist på överenskommelse bestämmes av Kungl. Maj:t, upplåta nödigt utrymme i bostadslägenheten för landshövdingens vikarie eller efterträdare.

2. Har skada eller förlust åsamkats landshövding till följd av en mera väsentlig, vid hans tillträde av befattningen icke påräknad rubbning i bostadsförhållandena, äger han erhålla skälig ersättning enligt Kungl. Maj:ts bestämmande i varje särskilt fall.

61 §.

Vissa tjänstemän vid konjunkturinstitutet.

1 mom. Bestämmelsernas tillämpningsområde.

De i denna paragraf meddelade bestämmelserna hava avseende å innehavare av medelst förordnande för begränsad anställningstid tillsatt sakkunnigbefattning vid konjunkturinstitutet.

2 mom. Lön m. m.

1. Sakkunnig åtnjuter lön med följande belopp för år räknat, nämligen en sakkunnig 12,000 kronor samt en var av övriga sakkunniga 10,000 kronor.

2. Där så med hänsyn till tjänstetiden i vederbörande befattning prövas skäligt eller för förvärvande eller bibehållande av särskilt kvalificerad person i befattningen finnes erforderligt, äger Kungl. Maj:t medgiva *förhöjning av lönen*, dock med högst 1,500 kronor för år räknat.

3 mom. Tillämpning av vissa bestämmelser i 2 avd.

Bestämmelserna i 11—18 §§, 22—24 §§, 28 § 3 mom. samt 29—40 §§ skola i tillämpliga delar lända till efterrättelse beträffande här avsedd sakkunnig. Härvid skall så anses, som om sådan tjänsteman tillhörde, sakkunnig med lön av 12,000 kronor lönegraden A 30, löneklassen 30, och annan sakkunnig lönegraden A 26, löneklassen 26. Beträffande sakkunnig, för vilken jämlikt 2 mom. 2 punkten här ovan medgivits förhöjning av lönen, skola dock tillämpas de särskilda tjänstledighetsavdrag, som fastställas av Kungl. Maj:t. Vid tillämpning av bestämmelserna i 29—31 §§ iakttages, att rörligt tillägg må under i nämnda paragrafer angivna förutsättningar och enligt där givna föreskrifter utgå jämväl å dylik förhöjning.

4 mom. Vissa särskilda bestämmelser.

1. Vad i 3 § 3 mom. första stycket stadgas skall icke äga tillämpning å här avsedd sakkunnig.

2. Fråga om tillstånd, varom förmäles i 4 § 2 mom., prövas beträffande sakkunnig av Kungl. Maj:t.

3. Ersättning till vikarie å sakkunnigbefattning bestämmes av Kungl. Maj:t.

Förordnas sakkunnig att såsom vikarie bestrida befattning, för vilken utgår lön enligt allmän löneplan, skall ersättning för vikariatet likaledes bestämmas av Kungl. Maj:t.

62 §.

Vissa professorer vid konsthögskolan.

1 mom. Bestämmelsernas tillämpningsområde.

De i denna paragraf meddelade bestämmelserna hava avseende å innehavare av sådan professorsbefattning vid konsthögskolan, vilken tillsättes medelst förordnande för begränsad anställningstid.

2 mom. Lön m. m.

1. Professor åtnjuter lön med följande belopp för år räknat, nämligen professor i arkitektur 13,500 kronor samt professor i målning, teckning eller skulptur 10,500 kronor.

2. Till professor i målning, som förordnas att förestå ateljén för monumental målning och dekorativ konst, må utgå särskilt arvode enligt av Kungl. Maj:t meddelade bestämmelser.

Till professor i skulptur må för fullgörande av uppdrag att leda skulptur-skolans övningar i lösning av monumentaluppgifter likaledes utgå särskilt arvode enligt av Kungl. Maj:t meddelade bestämmelser.

3 mom. Tillämpning av vissa bestämmelser i 2 avd.

Bestämmelserna i 12—18 §§, 22—24 §§, 28 § 3 mom. samt 29—40 §§ skola i tillämpliga delar lända till efterrättelse beträffande här avsedd professor. Härvid skall så anses, som om sådan tjänsteman tillhörde, professor i arkitektur lönegraden A 30, löneklassen 33, och annan professor lönegraden A 24, löneklassen 27.

4 mom. Vissa särskilda bestämmelser.

1. Vad i 3 § 3 mom. första stycket stadgas skall icke äga tillämpning å här avsedd professor.

2. Fråga om tillstånd, varom förmäles i 4 § 2 mom., prövas beträffande professor av Kungl. Maj:t.

3. Professor äger årligen i stället för semester åtnjuta *ferier* å tider, som i vederbörande stadgar föreskrivas.

4. Ersättning till vikarie å professorsbefattning bestämmes av Kungl. Maj:t.

Förordnas professor att såsom vikarie bestrida befattning, för vilken utgår lön enligt allmän löneplan, skall ersättning för vikariatet likaledes bestämmas av Kungl. Maj:t.

5. Professor, åt vilken anvisats bostad i akademiens hus, skall för begagnande av dylik bostad jämte förmån av bränsle och lyse till akademien erlagga ersättning med belopp, som fastställes enligt de i 42 och 44 §§ stadgade grunderna.

63 §.

Rektorer vid vissa statliga läroanstalter.**1 mom. Bestämmelsernas tillämpningsområde.**

De i denna paragraf meddelade bestämmelserna hava avseende å innehavare av medelst förordnande för viss tid tillsatt rektorsbefattning vid högre lärarinneseminariet, allmänt läroverk, folkskoleseminarium, småskoleseminarium, läroanstalt för blinda, vårdanstalten för blinda med komplicerat lyte, läroanstalt för dövstumma, tekniskt läroverk eller navigationssskola.

2 mom. Löneplan.

Rektor åtnjuter lön enligt nedanstående löneplan:

Löneplan E.

Löne-grad nr	Lönen utgår enligt nedan angivna löneklass i den under 5 § intagna löneplanen A	Löne-grad nr	Lönen utgår enligt nedan angivna löneklass i den under 5 § intagna löneplanen A
1	28	8	32
2	29	9	33
3	30	10	33
4	31	11	34
5	32	12	35
6	30	13	36
7	31	14	37

3 mom. Lönegrader; stationeringsorter.

Den lönegrad, till vilken varje särskild befattning är att hänföra, anges i tjänsteförteckningen.

Fördelningen av stationeringsorter å de i löneplan A angivna ortsgrupperna fastställas av Kungl. Maj:t.

4 mom. Tillämpning av vissa bestämmelser i 2 avd.

Bestämmelserna i 10—18 §§, 20 §, 22—24 §§, 28—44 §§, 55 § 9 mom. 2, 9, 11, 15, 16 och 18 punkterna samt 57 § 3 mom. 6, 8, 11 och 12 punkterna skola i tillämpliga delar och med de ändringar och tillägg, som nedan angivas, lända till efterrättelse beträffande innehavare av rektorsbefattning. Härvid skall så anses, som om nämnda befattningar tillhörde de lönegrader i löneplan A, som här nedan angivas, nämligen:

befattning i lönegraden	E 1	lönegraden	A 25
» » lönegraderna	E 2—5	»	A 26
» » »	E 6—9	»	A 27
» » »	E 10—14	»	A 30.

5 mom. Vissa särskilda bestämmelser.

1. Rektor är, om han därtill förordnas, pliktig att under sammanlagt högst tre månader av ett och samma kalenderår mot särskild ersättning, som av Kungl. Maj:t bestämmes, såsom vikarie bestrida ledamotsbefattning i skolöverstyrelsen.

2. Vad i 3 § 3 mom. första stycket stadgas skall icke gälla rektor.

3. Fråga om tillstånd, varom förmåles i 4 § 2 mom, prövas beträffande

rektor av Kungl. Maj:t, dock att det centrala ämbetsverk, varunder rektor lyder, äger meddela honom tillstånd att för viss tid, dock högst ett läsår i sänder, åtaga sig undervisning i annan läroanstalt.

4. Vid tillämpning under den årliga lästiden av stadgandet i 17 § 1 mom. skall iakttagas, att det för olika förekommande fall gällande tjänstledighetsavdraget för dag fördelas mellan rektorsgöromålen och rektors undervisningskyldighet på sådant sätt, att så stor del av avdragsbeloppet, som motsvarar förhållandet mellan antalet av den tjänstledige rektorns undervisningstimmar i veckan och medeltalet av det författningsenligt föreskrivna antalet undervisningstimmar i veckan för ordinarie lärare av närmast jämförligt slag, skall anses belöpa på rektors undervisningsskyldighet, medan den återstående delen av avdragsbeloppet skall anses belöpa på rektorsgöromålen.

**6 mom. Övergång från
rektorsförordnande till lärartjänst.**

Lärare, som förordnats att bestrida rektorsbefattning men vilkens förordnande upphört utan att efterföljas av förnyat förordnande, övergår till sin innehavande ordinarie lärarbefattning. Därvid skall för bestämmandet av lärarens placering i löneklass så anses, som om han även under den tid förordnandet varit bestritt nämnda lärarbefattning.

Därest så erfordras, äger Kungl. Maj:t besluta av stadgandet i nästföregående stycke föranledd tillfällig ökning av antalet ordinarie lärartjänster.

7 mom. Särskilda ersättningar.

Rektor vid institutet och förskolan för blindas äger de år, då lärarutbildning därstädes äger rum, efter skolöverstyrelsens beprövande åtnjuta särskild ersättning med högst 480 kronor för år räknat. Rektor vid hantverksskola för blindas, vilken tillika är föreståndare för materialdepå, äger åtnjuta särskild ersättning härför med 480 kronor för år.

De närmare föreskrifter, som kunna bliva erforderliga rörande utbetalning m. m. av nyssnämnda ersättningar, meddelas av Kungl. Maj:t.

8 mom. Tjänstebostad.

I stället för vad i 41 § första stycket stadgas gäller att, därest åt rektor såsom bostad anvisas lägenhet, som disponeras av statsverket eller vederbörande kommun, han skall vara skyldig att mottaga densamma.

Angående beskaffenheten av tjänstebostad, som tillhandahålles av vederbörande kommun, gäller vad därom är eller framdeles varder stadgat.

64 §.

Distriktsveterinärer.

1 mom. Löneplan.

Distriktsveterinär åtnjuter lön enligt nedanstående löneplan:

Löneplan F.

Löne- grad	Löne- klass	L ö n e g r u p p						
		I	II	III	IV	V	VI	VII
I	1	4,050	4,446	4,842	5,238	5,634	6,030	6,426
	2	4,278	4,674	5,070	5,466	5,862	6,258	6,654
	3	4,596	4,992	5,388	5,784	6,180	6,576	6,972
	4	4,926	5,322	5,718	6,114	6,510	6,906	7,302
	5	5,256	5,652	6,048	6,444	6,840	7,236	7,632

**2 mom. Lönegrupper och
löneklasser m. m.**

1. För distriktsveterinärs placering i *löneklass* skola bestämmelserna i 7 § äga motsvarande tillämpning. Inom löneklass bestämmes lönebeloppet efter den *lönegrupp*, till vilken befattningen blivit hänförd.

Distriktsveterinärbefattningarnas fördelning å de olika lönegrupperna fastställas av Kungl. Maj:t.

2. Har den, som tillträder distriktsveterinärbefattning, dessförinnan antingen innehaft annan statlig befattning eller bestritt förordnande med vikariatslön eller och innehaft kommunal befattning eller i annan icke statlig anställning utfört arbete av allmännyttig natur, må Kungl. Maj:t kunna, i anslutning till de i 8 § 3 och 4 mom. innefattade grunderna, medgiva placering i högre löneklass än den, till vilken befattningshavaren enligt bestämmelserna i 7 § 1 mom. eljest skolat hänföras.

**3 mom. Tillämpning av vissa
bestämmelser i 2 avd.**

Bestämmelserna i 10—18, 20, 22—24 samt 28—40 §§ skola i tillämpliga delar lända till efterrättelse beträffande distriktsveterinär. Härvid skall så anses, som om sådan tjänsteman tillhörde lönegraden A 15. Tillika iakttages, *dels* att distriktsveterinär må kunna medgivas rätt att i följd åtnjuta icke blott semester för löpande år utan jämväl återstående semester för nästföregående år, *dels* att distriktsveterinär, som åtnjuter semester eller tjänstledighet, skall till vikarien avstå det arvode enligt veterinärtaxa, vilket belöper å de av denne verkställda tjänstegörömben, *dels* att med de i 13 § 3 mom. omförmälda kurserna likställas för distriktsveterinärer avsedda utbildnings- och repetitionskurser, *dels* ock att med svårare smittsam sjukdom, som i 14 § 2 mom. avses, jämställas sådan sjukdom, som enligt gällande epizootilag skall föranleda anmälan till vederbörande myndighet.

**4 mom. Vissa särskilda
bestämmelser.**

1. Med distriktsveterinärtjänst må kunna förenas kommunal befattning, som avses i 4 § 1 mom.

2. Fråga om tillstånd, varom förmåles i 4 § 2 mom., prövas beträffande distriktsveterinär av medicinalstyrelsen.

3. Distriktsveterinär skall, om han därtill av medicinalstyrelsen förordnas, vara skyldig att mot av styrelsen godkänd ersättning bestrida jämväl veterinärbefattning vid kommunal köttbesiktningsbyrå, belägen inom veterinärens distrikt vid eller i närheten av veterinärens station.

4. Till distriktsveterinär, vilken förordnas att såsom vikarie uppehålla länsveterinärbefattning eller, utan att fråga är om vikariat, bestrida göromål, som eljest ankomma på sådan befattning, utgår särskild ersättning enligt medicinalstyrelsens bestämmande med högst 10 kronor för dag.

Till distriktsveterinär, vilken förordnas att jämte egen tjänst bestrida distriktsveterinärbefattning i angränsande distrikt, utgår särskild ersättning med 5 kronor för dag.

Förordnas distriktsveterinär att såsom vikarie uppehålla annan befattning än här ovan sägs eller erhåller han förordnande att bestrida vikariat i fall, som avses i 17 §, skall ersättning för vikariatet bestämmas av Kungl. Maj:t.

5. Förordnas tjänsteman med lön enligt allmän löneplan att såsom vikarie bestrida distriktsveterinärtjänst, bestämmes ersättning för vikariatet av Kungl. Maj:t.

6. Distriktsveterinär, som åtnjuter semester eller tjänstledighet, är skyldig att, där så påkallas och omständigheterna sådant medgiva, mot skäligen ersättning tillhandahålla vikarien nödig expeditiionslokal.

4 avd. Lönenämnd.**65 §.**

För beredning av ärenden, vilka angå tillämpningen av detta reglemente jämte därtill hörande tilläggsbestämmelser, skall finnas en *lönenämnd*.

Denna nämnd, i vilken löntagare-, förvaltnings- och de allmänna intressena böra vara representerade, skall bestå av en av Kungl. Maj:t förordnad ordförande samt sex likaledes av Kungl. Maj:t utsedda ledamöter. Där så finnes lämpligt, må dock Kungl. Maj:t, med iakttagande av vad nyss sagts om antalet medlemmar i nämnden och om de intressen, som där böra vara företrädade, för skilda förvaltningsområden förordna om olika sammansättning av nämnden.

Lönenämndens ordförande och ledamöter förordnas för en tid av högst tre år i sänder.

I enahanda ordning, som ovan sagts, utses suppleanter för ordföranden och ledamöterna.

Instruktion för lönenämnden utfärdas av Kungl. Maj:t.

5 avd. Reglementets tillämplighet m. m.**66 §.**

1 mom. Beträffande tjänsteman, vilken vid detta reglementes ikraftträdande innehar befattning, som i reglementet avses, skall såsom förutsättning för reglementets tillämpning gälla,

a) att, så vitt angår annan tjänsteman än landshövding, omedelbart före ikraftträdandet något av följande avlöningsreglementen varit å tjänstemannen tillämpligt, nämligen reglementena den 19 juni 1919 (nr 343) för tjänstemän vid postverket, telegrafverket, statens järnvägar och statens vattenfallsverk, den 22 juni 1921 (nr 451) för befattningshavare vid statsdepartement och vissa andra verk, tillhörande den civila statsförvaltningen, den 9 juni 1922 (nr 379) för befattningshavare vid lots- och fyrstaten, den 21 maj 1926 (nr 177) för förste provinsialläkare och provinsialläkare, den 20 maj 1927 (nr 170) för officerare och underofficerare samt civilmilitära beställningshavare på aktiv stat m. fl. vid försvarsväsendet, den 15 juni 1934 (nr 303) för tjänstemän vid domänverket ävensom den 30 september 1937 (nr 873) för ordinarie lärare vid statens undervisningsväsende eller att, så vitt angår landshövding, omedelbart före ikraftträdandet avlöningsförmånerna utgått i enlighet med föreskrifterna i Kungl. Maj:ts brev den 26 juni 1925 angående fastställande av ny stat för landshövdingarna m. m.;

b) att tjänstemannen ej är uppförd å indragnings- eller övergångsstat utan tjänstgöringsskyldighet; samt

c) att tjänstemannen ej före viss av Kungl. Maj:t fastställd tidpunkt gjort anmälan, att han icke vill underkasta sig reglementets villkor och bestämmelser.

2 mom. Tjänsteman, å vilken reglementet erhåller tillämpning, skall vara pliktigt att underkasta sig minskning i, upphörande av eller eljest ändrade bestämmelser rörande de förmåner eller ersättningar m. m., om vilka förmåles i nedan angivna delar av reglementet, nämligen:

under *2 avd.*: 3 kap. 22—27 §§, 5 kap. 32—39 §§, 6 och 7 kap., 8 kap. 50 § 5—7, 9 och 11 punkterna, 51 § 1 och 2 mom., 52 § 1—3 mom., 4 mom. 3 punk-

ten, 5 mom., 6 mom. 6 punkten, 7 mom. 4, 5 och 7 punkterna samt 10 mom. 2 punkten, 53 §, 54 § 2 mom. 2—4 punkterna, 55 § 9 mom. 2 och 16 punkterna, 56 § 1 och 2 mom., 7 mom. 4 punkten samt 10 mom., 57 § 1 mom., 2 mom. 6, 9 och 10 punkterna samt 3 mom. 12 punkten ävensom 58 § 1 mom. 5 och 6 punkterna, 2 mom. 1, 4 och 5 punkterna, 3 mom. 1 och 5—8 punkterna, 4 mom. 1 och 4—6 punkterna samt 5 mom. 2 punkten; samt

under 3 *avd.*: 59 § 5 mom., 60 § 4 och 5 mom., 62 § 2 mom. 2 punkten, 63 § 7 och 8 mom. ävensom 64 § 4 mom. 6 punkten.

3 *mom.* Tjänsteman, å vilken reglementet erhåller tillämpning, är jämväl pliktig att, därest de allmänna levnadskostnaderna nedgå med tio procent eller mera i förhållande till 1935 års genomsnittliga levnadskostnader, efter prövning av Kungl. Maj:t och riksdagen underkasta sig minskning av lönen med högst fem procent av de i vederbörande löneplaner eller eljest i reglementet upptagna årslönebeloppen.

Detta reglemente träder i kraft den 1 juli 1939, från och med vilken dag vad i tidigare av Kungl. Maj:t utfärdad författning eller föreskrift finnes stridande mot reglementets bestämmelser upphör att gälla, såvitt angår tjänsteman, å vilken reglementet erhåller tillämpning. I fråga om lön till kvinnlig lärarpersonal för tiden intill den 1 juli 1943 skall gälla, vad därom särskilt stadgas.

Det alla etc.